

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV (EU) 2023/959

2025/EØS/26/68

av 10. mai 2023

om endring av direktiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Unionen og av beslutning (EU) 2015/1814 om opprettelse og bruk av en markedsstabilitetsreserve for unionsordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser(*)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 192 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Regionkomiteen⁽²⁾,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Parisavtalen⁽⁴⁾, som ble vedtatt 12. desember 2015 i henhold til De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring («FNs klimakonvensjon») (heretter kalt «Parisavtalen»), trådte i kraft 4. november 2016. Partene i Parisavtalen er blitt enige om å holde økningen i den globale gjennomsnittstemperaturen på godt under 2 °C sammenlignet med førindustrielt nivå og å tilstrebe å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C over førindustrielt nivå. Denne forpliktelsen er blitt styrket med vedtakelsen, innenfor rammen av FNs klimakonvensjon, av klimaavtalen fra Glasgow 13. november 2021, der partskonferansen under FNs klimakonvensjon, som tjener som møte for partene i Parisavtalen, anerkjenner at virkningene av klimaendringene vil være langt mindre ved en temperaturøkning på 1,5 °C sammenlignet med 2 °C, og er fast besluttet på å videreføre innsatsen for å begrense temperaturøkningen til 1,5 °C.
- 2) Behovet for å holde Parisavtalens mål på 1,5 °C i live er blitt enda mer presserende etter at FNs klimapanel i sin sjette vurderingsrapport konkluderte med at den globale oppvarmingen kan begrenses til 1,5 °C bare dersom det umiddelbart skjer en omfattende og vedvarende reduksjon av de globale utslippene av klimagasser i løpet av dette tiåret.
- 3) Håndtering av klima- og miljørelaterte utfordringer og oppnåelse av målene i Parisavtalen er sentrale elementer i kommisjonsmeldingen av 11. desember 2019 med tittelen «The European Green Deal» (heretter kalt «EUs grønne giv»).
- 4) EUs grønne giv innebærer en kombinasjon av en rekke gjensidig styrkende tiltak og initiativer som har som mål å oppnå klimanøytralitet i Unionen innen 2050, og en ny vekststrategi for å omstille Unionen til et rettferdig og velstående samfunn med en moderne, ressurseffektiv og konkurransedyktig økonomi der økonomisk vekst er frikoblet fra ressursbruken. Den har også som mål å verne, bevare og øke Unionens naturkapital og verne borgernes helse og velferd mot miljørelaterte risikoer og virkninger. Denne omstillingen påvirker arbeidstakere i forskjellige sektorer på forskjellige måter. Omstillingen er samtidig forbundet med aspekter knyttet til likestilling mellom kjønnene, og den påvirker også spesielt visse vanskeligstilte og sårbare grupper, for eksempel eldre, personer med funksjonsnedsettelse,

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 130 av 16.5.2023, s. 134, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 335/2023 av 8. desember 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 48 av 13.6.2024, s. 76.

⁽¹⁾ EUT C 152 av 6.4.2022, s. 175.

⁽²⁾ EUT C 301 av 5.8.2022, s. 116.

⁽³⁾ Europaparlamentets holdning av 18. april 2023 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 25. april 2023.

⁽⁴⁾ EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.

personer med en rasemessig eller etnisk minoritetsbakgrunn og personer og husholdninger med lav og middels inntekt. Den innebærer også store utfordringer for visse regioner, særlig strukturelt svakt utviklede regioner, randområder og øyer. Det må derfor sikres at omstillingen er rettferdig og inkluderende, og at ingen blir stående utenfor.

- 5) Unionen framla 17. desember 2020 sitt nasjonalt fastsatte bidrag for FNs klimakonvensjon etter Rådets godkjenning av det. Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF⁽⁵⁾, endret ved blant annet europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/410⁽⁶⁾, er et av instrumentene som nevnes i den generelle beskrivelsen av målet i vedlegget til det framlagte bidraget, som kan revideres i lys av det styrkede målet for 2030. Rådet anga i sine konklusjoner av 24. oktober 2022 at det snarest mulig etter at forhandlingene om de vesentlige elementene i «Klar for 55»-pakken er sluttført, ved behov vil oppdatere Unionens og medlemsstatenes nasjonalt fastsatte bidrag i samsvar med nr. 29 i klimaavtalen fra Glasgow for å gjenspeile hvordan det endelige resultatet av de vesentlige elementene i «Klar for 55»-pakken gjennomfører Unionens overordnede mål vedtatt av Det europeiske råd i desember 2020. Ettersom EUs ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser (heretter kalt «EU ETS»), opprettet ved direktiv 2003/87/EF, er en hjørnestein i Unionens klimapolitikk og utgjør Unionens viktigste verktøy for å redusere utslippene av klimagasser på en kostnadseffektiv måte, er endringene av direktiv 2003/87/EF, herunder med hensyn til direktivets virkeområde, som vedtas ved dette direktivet, blant de vesentlige elementene i «Klar for 55»-pakken.
- 6) Nødvendigheten og verdien av at EUs grønne giv settes ut i livet, er blitt enda viktigere i lys av de svært alvorlige virkningene som covid-19-pandemien har hatt for EU-borgernes helse, levekår, arbeidsvilkår og velferd. Disse virkningene har vist at vårt samfunns og vår økonomis motstandsevne mot eksterne sjokk må styrkes, og at det må treffes tiltak på et tidlig stadium for å forebygge eller redusere virkningene av slike eksterne sjokk på en måte som er rettferdig, og som fører til at ingen blir stående utenfor, heller ikke de som risikerer å bli rammet av energifattigdom. EUs borgere gir fortsatt sterkt uttrykk for at dette særlig omfatter klimaendringer.
- 7) I det oppdaterte nasjonalt fastsatte bidraget som ble framlagt for FNs klimakonvensjons sekretariat 17. desember 2020, forpliktet Unionen seg til innen 2030 å redusere Unionens nettutslipp av klimagasser for hele økonomien med minst 55 % sammenlignet med nivåene i 1990.
- 8) Ved vedtakelsen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119⁽⁷⁾ har Unionen i regelverket nedfelt målet om klimanøytralitet i hele økonomien senest i 2050 og målet om å oppnå negative utslipp etter dette. Ved nevnte forordning er det også fastsatt et bindende mål om en reduksjon av Unionens egne nettutslipp av klimagasser (utslipp etter fratrekk av opptak) med minst 55 % sammenlignet med nivåene i 1990 innen 2030, og at Kommisjonen skal bestrebe seg på å tilpasse alle framtidige utkast til tiltak eller forslag til regelverk, herunder budsjettforslag, til målene i den forordningen, og at dersom det ikke skjer en slik tilpasning, skal årsakene til det angis i konsekvensutredningen som ledsager disse forslagene.
- 9) Alle sektorer i økonomien må bidra til at utslippsreduksjonene fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 oppnås. Ambisjonen for EU ETS bør derfor tilpasses, slik at den er i tråd med målet for 2030 om å redusere nettutslippene av klimagasser i hele økonomien, målet om å oppnå klimanøytralitet senest i 2050 og målet om deretter å oppnå negative utslipp som fastsatt i forordning (EU) 2021/1119.

⁽⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF av 13. oktober 2003 om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Unionen og om endring av rådsdirektiv 96/61/EF (EUT L 275 av 25.10.2003, s. 32).

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/410 av 14. mars 2018 om endring av direktiv 2003/87/EF for å fremme kostnadseffektive utslippsreduksjoner og lavutslippsinvesteringer, og beslutning (EU) 2015/1814 (EUT L 76 av 19.3.2018, s. 3).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119 av 30. juni 2021 om fastsettelse av en ramme for å oppnå klimanøytralitet og om endring av forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («den europeiske klimaforordningen») (EUT L 243 av 9.7.2021, s. 1).

- 10) EU ETS bør oppmuntre til produksjon fra anlegg som delvis reduserer eller helt fjerner utslipp av klimagasser. Beskrivelsen av visse virksomhetskategorier i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF bør derfor endres for å sikre at anlegg som driver en form for virksomhet som er oppført i det vedlegget og oppfyller kapasitetsterskelen for samme virksomhet, men som ikke slipper ut klimagasser, omfattes av EU ETS, for på den måten å sikre likebehandling av anlegg i de aktuelle sektorene. Dessuten bør vederlagsfri tildeling for produksjon av et produkt som veiledende prinsipper ta hensyn til materialenes potensial for sirkulær bruk og det faktum at utslippsstandardverdien bør være uavhengig av råvaren eller typen produksjonsprosess dersom produksjonsprosessene har samme formål. Det er derfor nødvendig å endre definisjonen av produktene, prosessene og utslippene som omfattes for visse utslippsstandardverdier, for å sikre like konkurransevilkår for anlegg som bruker nye teknologier som delvis reduserer eller helt fjerner utslipp av klimagasser, og anlegg som bruker eksisterende teknologier. Uten hensyn til disse veiledende prinsippene bør de reviderte utslippsstandardverdiene for 2026–2030 fortsatt skille mellom primær- og sekundærproduksjon av stål og aluminium. Det er også nødvendig å frikoble oppdateringen av utslippsstandardverdiene for raffinerier og for hydrogen for å gjenspeile den økte viktigheten av produksjon av hydrogen, herunder grønn hydrogen, utenfor raffinerisektoren.
- 11) Etter endringen av definisjonene av hvilke produkter, prosesser og utslipp som omfattes for visse utslippsstandardverdier, er det nødvendig å sikre at produsenter ikke mottar dobbel kompensasjon for de samme utslippene med både vederlagsfri tildeling og kompensasjon for indirekte kostnader, og dermed å tilpasse de økonomiske tiltakene som skal kompensere for indirekte kostnader som føres over på elektrisitetsprisene, i samsvar med dette.
- 12) Rådsdirektiv 96/61/EF⁽⁸⁾ ble opphevet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU⁽⁹⁾. Henvisningene til direktiv 96/61/EF i artikkel 2 i direktiv 2003/87/EF og i vedlegg IV til direktivet bør oppdateres tilsvarende. Med tanke på behovet for en rask reduksjon av utslippene i hele økonomien bør medlemsstatene kunne treffe tiltak for å redusere utslippene av klimagasser som omfattes av virkeområdet for EU ETS, også ved hjelp av andre virkemidler enn utslippsgrenser vedtatt i henhold til direktiv 2010/75/EU.
- 13) I sin melding av 12. mai 2021 med tittelen «Pathway to a Healthy Planet for All – EU Action Plan: Towards Zero Pollution for Air, Water and Soil» oppfordrer Kommisjonen til at Unionen styres i retning av nullforurensning innen 2050 ved at luft-, ferskvanns-, hav- og jordforurensningen reduseres til nivåer som ikke lenger forventes å være helseskadelige eller skadelige for de naturlige økosystemene. Tiltak i henhold til direktiv 2010/75/EU, som er det viktigste instrumentet for regulering av utslipp av forurensende stoffer til luft, vann og jord, vil ofte også gjøre det mulig å redusere klimagassutslippene. I henhold til artikkel 8 i direktiv 2003/87/EF bør medlemsstatene sikre at kravene for å få tillatelse i direktiv 2003/87/EF samordnes med dem i direktiv 2010/75/EU.
- 14) Ettersom nye og innovative teknologier ofte vil gjøre det mulig å redusere utslippene av både klimagasser og forurensende stoffer, er det viktig å sikre synergier mellom tiltak som fører til reduserte utslipp av både klimagasser og forurensende stoffer, særlig direktiv 2010/75/EU, og å gjennomgå hvor effektive de er med tanke på dette.
- 15) Definisjonen av «produsent av elektrisk kraft» er blitt brukt for å fastsette den maksimale mengden vederlagsfri tildeling til industrien i perioden 2013–2020, men har ført til at kraftvarmeanlegg er blitt behandlet annerledes enn industrianlegg. For å oppmuntre til bruk av høyeffektiv kraftvarme og skape like konkurransevilkår for alle anlegg som mottar vederlagsfri tildeling for varmeproduksjon og fjernvarme, bør alle henvisninger til produsenter av elektrisk kraft i direktiv 2003/87/EF utgå. Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/331⁽¹⁰⁾ inneholder dessuten nærmere opplysninger om alle industrielle prosessers berettigelse til vederlagsfri tildeling. Bestemmelsene om CO₂-fangst og -lagring i artikkel 10a nr. 3 i direktiv 2003/87/EF er blitt foreldet og bør utgå.

⁽⁸⁾ Rådsdirektiv 96/61/EF av 24. september 1996 om integrert forebygging og begrensning av forurensning (EUT L 257 av 10.10.1996, s. 26).

⁽⁹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integrert forebygging og begrensning av forurensning) (EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/331 av 19. desember 2018 om fastsettelse av overgangsregler i Unionen med hensyn til harmonisert vederlagsfri tildeling av utslippskvoter i samsvar med artikkel 10a i europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 59 av 27.2.2019, s. 8).

- 16) Klimagasser som ikke slippes direkte ut i atmosfæren, bør anses som utslipp innenfor rammen av EU ETS, og det bør innleveres kvoter for disse utslippene, med mindre de lagres på et lagringssted i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF⁽¹¹⁾ eller er permanent kjemisk bundet i et produkt, slik at de ikke kommer ut i atmosfæren ved normal bruk og ikke kommer ut i atmosfæren ved normale aktiviteter som finner sted etter at produktet er uttjent. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter som presiserer vilkårene for når klimagasser skal anses som permanent kjemisk bundet i et produkt, slik at de ikke kommer ut i atmosfæren ved normal bruk og ikke kommer ut i atmosfæren ved normale aktiviteter som finner sted etter at produktet er uttjent, herunder oppnåelse av et sertifikat for karbonopptak, dersom det er relevant, i lys av den regulatoriske utviklingen med hensyn til sertifisering av karbonopptak. Normale aktiviteter etter at produktet er uttjent, bør forstås bredt og omfatte alle aktiviteter som finner sted etter at produktet er uttjent, herunder gjenbruk, refabrikasjon, gjenvinning og sluttbehandling, for eksempel forbrenning og deponering.
- 17) Internasjonal sjøtransport som består av reiser mellom havner underlagt to forskjellige medlemsstaters jurisdiksjon, eller mellom en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og en havn utenfor medlemsstatenes jurisdiksjon, har vært den eneste transportmåten som ikke har vært omfattet av Unionens tidligere forpliktelser om å redusere klimagassutslipp. Utslipp fra drivstoff som selges i Unionen til reiser som avgår fra én medlemsstat og ankommer en annen medlemsstat eller et tredjeland, har økt med rundt 36 % siden 1990. Disse utslippene står for nesten 90 % av alle utslipp fra sjøfartssektoren i Unionen, ettersom utslippene fra drivstoff som selges i Unionen, for reiser som avgår fra og ankommer samme medlemsstat, er blitt redusert med 26 % siden 1990. Dersom det ikke treffes tiltak, forventes utslippene fra internasjonal sjøtransport å øke med rundt 14 % i perioden 2015–2030 og med 34 % i perioden 2015–2050. Dersom sjøtransportvirksomhetens innvirkning på klimaendringene øker som forventet, vil det i høy grad undergrave reduksjonene gjennomført av andre sektorer for å bekjempe klimaendringene og nå målet for 2030 om å redusere nettoutslippene av klimagasser i hele økonomien, Unionens mål om klimanøytralitet senest i 2050 og målet om deretter å oppnå negative utslipp som fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 samt målene i Parisavtalen.
- 18) I 2013 vedtok Kommisjonen en strategi for gradvis å integrere utslipp fra sjøtransport i Unionens politikk for å redusere klimagassutslippene. Som et første skritt i denne strategien innførte Unionen et system for overvåking, rapportering og verifisering av utslipp fra sjøtransport innenfor rammen av europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/757⁽¹²⁾ som skal følges av fastsettelse av reduksjonsmål for sjøtransport og anvendelse av et markedsbasert tiltak. I samsvar med forpliktelsene uttrykt av medregelgiverne i direktiv (EU) 2018/410 bør Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) eller Unionen innlede arbeidet fra 2023, herunder det forberedende arbeidet med vedtakelse og gjennomføring av et tiltak som sikrer at sektoren på behørig vis bidrar til innsatsen som er nødvendig for å nå målene vedtatt i henhold til Parisavtalen, og at alle berørte parter tar behørig hensyn til dette.
- 19) I henhold til direktiv (EU) 2018/410 bør Kommisjonen rapportere til Europaparlamentet og Rådet om framskrittene som er gjort i IMO med henblikk på å fastsette et ambisiøst utslippsreduksjonsmål, og om oppfølgingstiltak for å sikre at sjøtransport på behørig vis bidrar til innsatsen som er nødvendig for å nå målene vedtatt i henhold til Parisavtalen. Innsatsen for å begrense de globale utslippene fra sjøfart gjennom IMO er i gang og bør oppmuntres, herunder den raske gjennomføringen av IMOs innledende strategi for reduksjon av klimagassutslipp fra skip som ble vedtatt i 2018, og som også viser til mulige markedsbaserte tiltak for å stimulere til reduksjon av klimagassutslipp fra internasjonal skipsfart. Selv om det den siste tiden er blitt gjort framskritt i IMO, har dette imidlertid ikke vært tilstrekkelig til å nå målene i Parisavtalen. Med tanke på skipsfartens internasjonale karakter er det viktig at medlemsstatene og Unionen innenfor rammen av sin respektive myndighet samarbeider med tredjeland om å øke den diplomatiske innsatsen for å styrke globale tiltak og gjøre framskritt når det gjelder utviklingen av et globalt markedsbasert tiltak på IMO-nivå.

⁽¹¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/31/EF av 23. april 2009 om geologisk lagring av karbondioksid og om endring av rådsdirektiv 85/337/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2000/60/EF, 2001/80/EF, 2004/35/EF, 2006/12/EF og 2008/1/EF samt europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1013/2006 (EUT L 140 av 5.6.2009, s. 114).

⁽¹²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/757 av 29. april 2015 om overvåking, rapportering og kontroll av karbondioksidutslipp fra sjøtransport og om endring av direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 55).

- 20) Utslipp av karbondioksid (CO₂) fra sjøtransport står for rundt 3–4 % av utslippene i Unionen. I «EUs grønne giv» erklærte Kommisjonen at den hadde til hensikt å treffe ytterligere tiltak for å håndtere klimagassutslipp fra sjøtransport gjennom en rekke tiltak som vil gjøre det mulig for Unionen å nå sine utslippsreduksjonsmål. Med henblikk på dette bør direktiv 2003/87/EF endres, slik at sjøtransport inkluderes i EU ETS for å sikre at sektoren bidrar med en rimelig andel til Unionens styrkede klimamål og målene i Parisavtalen, der det i artikkel 4 nr. 4 angis at industriland fortsatt bør vise vei ved å fastsette utslippsreduksjonsmål for hele økonomien, mens utviklingsland oppmuntres til gradvis å bevege seg i retning av utslippsreduksjons- eller utslippsbegrensningsmål for hele økonomien. Mens utslipp fra internasjonal luftfart utenfor Europa skulle begrenses fra januar 2021 gjennom globale markedsbaserte tiltak, er det ennå ikke truffet tiltak som begrenser eller fastsetter en pris for utslipp fra sjøtransport. EU ETS bør derfor omfatte en andel av utslippene fra reiser mellom en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og en havn underlagt et tredjeland jurisdiksjon, ettersom tredjelandet kan treffe beslutning om egnede tiltak med hensyn til den andre andelen av utslippene.

Utvidelsen av EU ETS til å omfatte sjøtransport bør dermed omfatte halvdelen av utslippene fra skip som utfører reiser som ankommer en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon fra en havn utenfor en medlemsstats jurisdiksjon, halvdelen av utslippene fra skip som utfører reiser som avgår fra en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og ankommer en havn utenfor en medlemsstats jurisdiksjon, alle utslipp fra skip som utfører reiser som ankommer en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon fra en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon, og alle utslipp i en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon. Dette er blitt ansett for å være en praktisk måte å løse problemet med felles, men forskjellige ansvarsområder og felles, men forskjellig kapasitet på, noe som lenge har vært en utfordring i forbindelse med FNs klimakonvensjon. Det at en andel av utslippene fra både innkommende og utgående reiser mellom Unionen og tredjeland inkluderes, sikrer at EU ETS fungerer på en effektiv måte, særlig ved at tiltakets miljøvirkning økes i forhold til et geografisk virkeområde som er begrenset til reiser i Unionen, samtidig som risikoen for havneanløp med hensikt å omgå kravene og risikoen for flytting av omlastingsaktiviteter til utenfor Unionen begrenses. For å sikre en smidig integrering av sektoren i EU ETS bør skipsoperatørenes innlevering av kvoter gradvis økes med hensyn til verifiserte utslipp som rapporteres for 2024 og 2025.

For å beskytte ordningens miljømessige integritet, når det innleveres færre kvoter sammenlignet med verifiserte utslipp for sjøtransport i disse årene, og når forskjellen mellom de verifiserte utslippene og de innleverte kvotene er blitt fastsatt for hvert år, bør en mengde kvoter som svarer til den forskjellen, slettes. Fra 2026 bør skipsoperatørene innlevere det antallet kvoter som svarer til alle deres verifiserte utslipp. Selv om sjøtransportens klimavirkning hovedsakelig skyldes CO₂-utslipp, utgjør andre utslipp enn CO₂-utslipp en betydelig andel av utslippene fra skip. Ifølge IMO's fjerde klimagassstudie fra 2020 økte utslipp av metan betydelig i perioden 2012–2018. Det er sannsynlig at utslipp av metan og dinitrogenoksid vil øke over tid, særlig på grunn av utviklingen innen fartøyer som drives med flytende naturgass eller andre energikilder. Inkludering av utslipp av metan og dinitrogenoksid vil være gunstig for den miljømessige integriteten og stimulere til god praksis. Disse utslippene bør først inkluderes i forordning (EU) 2015/757 fra 2024, og de bør inkluderes i EU ETS fra 2026.

- 21) Utvidelsen av virkeområdet for direktiv 2003/87/EF til også å omfatte sjøtransport vil føre til endrede kostnader for slik transport. Alle deler av Unionen vil bli berørt av denne utvidelsen av virkeområdet, ettersom varer som transporteres til og fra havner i Unionen med sjøtransport, har sitt opprinnelses- eller bestemmelsessted i de forskjellige medlemsstatene, også i kystløse medlemsstater. Tildelingen av kvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene, bør derfor i prinsippet ikke endres som følge av at sjøtransportvirksomhet inkluderes, og bør omfatte alle medlemsstater. Medlemsstatene vil imidlertid bli berørt i forskjellig grad. Det er særlig medlemsstater som i stor grad er avhengige av skipsfart, som vil bli mest påvirket av utvidelsen. Medlemsstater med en stor sjøfartssektor i forhold til sin relative størrelse vil bli mer berørt av at EU ETS utvides til å omfatte sjøtransport. Det er derfor hensiktsmessig å gi ytterligere tidsbegrenset bistand til disse medlemsstatene i form av ytterligere kvoter til støtte for avkarbonisering av sjøfartsvirksomhet og til dekning av de påløpte administrative kostnadene. Bistanden bør innføres gradvis parallelt med innføringen av innleveringsforpliktelser og dermed med den økte innvirkningen på disse medlemsstatene. I forbindelse med revisjonen av direktiv 2003/87/EF bør Kommisjonen vurdere relevansen av denne ytterligere bistanden, særlig i lys av utviklingen innen antallet skipsoperatører som hører inn under forskjellige medlemsstaters ansvar.

- 22) EU ETS bør i vesentlig grad bidra til at klimagassutslippene fra sjøfartsvirksomhet reduseres, og til at effektiviteten i forbindelse med slik virksomhet økes. Bruken av inntektene fra EU ETS i henhold til artikkel 10 nr. 3 i direktiv 2003/87/EF bør blant annet omfatte fremming av klimavennlig transport og offentlig transport i alle sektorer.
- 23) Det vil ta tid og kreve økonomisk støtte å fornye flåten av skip med isklasse og utvikle innovativ teknologi som reduserer utslippene fra slike skip. Konstruksjonen av skip med isklasse, som gjør at de kan ferdes i islagte farvann, gjør at slike skip forbruker mer drivstoff og slipper ut mer enn skip med tilsvarende størrelse som er konstruert for bare å ferdes i åpent farvann. Innenfor rammen av dette direktivet bør det derfor innføres en flaggnøytral metode som gir mulighet for en reduksjon fram til 31. desember 2030 av kvotene som skipsoperatøren skal innlevere på grunnlag av skipenes isklasse.
- 24) Øyer uten vei- eller jernbaneforbindelse med fastlandet er mer avhengige av sjøtransport enn andre regioner, og er avhengige av forbindelser sjøveien for å være forbundet med fastlandet. For å hjelpe øyer med liten befolkning med å være forbundet med fastlandet etter at sjøtransportvirksomhet er tatt med i virkeområdet for direktiv 2003/87/EF, bør en medlemsstat ha mulighet til å anmode om et midlertidig unntak fra innleveringsforpliktelsene i henhold til det direktivet for visse former for sjøtransportvirksomhet som gjelder øyer med en befolkning på færre enn 200 000 fastboende.
- 25) Medlemsstatene bør kunne anmode om at en tverrnasjonal kontrakt om offentlig tjenesteyting eller en tverrnasjonal forpliktelse til å yte offentlig tjeneste mellom to medlemsstater unntas midlertidig fra visse forpliktelser i henhold til direktiv 2003/87/EF. Denne muligheten bør begrenses til forbindelser mellom en medlemsstat uten en landbasert grense til en annen medlemsstat og den nærmest beliggende medlemsstaten, for eksempel sjøforbindelsen mellom Kypros og Hellas som har manglet i over 20 år. Dette midlertidige unntaket vil bidra til å håndtere det tvingende behovet for å levere en tjeneste av allmenn interesse og sikre forbindelse med omverdenen samt økonomisk, sosial og territorial utjevning.
- 26) Idet det tas hensyn til de særlige kjennetegnene og permanente begrensningene forbundet med Unionens mest fjerntliggende regioner, som anerkjennes i artikkel 349 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte (TEUV), og med tanke på at de i stor grad er avhengige av sjøtransport, bør det legges særlig vekt på å bevare slike regioners tilgjengelighet og effektive forbindelser med omverdenen ved hjelp av sjøtransport. Det bør derfor gis et midlertidig unntak fra visse forpliktelser i henhold til direktiv 2003/87/EF for utslipp fra sjøtransportvirksomhet mellom en havn i en medlemsstats mest fjerntliggende region og en havn i samme medlemsstat, herunder havner i den samme mest fjerntliggende regionen og en annen mest fjerntliggende region i samme medlemsstat.
- 27) Bestemmelsene i direktiv 2003/87/EF om sjøtransportvirksomhet bør revideres løpende i lys av den framtidige internasjonale utviklingen og innsatsen for å nå målene i Parisavtalen, herunder den andre globale gjennomgåelsen i 2028, og etterfølgende globale gjennomganger hvert femte år som er ment å danne grunnlag for suksessive nasjonalt fastsatte bidrag. Disse bestemmelsene bør også revideres dersom IMO vedtar et globalt markedsbasert tiltak for å redusere klimagassutslipp fra sjøtransport. Med henblikk på dette bør Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet senest 18 måneder etter at et slikt tiltak er vedtatt, og før det trer i kraft. I rapporten bør Kommisjonen undersøke det globale markedsbaserte tiltaket ut fra hvor ambisiøst det er i henhold til målene i Parisavtalen, dets overordnede miljømessige integritet, herunder i forhold til bestemmelsene i direktiv 2003/87/EF som omfatter sjøtransport, og alle spørsmål som gjelder sammenhengen mellom EU ETS og dette tiltaket. Kommisjonen bør i sin rapport særlig ta hensyn til graden av deltakelse i det globale markedsbaserte tiltaket, håndheving, gjennomsiktighet, sanksjoner ved manglende overholdelse, prosesser for å innhente synspunkter fra allmennheten, overvåking, rapportering og verifisering av utslipp, registre og ansvarlighet. Dersom det er relevant, bør rapporten følges av et forslag til regelverk om endring av direktiv 2003/87/EF for å sikre samsvar med Unionens klimamål for 2030 og målet om klimanøytralitet fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 samt målet om å bevare den miljømessige integriteten og effektiviteten i Unionens klimatiltak med henblikk på å sikre sammenheng mellom gjennomføringen av det globale markedsbaserte tiltaket og EU ETS, samtidig som en eventuell vesentlig dobbel byrde unngås, og på den måten minne om Unionens myndighet til å regulere sin andel av utslippene fra internasjonale sjøreiser i samsvar med forpliktelsene i Parisavtalen.

- 28) Med de økte transportkostnadene som utvidelsen av 2003/87/EF til å omfatte sjøtransportvirksomhet medfører, er det i mangel av et global markedsbasert tiltak en risiko for atferd med hensikt å omgå kravene. Havneanløp til havner utenfor Unionen med hensikt å omgå kravene og flytting av omlastingsaktiviteter til havner utenfor Unionen vil ikke bare redusere de miljømessige fordelene ved å internalisere kostnadene for utslipp fra sjøtransportvirksomhet, men kan også føre til ytterligere utslipp på grunn av den ekstra avstanden som tilbakelegges for å omgå kravene i direktiv 2003/87/EF. Det er derfor hensiktsmessig å utelukke visse opphold i havner utenfor Unionen fra definisjonen av «anløpshavn». Denne utelukkelsen bør gjelde havner i Unionens nærhet, der risikoen for atferd med hensikt å omgå kravene er størst. En grense på 300 nautiske mil fra en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon er en forholdsmessig reaksjon på atferd med hensikt å omgå kravene, idet den ytterligere byrden og risikoen for slik atferd avveies mot hverandre. Videre bør utelukkelsen fra definisjonen av «anløpshavn» bare gjelde for containerskips opphold i visse havner utenfor Unionen der omlasting av containere står for den største delen av containertrafikken. For slike transporter består risikoen for atferd med hensikt å omgå kravene, i fravær av avbøtende tiltak, også i at havneknutepunkter flyttes til havner utenfor Unionen, noe som forverrer effektene av slik atferd. For å sikre at tiltaket er forholdsmessig, og at det fører til likebehandling, bør det tas hensyn til tiltak i tredjeland med tilsvarende virkning som direktiv 2003/87/EF.
- 29) Kommisjonen bør gjennomgå hvordan direktiv 2003/87/EF fungerer med hensyn til sjøtransportvirksomhet i lys av erfaringene med anvendelsen av det direktivet, herunder for å avdekke atferd med hensikt å omgå kravene, slik at slik atferd kan forebygges på et tidlig stadium, og bør deretter foreslå tiltak for å sikre at nevnte direktiv fungerer på en effektiv måte. Slike tiltak kan omfatte økte innleveringsforpliktelser for reiser der risikoen for atferd med hensikt å omgå kravene er høyere, for eksempel til og fra en havn i Unionens nærhet i et tredjeland som ikke har vedtatt tiltak tilsvarende direktiv 2003/87/EF.
- 30) Utslipp fra skip med bruttotonnasje under 5 000 utgjør mindre enn 15 % av utslippene fra skip, idet det tas hensyn til dette direktivets virkeområde, men slippes ut av et stort antall skip. Av administrative årsaker er det for tidlig å inkludere skip med bruttotonnasje under 5 000 i EU ETS allerede fra starten av inkluderingen av sjøtransport, men inkludering av disse i framtiden vil gjøre EU ETS mer effektivt og vil potensielt redusere atferd med hensikt å omgå kravene med bruk av skip under terskelverdien for bruttotonnasje på 5 000. Kommisjonen bør derfor senest 31. desember 2026 framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet der den bør undersøke gjennomførbarheten samt de økonomiske, miljømessige og sosiale konsekvensene av at utslipp fra skip med bruttotonnasje under 5 000, herunder offshoreskip, inkluderes i direktiv 2003/87/EF.
- 31) Den personen eller organisasjonen som har ansvar for samsvar med EU ETS, bør være skipsoperatøren, definert som skipets eier eller en annen organisasjon eller person, for eksempel forvalteren eller totalbefraktøren, som har overtatt ansvaret for driften av skipet fra skipets eier, og som ved å påta seg dette ansvaret har gått med på å overta alle plikter og alt ansvar som følger av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning. Denne definisjonen er basert på definisjonen av «rederi» i artikkel 3 bokstav d) i forordning (EU) 2015/757, og den er i samsvar med det globale systemet for innsamling av data som IMO opprettet i 2016.
- 32) Utslippene fra et skip avhenger blant annet av energieffektivitetstiltakene for fartøyet som skipets eier treffer, av drivstoffet, av lasten som transporteres, og av skipets rute og hastighet, som kan være under en annen enhets enn skipets eiers kontroll. Ansvaret for å kjøpe drivstoff eller treffe driftsmessige beslutninger som påvirker skipets klimagassutslipp, kan innehas av en annen enhet enn skipsoperatøren i henhold til en kontraktsregulert ordning. Når kontrakten forhandles, vil særlig de sistnevnte aspektene ikke være kjent, og de endelige utslippene fra skipet som omfattes av direktiv 2003/87/EF, vil derfor være usikre. Med mindre karbonkostnadene overføres til enheten som drifter skipet, vil imidlertid insentivene til å gjennomføre driftsmessige tiltak for drivstoffeffektivitet være begrenset. I samsvar med prinsippet om at forurenser betaler, og for å oppmuntre til at det treffes effektivitetstiltak og brukes renere drivstoff, bør skipsoperatøren derfor, i henhold til nasjonal rett, ha rett til å kreve refusjon for kostnadene for innlevering av kvoter fra enheten som er direkte ansvarlig for beslutninger som påvirker skipets klimagassutslipp.

Selv om en slik refusjonsmekanisme kan være underlagt en kontraktsregulert ordning, bør medlemsstatene for å redusere de administrative kostnadene ikke være forpliktet til å sikre eller kontrollere at det foreligger slike kontrakter, men bør i stedet i nasjonal rett fastsette en lovfestet rett for skipsoperatøren til å motta refusjon og en tilhørende klageadgang, slik at denne retten kan håndheves. Av samme grunner bør denne retten, herunder eventuelle mulige konflikter om refusjon mellom skipsoperatøren og enheten som drifter skipet, ikke påvirke skipsoperatørens forpliktelser overfor den administrerende myndigheten for en skipsoperatør, eller håndhevingstiltakene som kan være nødvendige overfor en slik skipsoperatør, for å sikre at skipsoperatøren fullt ut overholder direktiv 2003/87/EF. Ettersom formålet med bestemmelsen om retten til refusjon har nær tilknytning til Unionen, særlig når det gjelder en skipsoperatørs overholdelse av forpliktelsene i dette direktivet overfor en medlemsstat, er det samtidig viktig at denne retten respekteres i hele Unionen i alle kontraktsforhold som gjør det mulig for en annen enhet enn skipets eier å treffe beslutning om den transporterte lasten eller skipets rute og hastighet på en måte som sikrer konkurranse på like vilkår på det indre marked, noe som kan omfatte bestemmelser som hindrer at partene i slike kontraktsregulerte avtaler kan omgå retten til refusjon ved å ta med en lovvalgsklausul.

- 33) For å redusere den administrative byrden for skipsoperatører bør én medlemsstat være ansvarlig for hver skipsoperatør. Kommisjonen bør offentliggjøre en foreløpig liste over skipsoperatører som har utført en sjøtransportvirksomhet som omfattes av EU ETS, der den administrerende myndigheten for en skipsoperatør angis. Listen bør oppdateres regelmessig og minst annethvert år for å omfordele skipsoperatører til en annen administrerende myndighet dersom det er relevant. For skipsoperatører som er registrert i en medlemsstat, bør den administrerende myndigheten for en skipsoperatør være denne medlemsstaten. For skipsoperatører som er registrert i et tredjeland, bør den administrerende myndigheten for en skipsoperatør være medlemsstaten der skipsoperatøren hadde det største anslåtte antallet havneanløp i forbindelse med reiser som omfattes av direktiv 2003/87/EF i de foregående fire overvåkingsårene. For skipsoperatører som er registrert i et tredjeland, og som ikke har gjennomført reiser som omfattes av direktiv 2003/87/EF i de foregående fire overvåkingsårene, bør den administrerende myndigheten for en skipsoperatør være medlemsstaten der et skip fra skipsoperatøren startet eller avsluttet sin første reise som omfattes av nevnte direktiv. Kommisjonen bør annethvert år offentliggjøre og oppdatere, alt etter hva som er relevant, en liste over skipsoperatører som omfattes av direktiv 2003/87/EF, der den administrerende myndigheten for en skipsoperatør angis. For å sikre at skipsoperatørene behandles likt, bør medlemsstatene følge harmoniserte regler for administrering av skipsoperatørene de har ansvar for, i samsvar med de nærmere reglene som Kommisjonen skal fastsette.
- 34) Medlemsstatene bør sikre at skipsoperatørene de administrerer, overholder kravene i direktiv 2003/87/EF. Dersom en skipsoperatør ikke overholder disse kravene, og dersom eventuelle håndhevingstiltak truffet av den administrerende myndigheten for en skipsoperatør ikke har ført til at kravene overholdes, bør medlemsstatene handle solidarisk. Som en siste utvei bør medlemsstatene, med unntak av medlemsstaten som skipet fører flagget til, kunne nekte adgang for skip som den berørte skipsoperatøren har ansvar for, og medlemsstaten som skipet fører flagget til, bør kunne holde tilbake skipet.
- 35) Skipsoperatørene bør overvåke og rapportere sine aggregerte utslippsdata fra sjøtransportvirksomhet på skipsoperatørnivå i samsvar med reglene fastsatt i forordning (EU) 2015/757. Rapportene om aggregerte utslippsdata på skipsoperatørnivå bør verifiseres i samsvar med reglene fastsatt i nevnte forordning. Ved verifisering på skipsoperatørnivå bør verifikatøren ikke verifisere utslippsrapportene på skipsnivå eller rapportene på skipsnivå som skal sendes inn dersom det skjer et skifte av skipsoperatør, ettersom disse rapportene på skipsnivå allerede vil være verifisert.
- 36) På grunnlag av erfaringer høstet fra lignende miljøvernrelaterte oppgaver bør Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA) eller en annen relevant organisasjon, ved behov og i samsvar med sitt mandat, bistå Kommisjonen og de administrerende myndighetene for en skipsoperatør med gjennomføringen av direktiv 2003/87/EF. På grunn av sin erfaring med gjennomføringen av forordning (EU) 2015/757 og sine IT-verktøy bør EMSA bistå de administrerende myndighetene for en skipsoperatør, særlig når det gjelder overvåking, rapportering og verifisering av utslipp fra sjøtransportvirksomhet som omfattes av direktiv 2003/87/EF, ved å lette informasjonsutvekslingen eller utarbeide retningslinjer og kriterier. Kommisjonen bør med bistand fra EMSA bestrebe seg på å utvikle egnede

overvåkingsverktøy og veiledning for å lette og koordinere verifiserings- og håndhevingsaktiviteter knyttet til anvendelsen av direktiv 2003/87/EF på sjøtransport. Så langt det er praktisk mulig, bør slike verktøy gjøres tilgjengelige for medlemsstatene og verifikatørene for bedre å sikre en robust håndheving av de nasjonale bestemmelsene som innarbeider direktiv 2003/87/EF.

- 37) Parallelt med vedtakelsen av dette direktivet endres forordning (EU) 2015/757 for å fastsette regler for overvåking, rapportering og verifisering som er nødvendige for å utvide EU ETS til å omfatte sjøtransportvirksomhet, og for å sikre overvåking, rapportering og verifisering av utslipp av ytterligere klimagasser og utslipp fra ytterligere skipstyper.
- 38) Ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2392⁽¹³⁾ ble artikkel 12 nr. 3 i direktiv 2003/87/EF endret for å gi alle operatører mulighet til å bruke alle utstedte kvoter. Kravet i henhold til artikkel 6 nr. 2 bokstav e) i nevnte direktiv om at utslippstillatelser for klimagasser skal inneholde en forpliktelse til å innlevere kvoter, bør tilpasses i samsvar med dette.
- 39) For å nå Unionens utslippsreduksjonsmål for 2030 kreves det en reduksjon av utslippene i sektorene som omfattes av EU ETS, på 62 % sammenlignet med 2005. Samlet antall kvoter i EU ETS må reduseres for å skape det nødvendige langsiktige karbonprissignalet og fremme denne avkarboniseringsgraden. Samlet antall kvoter bør reduseres i 2024 og 2026, slik at det samsvarer bedre med de faktiske utslippene. Videre bør den lineære reduksjonsfaktoren økes i 2024 og 2028, idet det også tas hensyn til at utslipp fra sjøtransport inkluderes. Det brattere utslippstakforløpet som følger av disse endringene, vil føre til betydelig høyere nivåer av kumulative utslippsreduksjoner fram til 2030 enn det som ville ha blitt oppnådd ved anvendelse av direktiv (EU) 2018/410. Tallene som gjelder inkludering av sjøtransport, bør utledes av utslippene fra sjøtransportvirksomhet omhandlet i artikkel 3ga i direktiv 2003/87/EF og rapporteres i samsvar med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019 i Unionen og statene i Det europeiske økonomiske samarbeidsområde og Det europeiske frihandelsforbund, justert fra 2021 til 2024 med den lineære reduksjonsfaktoren for 2024. Den lineære reduksjonsfaktoren bør i 2024 anvendes på økningen av samlet antall kvoter i Unionen det året.
- 40) For å oppfylle den økte klimaambisjonen kreves det at betydelige offentlige og private midler i Unionen og medlemsstatene avsettes til klimaomstillingen. For å styrke og supplere de betydelige klimarelaterte utgiftene i Unionens budsjett bør alle auksjonsinntekter som ikke tildeles i Unionens budsjett i form av egne midler, eller den tilsvarende finansielle verdien av slike auksjonsinntekter, brukes til klimarelaterte formål, bortsett fra inntektene som brukes til å kompensere for indirekte karbonkostnader. Listen over klimarelaterte formål i artikkel 10 nr. 3 i direktiv 2003/87/EF bør utvides til å omfatte flere formål med positiv miljøvirkning. Dette bør omfatte bruk av økonomisk støtte for å håndtere sosiale aspekter i husholdninger med lav og middels inntekt ved å redusere skatter som skaper skatteskjevhet, og ved målrettede reduksjoner av avgifter og gebyrer for fornybar elektrisk kraft. Medlemsstatene bør hvert år rapportere om bruken av auksjonsinntekter i samsvar med artikkel 19 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999⁽¹⁴⁾ der det, dersom det er relevant og hensiktsmessig, angis hvilke inntekter som er brukt og tiltak som er truffet for å gjennomføre egne integrerte nasjonale energi- og klimaplaner og egne territoriale planer for en rettferdig omstilling.

⁽¹³⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2017/2392 av 13. desember 2017 om endring av direktiv 2003/87/EF for å videreføre nåværende begrensninger av virkeområdet for luftfartsvirksomhet og forberede gjennomføring av et globalt markedsbasert tiltak fra 2021 (EUT L 350 av 29.12.2017, s. 7).

⁽¹⁴⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatiltakene, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, rådsdirektiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 1).

- 41) Medlemsstatenes auksjonsinntekter vil øke som følge av at sjøtransport inkluderes i EU ETS. Medlemsstatene oppfordres derfor til å øke bruken av inntekter fra EU ETS i henhold til artikkel 10 nr. 3 i direktiv 2003/87/EF for å bidra til vern, gjenoppretting og bedre forvaltning av økosystemer i havet, særlig vernede havområder.
- 42) Det er behov for betydelige økonomiske midler for å gjennomføre målene i Parisavtalen i utviklingsland, og i klimaavtalen fra Glasgow oppfordres parter som er industriland, til å øke sin klimafinansiering raskt og i betydelig grad. I sine konklusjoner om forberedelsene til den 27. partskonferansen under FNs klimakonvensjon (COP 27) minner Rådet om at Unionen og dens medlemsstater er de største bidragsyterne til internasjonal offentlig klimafinansiering, og at de siden 2013 har mer enn doblet sitt bidrag til klimafinansiering til støtte for utviklingsland. I disse konklusjonene bekrefter Rådet også Unionens og medlemsstatenes sterke engasjement når det gjelder å fortsatt øke den internasjonale klimafinansieringen for å nå industrilandenenes mål om å mobilisere minst USD 100 milliarder hvert år så snart som mulig og fram til 2025 fra en rekke forskjellige kilder, og at målet forventes å bli nådd i 2023.
- 43) For å håndtere de fordelingsmessige og sosiale virkningene av omstillingen i lavinntektsmedlemsstater bør ytterligere 2,5 % av samlet antall kvoter i Unionen i perioden 2024–2030 brukes til å finansiere energiomstillingen i medlemsstater med et bruttonasjonalprodukt (BNP) per innbygger på under 75 % av unionsgjennomsnittet i årene 2016–2018 gjennom moderniseringsfondet nevnt i artikkel 10d i direktiv 2003/87/EF.
- 44) De mottakende medlemsstatene bør kunne bruke midlene som tildeles til moderniseringsfondet, til å finansiere investeringer i tilstøtende EU-grenseregioner når dette er relevant for energiomstillingen i de mottakende medlemsstatene.
- 45) Det bør innføres ytterligere insentiver til å redusere klimagassutslippene ved hjelp av kostnadseffektive teknikker. Med henblikk på dette bør den vederlagsfrie tildelingen av utslippskvoter til stasjonære anlegg fra og med 2026 være underlagt vilkår om at det investeres i teknikker for å øke energieffektiviteten og redusere utslippene, særlig for store energiforbrukere. Kommisjonen bør sikre at anvendelsen av denne vilkårsordningen ikke har negativ innvirkning på de like konkurransevilkårene, den miljømessige integriteten eller likebehandlingen av anlegg i hele Unionen. Kommisjonen bør derfor, uten at det berører reglene som får anvendelse i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU⁽¹⁵⁾, vedta delegerte rettsakter som utfyller dette direktivet, for å løse eventuelle problemer som identifiseres, særlig når det gjelder de ovennevnte prinsippene, og fastsette administrativt enkle regler for anvendelsen av vilkårsordningen. Disse reglene bør, ved bruk av den fastsatte framgangsmåten for nasjonale gjennomføringstiltak, utgjøre en del av de generelle reglene for vederlagsfri tildeling og inneholde tidsfrister, kriterier for anerkjennelse av gjennomførte energieffektivitetstiltak og alternative tiltak for å redusere klimagassutslippene. I tillegg bør insentivene til å redusere klimagassutslippene styrkes ytterligere for anlegg med høy utslippssintensitet. Med henblikk på dette bør den vederlagsfrie tildelingen av utslippskvoter til de 20 % stasjonære anleggene med den høyeste utslippssintensiteten i henhold til en gitt produktutslippsstandard fra og med 2026 også være underlagt vilkår om at det utarbeides og gjennomføres planer for klimanøytralitet.
- 46) Karbongrensejusteringsmekanismen (CBAM) opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/956⁽¹⁶⁾ skal erstatte mekanismene opprettet i henhold til direktiv 2003/87/EF for å forebygge risikoen for karbonlekkasje. I den grad sektorer og delsektorer omfattes av det tiltaket, bør de ikke motta vederlagsfri tildeling. Det er imidlertid behov for en gradvis utfasing av vederlagsfrie kvoter for å gjøre det mulig for produsenter, importører og forhandlere å tilpasse seg den nye ordningen. Reduksjonen av vederlagsfri tildeling bør gjennomføres ved å bruke en faktor på den vederlagsfrie tildelingen for CBAM-sektorer mens CBAM fases inn. CBAM-faktoren bør være på 100 % for perioden mellom ikrafttreddelsen av den forordningen og utgangen av 2025 og, forutsatt at bestemmelsene nevnt i artikkel 36 nr. 2 bokstav b) i nevnte forordning anvendes, 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 bør det ikke anvendes noen CBAM-faktor.

⁽¹⁵⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU av 25. oktober 2012 om energieffektivitet, endring av direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og oppheving av direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 av 14.11.2012, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/956 av 10. mai 2023 om opprettelse av en karbongrensejusteringsmekanisme (EUT L 130 av 16.5.2023, s. 52).

De relevante delegerte rettsaktene om vederlagsfri tildeling bør justeres tilsvarende for sektorene og delsektorene som omfattes av CBAM. Den vederlagsfrie tildelingen som ikke lenger gis til CBAM-sektorer på grunnlag av denne beregningen (CBAM-etterspørsel), skal legges til innovasjonsfondet for å støtte innovasjon på området lavutslipps-teknologier, karbonfangst og -bruk (CCU), fangst, transport og geologisk lagring av karbon (CCS), fornybar energi og energilagring på en måte som bidrar til å begrense klimaendringene. I denne forbindelse bør prosjekter i CBAM-sektorer vies særlig oppmerksomhet. For å respektere den andelen vederlagsfri tildeling som er tilgjengelig for andre sektorer enn CBAM-sektorer, bør den endelige mengden som skal trekkes fra den vederlagsfrie tildelingen og gjøres tilgjengelig for innovasjonsfondet, beregnes på grunnlag av andelen som CBAM-etterspørselen utgjør i forhold til behovet for vederlagsfri tildeling i alle sektorer som mottar vederlagsfri tildeling.

- 47) For å redusere potensielle risikoer for karbonlekkasje i forbindelse med varer som omfattes av CBAM, og som produseres i Unionen med henblikk på eksport til tredjeland som ikke anvender EU ETS eller en lignende karbon-prisingsmekanisme, bør det utføres en vurdering før utgangen av overgangsperioden i henhold til forordning (EU) 2023/956. Dersom det i denne vurderingen konkluderes med at det foreligger en slik risiko for karbonlekkasje, bør Kommisjonen, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk for å håndtere denne risikoen for karbonlekkasje på en måte som er i samsvar med Verdens handelsorganisasjons regler. Videre bør medlemsstatene kunne bruke auksjonsinntekter til å håndtere eventuelle gjenværende risikoer for karbonlekkasje i CBAM-sektoren og i samsvar med reglene for statsstøtte. Dersom kvoter som stammer fra en reduksjon av den vederlagsfrie tildelingen i henhold til vilkårsreglene, ikke brukes fullt ut for å unnta anlegg med den laveste utslippsintensiteten fra den tverrsektorielle korrigeringen, bør 50 % av disse resterende kvotene legges til innovasjonsfondet. De øvrige 50 % bør auksjoneres på vegne av medlemsstatene, som bør bruke inntektene derfra til å håndtere eventuelle gjenværende risikoer for karbonlekkasje i CBAM-sektorene.
- 48) For bedre å gjenspeile den teknologiske utviklingen samtidig som det sikres insentiver til utslippsreduksjon og egnet belønning for innovasjon, bør minstejusteringen av utslippsstandardverdiene økes fra 0,2 % til 0,3 % per år, og den maksimale justeringen bør økes fra 1,6 % til 2,5 % per år. For perioden 2026–2030 bør utslippsstandardverdiene justeres innenfor et intervall på 6 % til 50 % sammenlignet med gjeldende verdi i perioden 2013–2020. For å skape forutsigbarhet for anlegg bør Kommisjonen vedta gjennomføringsrettsakter der det fastsettes reviderte utslipps-standardverdier for vederlagsfri tildeling, så snart som mulig før perioden 2026–2030 innledes.
- 49) For å stimulere til nye banebrytende teknologier i stålindustrien, for å unngå en betydelig uforholdsmessig reduksjon i utslippsstandardverdien og på bakgrunn av stålindustriens spesielle situasjon, for eksempel den høye utslippsintensiteten og strukturen på det internasjonale markedet og unionsmarkedet, er det nødvendig å utelukke fra beregningen av utslippsstandardverdien for flytende råjern for perioden 2026–2030 anlegg som var i drift i referanseperioden 2021–2022, og som ellers ville ha inngått i den beregningen på grunn av revisjonen av definisjonen av produktutslipps-standardverdien for flytende råjern.
- 50) For å belønne innovasjon og dem som presterer best, bør anlegg med utslipp av klimagasser som ligger under gjennomsnittet for de 10 % mest effektive anleggene i henhold til en gitt utslippsstandard, unntas fra anvendelsen av den tverrsektorielle korreksjonsfaktoren. Kvoter som ikke tildeles på grunn av en reduksjon av den vederlagsfrie tildelingen i samsvar med vilkårsreglene, bør brukes til å dekke underskuddet i reduksjonen av den vederlagsfrie tildelingen som følge av at de som presterer best, utelukkes fra den tverrsektorielle korreksjonsfaktoren.
- 51) For å påskynde avkarboniseringen av økonomien og samtidig styrke Unionens industrielle konkurranseevne bør ytterligere 20 millioner kvoter fra det antallet som ellers kunne ha blitt tildelt vederlagsfritt, og ytterligere 5 millioner kvoter fra det antallet som ellers kunne ha blitt auksjonert, gjøres tilgjengelige for innovasjonsfondet. I forbindelse med gjennomgåelsen av tidsskjemaet for og rekkefølgen av auksjoneringen for innovasjonsfondet opprettet ved kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010⁽¹⁷⁾ på bakgrunn av endringene som innføres med dette direktivet, bør Kommisjonen vurdere å gjøre flere midler tilgjengelige i de første årene av gjennomføringen av det reviderte direktiv 2003/87/EF for å fremme avkarboniseringen i relevante sektorer.

⁽¹⁷⁾ Kommisjonsforordning (EU) nr. 1031/2010 av 12. november 2010 om tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering av utslippskvoter for klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF om opprettelse av en ordning for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet (EUT L 302 av 18.11.2010, s. 1).

- 52) En overordnet strategi for innovasjon er avgjørende for å nå målene i forordning (EU) 2021/1119. På unionsplan støttes den nødvendige innsatsen innen forskning og innovasjon blant annet gjennom Horisont Europa, som omfatter betydelig finansiering og nye instrumenter for sektorene som omfattes av EU ETS. Kommisjonen bør derfor etterstrebe å oppnå synergier med Horisont Europa og, dersom det er relevant, med andre av Unionens finansieringsprogrammer.
- 53) Innovasjonsfondet bør støtte innovative teknikker, prosesser og teknologier, herunder oppskalering av slike teknikker, prosesser og teknologier, med henblikk på en bred utrulling av disse i hele Unionen. Banebrytende innovasjon bør prioriteres ved valg av prosjekter som skal få støtte gjennom tilskudd.
- 54) Virkeområdet for innovasjonsfondet nevnt i artikkel 10a nr. 8 i direktiv 2003/87/EF bør utvides til å støtte innovasjon på området lav- og nullutslippsteknologier og -prosesser rettet mot drivstofforbruket i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, herunder kollektive former for transport, for eksempel offentlig transport og turvognvirksomhet. Innovasjonsfondet bør dessuten støtte investeringer i avkarbonisering av sjøtransport, herunder investeringer i energieffektivitet for skip, havner og nærskipstrafikk, i elektrifisering av sektoren, i bærekraftige alternative drivstoff, for eksempel hydrogen og ammoniakk som framstilles av fornybare kilder, i utslippsfrie framdriftsteknologier, for eksempel vindteknologier, og i innovasjon med hensyn til skip med isklasse. Det bør legges særlig vekt på innovative prosjekter som bidrar til avkarbonisering av sjøfartssektoren og en reduksjon av sektorens klimavirkninger, herunder utslipp av sot. I den forbindelse bør Kommisjonen ta med spesifikke emner for dette i innovasjonsfondets forslagsinnbydelser. I disse forslagsinnbydelsene bør det tas hensyn til spørsmål som gjelder vern av biologisk mangfold, støy og vannforurensning. Når det gjelder sjøtransport, bør prosjekter med en tydelig merverdi for Unionen være støtteberettigede.
- 55) Ved artikkel 9 i delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1122⁽¹⁸⁾ er det fastsatt at dersom luftfartøyoperatørens flygninger ikke lenger omfattes av EU ETS, skal deres kontoer gis statusen «utelukket», og det kan ikke lenger innledes prosesser fra disse kontoene. For å bevare EU ETS' miljømessige integritet bør kvoter som ikke utstedes til luftfartøyoperatører fordi de har innstilt driften, brukes til å dekke en eventuell manglende innlevering fra disse operatørene, og eventuelle resterende kvoter bør brukes til å akselerere innsatsen for å takle klimaendringene ved at de overføres til innovasjonsfondet.
- 56) Teknisk bistand fra Kommisjonen med fokus på medlemsstater som det hittil er innsendt få eller ingen prosjekter fra, vil bidra til å oppnå et høyt antall projektsøknader om finansiering fra innovasjonsfondet i alle medlemsstater. Denne bistanden bør blant annet støtte aktiviteter som har som mål å forbedre kvaliteten på forslag til prosjekter i de medlemsstatene som det er innsendt få eller ingen prosjekter fra, for eksempel gjennom utveksling av informasjon, erfaringer og beste praksis, og å styrke de nasjonale kontaktpunktenes aktiviteter. Andre tiltak med samme mål omfatter blant annet tiltak for å øke kjennskapen til finansieringsmuligheter og forbedre disse medlemsstatenes kapasitet til å identifisere og støtte potensielle projektsøkere. Prosjektpartnerskap på tvers av medlemsstatene og formidling av kontakt mellom potensielle søkere, særlig i forbindelse med storskalaprojekter, bør også fremmes.
- 57) For å styrke medlemsstatenes rolle i styringen av innovasjonsfondet og sikre større gjennomsliktighet bør Kommisjonen rapportere til Komiteen for klimaendringer om gjennomføringen av innovasjonsfondet med en analyse av de utvalgte projektenes forventede virkning per sektor og per medlemsstat. Kommisjonen bør også framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet og offentliggjøre den. Forutsatt at søkerne samtykker, bør Kommisjonen, etter at en forslagsinnbydelse er avsluttet, underrette medlemsstatene om søknadene om finansiering av prosjekter på deres respektive territorier og gi dem detaljert informasjon om disse søknadene, slik at medlemsstatene lettere kan samordne støtten til prosjekter. Kommisjonen bør dessuten underrette medlemsstatene om listen over forhåndsutvalgte prosjekter før støtten tildeles. Medlemsstatene bør sikre at de nasjonale innarbeidingsbestemmelsene ikke hindrer innovasjon, og at

⁽¹⁸⁾ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2019/1122 av 12. mars 2019 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF med hensyn til EU-registerets virkemåte (EUT L 177 av 2.7.2019, s. 3).

de er teknologinøytrale, og Kommisjonen bør yte teknisk bistand, særlig til medlemsstater med lav reell deltakelse, for å forbedre den reelle geografiske deltakelsen i innovasjonsfondet og øke den generelle kvaliteten på innsendte prosjekter. Kommisjonen bør også sikre omfattende overvåking og rapportering, herunder informasjon om framskrittene mot å oppnå en reell kvalitetsbasert geografisk dekning i hele Unionen og egnet oppfølging.

- 58) Med henblikk på tilpasning til den overordnede arten av EUs grønne giv bør prosjekter som tar for seg flere miljøvirkninger, prioriteres ved valg av prosjekter som støttes via tilskudd. For å støtte innføringen på markedet av og en raskere markedsgjennomtrengning for teknologiene og løsningene som får støtte, bør prosjekter som finansieres av innovasjonsfondet, utveksle kunnskap med andre relevante prosjekter og med unionsbaserte forskere som har en rettmessig interesse.
- 59) Differansekontrakter, differansekontrakter for karbon og fastpriskontrakter er viktige elementer for å utløse utslippsreduksjoner i industrien gjennom økt bruk av ny teknologi ved at de gir mulighet til å garantere dem som investerer i innovative klimavennlige teknologier, en pris som belønner CO₂-utslippsreduksjoner utover dem som følger av det rådende karbonprisenivået i EU ETS. Tiltakene som innovasjonsfondet kan støtte, bør utvides for å gi støtte til prosjekter gjennom en konkurransebasert budordning som fører til tildeling av differansekontrakter, differansekontrakter for karbon eller fastpriskontrakter. En konkurransebasert budordning vil være en viktig ordning for å støtte utviklingen av avkarboniseringsteknologier og optimalisere bruken av tilgjengelige ressurser. Det vil også gi sikkerhet for dem som investerer i disse teknologiene. For å minimere eventuelle betingede forpliktelser for Unionens budsjett bør det i forbindelse med utformingen av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon sikres risikoreduksjon samt egnet dekning ved hjelp av en budsjettforpliktelse med full dekning for minst de to første rundene av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon med bevilgninger som stammer fra inntektene fra auksjonering av kvoter tildelt i henhold til artikkel 10a nr. 8 i direktiv 2003/87/EF.

For fastpriskontrakter foreligger det ikke slike risikoer, ettersom den rettslige forpliktelsen vil være dekket av en tilsvarende budsjettforpliktelse. Når de to første rundene av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon er avsluttet, og hver gang det deretter er nødvendig, bør Kommisjonen dessuten gjennomføre en kvalitativ og kvantitativ vurdering av de finansielle risikoene forbundet med gjennomføringen av dem. Kommisjonen bør gis myndighet til å vedta en delegert rettsakt som bygger på resultatene av nevnte vurdering, for å fastsette et egnet avsetningsnivå i stedet for full dekning for etterfølgende runder av differansekontrakter eller differansekontrakter for karbon. Ved en slik tilnærming bør det tas hensyn til alle faktorer som kan redusere de finansielle risikoene for Unionens budsjett, utover kvotene som er tilgjengelige i innovasjonsfondet, for eksempel en mulig ansvarsdeling med medlemsstatene, på frivillig grunnlag, eller en mulig gjenforsikringsordning fra privat sektor. Det er derfor nødvendig å fastsette unntak fra deler av avdeling X i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046⁽¹⁹⁾. Avsetningsnivået for de første to rundene av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon bør være 100 %.

Som unntak fra artikkel 210 nr. 1, artikkel 211 nr. 1 og 2 og artikkel 218 nr. 1 i nevnte forordning bør det imidlertid i dette direktivet for etterfølgende runder av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon fastsettes et minste avsetningsnivå på 50 % og et tak på 30 % for den andelen av inntektene fra innovasjonsfondet som skal brukes til avsetning, og Kommisjonen bør på grunnlag av erfaringene fra de to første forslagsinnbydelsene kunne presisere det nødvendige avsetningsnivået og inntektene som skal brukes til avsetning. Det samlede finansielle ansvaret som dekkes over Unionens budsjett, bør derfor ikke overstige 60 % av inntektene fra auksjonering for innovasjonsfondet. Ettersom avsetninger generelt vil komme fra innovasjonsfondet, bør det dessuten gjøres unntak fra reglene i artikkel 212, 213 og 214 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 når det gjelder det felles avsetningsfondet som opprettes ved artikkel 212 i nevnte forordning. Differansekontraktene og differansekontraktene for karbon er av ny art, og det vil derfor også kunne bli nødvendig med unntak fra artikkel 209 nr. 2 bokstav d) og h) i nevnte forordning, ettersom de ikke er avhengige av giring/multiplikatorer eller avhenger helt av en forhåndsvurdering, fra artikkel 219 nr. 3 på grunn av forbindelsen til artikkel 209 nr. 2 bokstav d) og fra artikkel 219 nr. 6, ettersom gjennomføringspartnere ikke vil ha kreditt- eller aksjeeksponeringer innenfor rammen av en garanti. Bruk av eventuelle unntak fra forordning (EU, Euratom) 2018/1046 bør begrenses til det som er nødvendig. Kommisjonen bør gis myndighet til å endre den maksimale andelen av inntektene fra innovasjonsfondet som skal brukes til avsetning, med høst 20 prosentpoeng over det som fastsettes i dette direktivet.

⁽¹⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014 og (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).

- 60) Innovasjonsfondet er underlagt den allmenne vilkårsordningen for beskyttelse av Unionens budsjett opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2020/2092⁽²⁰⁾.
- 61) Dersom et anleggs virksomhet innstilles midlertidig, justeres den vederlagsfrie tildelingen til aktivitetsnivået som skal rapporteres hvert år. Vedkommende myndigheter kan dessuten midlertidig stanse utstedelsen av utslippskvoter til anlegg som har innstilt driften, så lenge det ikke er godtgjort at de vil gjenoppta driften. Det bør derfor ikke lenger kreves at anleggsoperatører overfor vedkommende myndighet skal godtgjøre at deres anlegg vil gjenoppta produksjonen innen en nærmere angitt og rimelig frist i tilfelle en midlertidig innstilling av virksomheten.
- 62) Korrigeringer av den vederlagsfrie tildelingen gitt til stasjonære anlegg i henhold til artikkel 11 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF kan kreve at det tildeles ytterligere vederlagsfrie kvoter, eller at overskudd av kvoter tilbakeføres. Kvoter som er avsatt til nyinntredere i henhold til artikkel 10a nr. 7 i direktiv 2003/87/EF, bør brukes for disse formålene.
- 63) Siden 2013 har produsenter av elektrisk kraft vært forpliktet til å kjøpe alle kvotene de trenger for å produsere elektrisk kraft. I samsvar med artikkel 10c i direktiv 2003/87/EF har imidlertid noen medlemsstater mulighet til å bruke vederlagsfri tildeling i en overgangsperiode med henblikk på modernisering av energisektoren for perioden 2021–2030. Tre medlemsstater har valgt å bruke denne muligheten. Med tanke på behovet for rask avkarbonisering, særlig i energisektoren, bør de berørte medlemsstatene kunne bruke denne vederlagsfrie tildelingen bare i en overgangsperiode for investeringer som gjøres fram til 31. desember 2024. De bør kunne legge til eventuelle resterende kvoter for perioden 2021–2030 som ikke brukes til slike investeringer, i det omfang de beslutter, til samlet antall kvoter som den berørte medlemsstaten mottar med henblikk på auksjonering, eller bruke dem til å støtte investeringer innenfor rammen av moderniseringsfondet. Med unntak av fristen for melding av kvoter bør kvoter som overføres til moderniseringsfondet, omfattes av de samme reglene for investeringer som gjelder for kvoter som allerede er overført i henhold til artikkel 10d nr. 4 i direktiv 2003/87/EF. For å sikre forutsigbarhet og gjennomsiktighet med hensyn til mengden kvoter som enten er tilgjengelig for auksjonering eller for vederlagsfri tildeling i en overgangsperiode, og med hensyn til aktivaene som forvaltes av moderniseringsfondet, bør medlemsstatene senest 15. mai 2024 underrette Kommisjonen om mengden resterende kvoter som skal brukes for hvert formål.
- 64) Moderniseringsfondets virkeområde bør tilpasses Unionens nyeste klimamål ved å kreve at investeringer er i samsvar med målene i EUs grønne giv og forordning (EU) 2021/1119, og ved å fjerne støtten til investeringer knyttet til energiproduksjon basert på fossile brenslers, unntatt når det gjelder støtte til slike investeringer med inntekter fra kvoter som frivillig er overført til moderniseringsfondet i samsvar med artikkel 10d nr. 4 i direktiv 2003/87/EF. På visse vilkår bør det dessuten fortsatt kunne gis begrenset støtte til slike investeringer med inntekter fra tildelingene nevnt i artikkel 10 nr. 1 tredje ledd i det direktivet, særlig dersom virksomheten anses som miljømessig bærekraftig i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852⁽²¹⁾ og med hensyn til kvotene som auksjoneres fram til 2027. For sistnevnte kategori av kvoter bør nedstrøms bruk av ikke-faste fossile brenslers dessuten ikke støttes med inntekter fra kvoter som auksjoneres etter 2028. Videre bør den prosentdelen av moderniseringsfondet som skal avsettes til prioriterte investeringer, økes til 80 % for moderniseringsfondets kvoter som overføres i samsvar med artikkel 10d nr. 4 i direktiv 2003/87/EF, og som omhandlet i artikkel 10 nr. 1 tredje ledd i det direktivet, og til 90 % for den ytterligere mengden på 2,5 % fra samlet antall kvoter i Unionen.

Energieffektivitet, herunder innen industrien, transport, bygninger, landbruk og avfall, oppvarming og kjøling fra fornybare kilder og støtte til husholdninger for å bekjempe energifattigdom, herunder i landområder og fjernliggende områder, bør inngå i de prioriterte investeringenes virkeområde. For å øke gjennomsiktigheten og for bedre å kunne vurdere virkningene av moderniseringsfondet bør investeringskomiteen rapportere årlig til Komiteen for klimaendringer om erfaringene med evalueringen av investeringer, særlig med hensyn til utslippsreduksjoner og reduksjonskostnader.

⁽²⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2020/2092 av 16. desember 2020 om en allmenn vilkårsordning for beskyttelse av Unionens budsjett (EUT L 433 I av 22.12.2020, s. 1).

⁽²¹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).

- 65) Ved direktiv (EU) 2018/410 ble det innført bestemmelser om at medlemsstatene bør ha mulighet til å slette kvoter fra sitt auksjonsvolum ved nedstenging av kapasiteten for produksjon av elektrisk kraft på sitt territorium. I lys av Unionens økte klimaambisjon og den raskere avkarboniseringen av sektoren for elektrisk kraft som følger av dette, er en slik sletting blitt stadig mer relevant. Kommisjonen bør derfor vurdere om medlemsstatenes bruk av sletting kan lettes ved en endring av de relevante delegerede rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF.
- 66) Justeringer av den vederlagsfrie tildelingen som ble innført ved direktiv (EU) 2018/410 og iverksatt ved Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1842⁽²²⁾, forbedret effektiviteten og insentivene som vederlagsfri tildeling medfører, men økte den administrative byrden og gjorde at datoen som historisk sett er brukt til utstedelse av vederlagsfrie kvoter, 28. februar, ikke lenger kunne brukes. For bedre å ta hensyn til justeringene av den vederlagsfrie tildelingen bør overholdelsessyklusen justeres. Vedkommende myndigheters frist for vederlagsfri tildeling bør derfor utsettes fra 28. februar til 30. juni, og anleggsoperatørens frist for å innlevere kvoter bør utsettes fra 30. april til 30. september.
- 67) Ved Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2066⁽²³⁾ er det fastsatt regler for overvåking av utslipp fra biomasse som er i samsvar med reglene for bruk av biomasse fastsatt i Unionens regelverk om fornybar energi. Etter hvert som regelverket blir mer fullstendig med hensyn til bærekraftskriteriene for biomasse med de siste reglene fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001⁽²⁴⁾, bør tildelingen av gjennomføringsmyndighet i artikkel 14 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF uttrykkelig utvides til å omfatte vedtakelse av de nødvendige tilpasningene med henblikk på anvendelse av bærekraftskriterier for biomasse i EU ETS, herunder biodrivstoffer, flytende biobrensler og biomassebrensler. Dessuten bør Kommisjonen gis myndighet til å vedta gjennomføringsrettsakter for å presisere hvordan lagring av utslipp fra biomasse som består av en andel som kan nulltelles, og en andel som ikke kan nulltelles, skal medregnes.
- 68) Fornybare flytende og gassformige drivstoffer av ikke-biologisk opprinnelse og drivstoffer basert på gjenvunnet karbon kan være viktige for å redusere klimagassutslippene i sektorer der avkarbonisering er vanskelig. Dersom drivstoffer basert på gjenvunnet karbon og fornybare flytende og gassformige drivstoffer av ikke-biologisk opprinnelse framstilles av fanget CO₂ i forbindelse med en aktivitet som omfattes av dette direktivet, skal utslippene medregnes innenfor rammen av den aktiviteten. For å sikre at fornybare drivstoffer av ikke-biologisk opprinnelse og drivstoffer basert på gjenvunnet karbon bidrar til reduserte klimagassutslipp, og for å unngå dobbelttelling av drivstoffer som gjør det, bør myndigheten i artikkel 14 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF uttrykkelig utvides til å omfatte Kommisjonens vedtakelse av gjennomføringsrettsakter der det fastsettes nødvendige justeringer for hvordan et eventuelt utslipp av CO₂ skal medregnes på en måte som sikrer at alle utslipp medregnes, herunder dersom slike drivstoffer framstilles av CO₂ som er fanget utenfor Unionen, samtidig som dobbelttelling unngås og det sikres at det finnes egnede insentiver for fangst av utslipp, idet det også tas hensyn til behandlingen av disse drivstoffene i henhold til direktiv (EU) 2018/2001.
- 69) Ettersom det også forventes at CO₂ vil bli transportert på andre måter enn i rørledninger, for eksempel med skip og lastebil, bør det nåværende virkeområdet i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF som gjelder transport av klimagasser med henblikk på lagring, utvides til alle transportmidler for å sikre likebehandling og uavhengig av om transportmiddelet omfattes av EU ETS. Dersom utslippene fra transport også omfattes av en annen virksomhet i henhold til direktiv 2003/87/EF, bør utslippene medregnes i den andre virksomheten for å unngå dobbelttelling.

⁽²²⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2019/1842 av 31. oktober 2019 om regler for gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF med hensyn til ytterligere regler for justeringene av vederlagsfri tildeling av utslippskvoter på grunn av endringer i aktivitetsnivåene (EUT L 282 av 4.11.2019, s. 20).

⁽²³⁾ Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2018/2066 av 19. desember 2018 om overvåking og rapportering av utslipp av klimagasser i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF og om endring av kommisjonsforordning (EU) nr. 601/2012 (EUT L 334 av 31.12.2018, s. 1).

⁽²⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2018/2001 av 11. desember 2018 om å fremme bruk av energi fra fornybare energikilder (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 82).

- 70) Det at anlegg som utelukkende bruker biomasse, ikke omfattes av EU ETS, har ført til situasjoner der anlegg som forbrenner en stor andel biomasse, har oppnådd uventede gevinster gjennom vederlagsfrie kvoter som langt overstiger de faktiske utslippene. Det bør derfor innføres en terskelverdi for forbrenning av biomasse som kan nulltelles, over hvilken anlegg unntas fra EU ETS. Innføring av en terskelverdi vil skape større sikkerhet med hensyn til hvilke anlegg som omfattes av EU ETS, og vil gjøre det mulig å foreta en mer jevn fordeling av vederlagsfrie kvoter til særlig sektorer der risikoen for karbonlekkasje er større. Terskelverdien bør settes til 95 %, slik at fordelene for anlegg ved fortsatt å være omfattet av EU ETS veies opp mot ulempene. Anlegg som har beholdt den fysiske kapasiteten til å brenne fossile brenslers, bør derfor ikke gis insentiver til å gå tilbake til å bruke slike brenslers. En terskelverdi på 95 % vil sikre at dersom et anlegg bruker fossile brenslers med det formål å fortsatt være omfattet av EU ETS for å kunne nyte godt av vederlagsfri tildeling av kvoter, vil karbonkostnadene forbundet med bruken av disse fossile brenslers være tilstrekkelig høye til å virke avskrekkende.

Denne terskelverdien vil også sikre at anlegg der det brukes en betydelig mengde fossile brenslers, fortsatt vil være omfattet av EU ETS' overvåkingsforpliktelser, slik at en potensiell omgåelse av eksisterende overvåkings-, rapporterings- og verifiseringsforpliktelser unngås. Samtidig bør anlegg som forbrenner en lavere andel biomasse som kan nulltelles, fortsatt oppmuntres, gjennom en fleksibel ordning, til å redusere forbrenningen av fossile brenslers ytterligere, samtidig som de fortsatt omfattes av EU ETS fram til deres bruk av bærekraftig biomasse er så omfattende at det ikke lenger er berettiget at de omfattes av EU ETS. Erfaring har dessuten vist at en utelukkelse av anlegg som utelukkende bruker biomasse, som i realiteten er en terskelverdi på 100 %, bortsett fra forbrenning av fossile brenslers i oppstarts- og avstengingsfasen, krever en ny vurdering og en mer presis definisjon. Terskelverdien på 95 % gjør det mulig å forbrenne fossile brenslers i oppstarts- og avstengingsfasen.

- 71) For å stimulere til bruk av lav- og nullutslippsteknologier bør medlemsstatene gi anleggsoperatører mulighet til å forbli omfattet av EU ETS fram til utgangen av inneværende og neste femårsperiode nevnt i artikkel 11 nr. 1 i direktiv 2003/87/EF dersom anlegget endrer sin produksjonsprosess for å redusere sine klimagassutslipp og ikke lenger oppfyller terskelverdien for den samlede nominelle termiske effekten på 20 MW.
- 72) Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) offentliggjorde sin sluttrapport om utslippskvoter og tilhørende derivater 28. mars 2022. Rapporten er en omfattende analyse av det europeiske karbonmarkedets integritet og inneholder sakkunnskap og anbefalinger om hvordan et velfungerende karbonmarked kan opprettholdes. Med henblikk på en løpende overvåking av markedets integritet og gjennomsiktighet bør ESMA's rapportering skje regelmessig. ESMA vurderer allerede markedsutviklingen og gir, ved behov, anbefalinger på sitt kompetanseområde i sin rapport om utviklingstrender, risikoer og sårbarhet i samsvar med artikkel 32 nr. 3 i europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) nr. 1095/2010⁽²⁵⁾. En analyse av det europeiske karbonmarkedet, som omfatter auksjonering av utslippskvoter, handel på handelsplasser og OTC-handel med utslippskvoter og derivater av disse, bør inngå i denne årlige rapporteringen. Denne forpliktelsen vil føre til en strømlinjeforming av ESMA's rapportering og gjøre det mulig å sammenligne markeder, særlig på grunn av de sterke koblingene mellom EU ETS og råvarederivatmarkedene.

En slik regelmessig analyse foretatt av ESMA bør særlig overvåke en eventuell volatilitet og prisutvikling på markedet, auksjons- og handelsvirksomheten på markedet, likviditet og handelsvolumer samt kategoriene av markedsdeltakere og deres handelsatferd, herunder spekulativ aktivitet som har en betydelig innvirkning på prisene. Vurderingene bør, dersom det er relevant, inneholde anbefalinger for å forbedre markedets integritet og gjennomsiktighet samt rapporteringsforpliktelser, og for å forbedre forebygging og avdekking av markedsmissbruk og bidra til å opprettholde velordnede markeder for utslippskvoter og tilhørende derivater. Kommisjonen bør ta behørig hensyn til vurderingene og anbefalingene i den årlige rapporten om karbonmarkedet og, ved behov, i rapportene for å sikre at karbonmarkedet fungerer bedre.

⁽²⁵⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

- 73) For ytterligere å stimulere til de investeringene som er nødvendige for å avkarbonisere fjernvarme og håndtere sosiale aspekter knyttet til høye energipriser og den høye klimagassutslippsintensiteten i fjernvarmeanlegg, bør anleggsoperatører i medlemsstater med en svært høy andel av utslipp fra fjernvarmeanlegg sammenlignet med økonomiens størrelse kunne søke om ytterligere vederlagsfri tildeling for fjernvarmeanlegg i en overgangsperiode, og merverdien av den vederlagsfrie tildelingen bør investeres for å oppnå en betydelig reduksjon av utslippene før 2030. For å sikre at disse reduksjonene finner sted, bør den ytterligere vederlagsfrie tildelingen i overgangsperioden være betinget av at det foretas investeringer, og at det oppnås utslippsreduksjoner som fastsatt i klimanøytralitetsplanene som anleggsoperatørene skal utarbeide for sine relevante anlegg.
- 74) Uventede eller plutselige svært høye prisøkninger på karbonmarkedet kan ha negativ innvirkning på forutsigbarheten på markedet, som er svært viktig for å kunne planlegge investeringer i avkarbonisering. Tiltaket som får anvendelse ved svært høye prissvingninger på markedet for handel med utslippskvoter, og som omfattes av kapittel II og III i direktiv 2003/87/EF, bør derfor styrkes på en grundig måte for å forbedre dets evne til å reagere på umotiverte prissvingninger. Dersom det utløsende vilkåret basert på økningen av den gjennomsnittlige kvoteprisen oppfylles, bør dette regelbaserte beskyttelsestiltaket få anvendelse automatisk og dermed føre til frigivelse av et forhåndsfastsatt antall kvoter fra markedsstabilitetsreserven opprettet ved europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/1814⁽²⁶⁾. Det utløsende vilkåret bør overvåkes nøye av Kommisjonen og offentliggjøres månedlig for å forbedre gjennomsiktigheten. For å sikre korrekt auksjonering av kvotene som frigis fra markedsstabilitetsreserven i henhold til dette beskyttelsestiltaket, og for å forbedre forutsigbarheten på markedet, bør dette tiltaket ikke få anvendelse igjen før tidligst tolv måneder etter avslutningen av den foregående frigivelsen av kvoter på markedet innenfor rammen av tiltaket.
- 75) I kommisjonsmeldingen av 17. september 2020 med tittelen «Stepping up Europe's 2030 climate ambition – Investing in a climate-neutral future for the benefit of our people» understrekes den særlige utfordringen med å redusere utslippene i bygningssektoren og veitransportsektoren. Kommisjonen varslet derfor at en ytterligere utvidelse av handelen med utslippskvoter kan omfatte utslipp fra bygninger og veitransport, og påpekte at inkludering av alle utslipp fra brenselforbrenning vil kunne innebære store fordeler. Handelen med utslippskvoter bør få anvendelse på brenslere som brukes til forbrenning i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer som svarer til industriell virksomhet som ikke omfattes av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF, for eksempel oppvarming av industrieanlegg (heretter kalt «bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer»). For disse sektorene bør det opprettes en separat, men parallell ordning for handel med utslippskvoter for å unngå eventuelle forstyrrelser av den velfungerende ordningen for handel med utslippskvoter for stasjonære anlegg og luftfart. Den nye ordningen ledsages av supplerende strategier som danner grunnlag for markedsdeltakernes forventninger, og har som mål å oppnå et karbonprissignal for hele økonomien, samtidig som den inneholder tiltak for å unngå unødvendige prisvirkninger. Tidligere erfaring har vist at utviklingen av den nye ordningen krever at det opprettes et effektivt system for overvåking, rapporterings og verifisering. For å sikre synergier og sammenheng med Unionens eksisterende infrastruktur for EU ETS bør det innføres en ordning for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer gjennom en endring av direktiv 2003/87/EF.
- 76) For å opprette den nødvendige gjennomføringsrammen og fastsette en rimelig tidsramme for å nå målet for 2030 bør handelen med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer starte i 2025. I løpet av de første årene bør det kreves at de regulerte enhetene har en utslippstillatelse for klimagasser og rapporterer sine utslipp for perioden 2024–2026. Utstedelsen av kvoter og samsvarsforpliktelsene for disse enhetene bør få anvendelse fra 2027. Denne rekkefølgen vil gjøre det mulig å starte handelen med utslippskvoter i disse sektorene på en velordnet og effektiv måte. Det vil også gjøre det mulig å innføre tiltak for å sikre en sosialt rettferdig innføring av handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer med henblikk på å redusere innvirkningen karbonprisen har på sårbare husholdninger og transportbrukere.
- 77) Det svært store antallet foretak med lave utslipp i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer gjør at det ikke er mulig å fastsette reguleringspunktet for enheter som slipper ut klimagasser direkte, slik tilfellet er for stasjonære anlegg og luftfart. Av hensyn til den tekniske gjennomførbarheten og den administrative effektiviteten er det derfor mer hensiktsmessig å fastsette reguleringspunktet lenger oppstrøms i forsyningskjeden. Det som utløser samsvarsforpliktelsen i henhold til den nye ordningen for handel med utslippskvoter, bør være frigivelse for forbruk av brenslere som brukes til forbrenning i bygningssektoren og veitransportsektoren, herunder til veitransport av klimagasser med

⁽²⁶⁾ Europaparlaments- og rådsbeslutning (EU) 2015/1814 av 6. oktober 2015 om opprettelse og bruk av en markedsstabilitetsreserve for unionsordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser og om endring av direktiv 2003/87/EF (EUT L 264 av 9.10.2015, s. 1).

henblikk på geologisk lagring, og i de andre sektorene som svarer til industrivirksomhet som ikke omfattes av vedlegg I til direktiv 2003/87/EF. For å unngå dobbeltdekning bør frigivelse for forbruk av brensler som brukes i virksomhet i henhold til vedlegg I til det direktivet, ikke omfattes.

- 78) De regulerte enhetene i bygningssektoren, veitransportsektoren og de andre sektorene samt reguleringspunktet bør defineres i samsvar med særavgiftsordningen opprettet ved rådsdirektiv (EU) 2020/262⁽²⁷⁾, med nødvendige tilpasninger, ettersom det i det direktivet allerede fastsettes et robust kontrollsystem for alle brenselmengder som frigis for forbruk, med henblikk på betaling av særavgifter. Sluttforbrukere av brensler i disse sektorene bør ikke være underlagt forpliktelsene i henhold til direktiv 2003/87/EF.
- 79) De regulerte enhetene som omfattes av ordningen for handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, bør være underlagt de samme kravene til utslippstillatelse for klimagasser som operatører av stasjonære anlegg. Det er nødvendig å fastsette regler for søknader om tillatelse, vilkår for utstedelse av tillatelse og innhold, gjennomgåelse og eventuelle endringer som gjelder den regulerte enheten. For at den nye ordningen skal kunne innledes på en velordnet måte, bør medlemsstatene sikre at regulerte enheter som omfattes av den nye ordningen for handel med utslippskvoter, har en gyldig tillatelse fra og med ordningens start i 2025.
- 80) Samlet antall kvoter for den nye ordningen for handel med utslippskvoter bør følge et lineært forløp for å nå utslippsreduksjonsmålet for 2030, idet det tas hensyn til det kostnadseffektive bidraget fra bygningssektoren og veitransportsektoren på 43 % utslippsreduksjoner innen 2030 sammenlignet med 2005 og fra de andre sektorene, det vil si et kombinert kostnadseffektivt bidrag på 42 % utslippsreduksjoner innen 2030 sammenlignet med 2005. Samlet antall kvoter bør fastsettes første gang i 2027 for å følge et forløp som starter i 2024 fra verdien av utslippsgrensene for 2024, beregnet i samsvar med artikkel 4 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842⁽²⁸⁾ på grunnlag av referanseutslippene for de omfattede sektorene for 2005 og perioden 2016–2018 som fastsatt i henhold til artikkel 4 nr. 3 i nevnte forordning. Den lineære reduksjonsfaktoren bør derfor settes til 5,10 %. Fra 2028 bør samlet antall kvoter fastsettes på grunnlag av de gjennomsnittlige rapporterte utslippene for 2024, 2025 og 2026 og minske med den samme absolute årlige reduksjonssatsen som den fastsatt fra 2024, noe som svarer til en lineær reduksjonsfaktor på 5,38 % sammenlignet med den sammenlignbare verdien for 2025 for forløpet definert over. Dersom disse utslippene er betydelig høyere enn denne forløpskurven, og dersom et slikt avvik ikke skyldes små forskjeller i metodene for måling av utslipp, bør den lineære reduksjonsfaktoren justeres for å nå utslippsreduksjonsnivået som kreves i 2030.
- 81) Auksjonering av kvoter er den enkleste og den økonomisk mest effektive metoden for tildeling av utslippskvoter og gjør det også mulig å unngå uventede gevinster. Både bygningssektoren og veitransportsektoren er under et relativt lite eller ikke-eksisterende konkurransepress fra land utenfor Unionen og er ikke utsatt for en risiko for karbonlekkasje. Kvoter for bygninger og veitransport bør derfor bare tildeles gjennom auksjonering uten vederlagsfri tildeling.
- 82) For å sikre en smidig start på den nye ordningen for handel med utslippskvoter, og idet det tas hensyn til de regulerte enhetenes behov for å sikre eller forhåndskjøpe kvoter for å redusere sin pris- og likviditetsrisiko, bør en større mengde kvoter auksjoneres på et tidlig stadium. I 2027 bør auksjonsvolumene derfor være 30 % høyere enn samlet antall kvoter for 2027. Denne mengden vil være tilstrekkelig til å gi likviditet, både dersom utslippene reduseres i tråd med de nødvendige reduksjonene, og dersom utslippsreduksjonene bare gjennomføres gradvis. De nærmere reglene for denne forhåndsfordelingen av auksjonsvolumer bør fastsettes i en delegert rettsakt om auksjonering som vedtas i henhold til artikkel 10 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF.

⁽²⁷⁾ Rådsdirektiv (EU) 2020/262 av 19. desember 2019 om fastsettelse av en alminnelig ordning for særavgift (EUT L 58 av 27.2.2020, s. 4).

⁽²⁸⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 26).

- 83) Fordelingsreglene for auksjonsandeler er ytterst relevante for alle auksjonsinntekter som tilfaller medlemsstatene, særlig i lys av behovet for å styrke medlemsstatenes evne til å håndtere de sosiale virkningene av et karbonprissignal i bygningssektoren og veitransportsektoren. Selv om bygningssektoren, veitransportsektoren og de andre sektorene er svært forskjellige, er det hensiktsmessig å fastsette en felles fordelingsregel tilsvarende den som gjelder for stasjonære anlegg. Størstedelen av kvotene bør fordeles blant alle medlemsstatene på grunnlag av den gjennomsnittlige fordelingen av utslippene innen veitransport, kommersielle og institusjonelle bygninger og bygninger som brukes til boligformål, i perioden 2016–2018.
- 84) Innføringen av karbonprisen i bygningssektoren og veitransportsektoren bør følges av en effektiv sosial kompensasjon, særlig med tanke på de eksisterende nivåene av energifattigdom. Rundt 34 millioner europeere, det vil si nesten 6,9 % av Unionens befolkning, oppga i en undersøkelse på unionsplan fra 2021 at de ikke har råd til å varme opp hjemmene sine i tilstrekkelig grad. For å oppnå en effektiv sosial og fordelingsmessig kompensasjon bør medlemsstatene pålegges å bruke auksjonsinntektene fra handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer til de klima- og energirelaterte formålene som allerede er angitt for den eksisterende ordningen for handel med utslippskvoter, idet det gis prioritet til virksomhet som kan bidra til å håndtere sosiale aspekter ved handelen med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, eller til tiltak som spesifikt legges til for å løse relaterte problemer for disse sektorene, herunder relaterte politiske tiltak i henhold til direktiv 2012/27/EU.

Et nytt sosialt klimafond opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/955⁽²⁹⁾ vil gi målrettet finansiering til medlemsstatene for å støtte de mest berørte sårbare gruppene, særlig husholdninger som er rammet av energi- eller transportfattigdom. Det sosiale klimafondet vil fremme rettferdighet og solidaritet mellom og i medlemsstatene og samtidig redusere risikoen for energi- og transportfattigdom i overgangsperioden. Det vil bygge videre på og supplere eksisterende solidaritetsordninger i synergi med andre av Unionens utgiftsprogrammer og fond. 50 millioner kvoter fra EU ETS i henhold til artikkel 10a nr. 8b i direktiv 2003/87/EF og 150 millioner kvoter fra handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer samt inntekter fra auksjonering av kvoter som gjelder bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, opptil høyst EUR 65 000 000 000, bør brukes til å finansiere det sosiale klimafondet i form av eksterne inntekter avsatt til bestemte formål på midlertidig og ekstraordinært grunnlag i påvente av drøftingene av og forhandlingene om Kommisjonens forslag av 22. desember 2021 om en rådsbeslutning som endrer beslutning (EU, Euratom) 2020/2053 om systemet for Den europeiske unions egne midler når det gjelder opprettelse av en ny kategori egne midler basert på EU ETS i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV.

Det er nødvendig å fastsette at dersom en beslutning vedtas i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV om opprettelse av denne nye kategorien egne midler, bør den samme inntekten opphøre å være en ekstern inntekt avsatt til et bestemt formål når en slik beslutning trer i kraft. Når det gjelder det sosiale klimafondet, skal Kommisjonen, dersom en slik beslutning vedtas, ved behov framlegge de nødvendige forslagene i samsvar med artikkel 27 nr. 4 i forordning (EU) 2023/955. Dette berører ikke resultatet av forhandlingene om den flerårige finansielle rammen etter 2027.

- 85) Rapportering om bruken av auksjonsinntekter bør tilpasses den nåværende rapporteringen fastsatt ved forordning (EU) 2018/1999.
- 86) Regulerte enheter som omfattes av den nye ordningen for handel med utslippskvoter, bør innlevere kvoter for sine verifiserte utslipp som tilsvarende de brenselmengdene de har frigitt for forbruk. De bør innlevere kvoter for første gang for sine verifiserte utslipp i 2027. For å minimere den administrative byrden bør en rekke regler som får anvendelse på den eksisterende ordningen for handel med utslippskvoter for stasjonære anlegg og luftfart, få anvendelse på den nye ordningen for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer med de nødvendige tilpasningene. Dette omfatter særlig regler for overføring, innlevering og sletting av kvoter samt regler for kvoters gyldighet, sanksjoner, vedkommende myndigheter og medlemsstatenes rapporteringsforpliktelser.

⁽²⁹⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/955 av 10. mai 2023 om opprettelse av et sosialt klimafond og om endring av forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 av 16.5.2023, s. 1).

- 87) Visse medlemsstater har allerede nasjonale CO₂-avgifter som gjelder for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer som omfattes av vedlegg III til direktiv 2003/87/EF. Det bør derfor innføres et midlertidig unntak fram til utgangen av 2030. For å sikre at målene i direktiv 2003/87/EF nås, og at den nye ordningen for handel med utslippskvoter er konsekvent, bør det være mulig å anvende dette unntaket bare dersom den nasjonale avgiftssatsen er høyere enn den gjennomsnittlige auksjonsprisen for det relevante året, og den bør få anvendelse bare på innleveringsforpliktelsen for de regulerte enhetene som betaler en slik avgift. For å sikre en stabil og gjennomiktig ordning bør Kommisjonen underrettes om den nasjonale avgiften, herunder relevante avgiftssatser, innen utgangen av fristen for innarbeiding av dette direktivet i nasjonal rett. Unntaket bør ikke påvirke eksterne inntekter avsatt til et bestemt formål for det sosiale klimafondet eller, dersom det er fastsatt i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV, egne midler basert på auksjonsinntekter fra handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer.
- 88) For at handelen med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer skal være effektiv, bør det med en høy grad av sikkerhet og til en rimelig kostnad være mulig å overvåke utslipp. Utslipp bør tildeles til regulerte enheter på grunnlag av brenselmengdene som frigis for forbruk, og kombineres med en utslippsfaktor. Regulerte enheter bør på en pålitelig og nøyaktig måte kunne identifisere og differensiere sektorene der brenslene frigis for forbruk, samt sluttbrukerne av brenslene, for å unngå uønskede virkninger, for eksempel dobbel byrde. I de få tilfellene der dobbelttelling av utslipp i den eksisterende EU ETS og den nye ordningen for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer ikke kan unngås, eller dersom det oppstår kostnader som følge av innlevering av kvoter for utslipp fra virksomhet som ikke omfattes av direktiv 2003/87/EF, bør medlemsstatene bruke slike inntekter til å kompensere for den uunngåelige dobbelttelling eller andre slike kostnader utenfor bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer i samsvar med unionsretten. Kommisjonen bør derfor gis gjennomføringsmyndighet for å sikre ensartede vilkår for å unngå dobbelttelling og innlevering av kvoter for utslipp som ikke omfattes av ordningen for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, samt for å gi finansiell kompensasjon. For ytterligere å begrense eventuelle problemer med dobbelttelling bør fristene for overvåking og innlevering i den nye ordningen for handel med utslippskvoter være én måned etter fristene for stasjonære anlegg og luftfart i den eksisterende ordningen. For å sikre tilstrekkelige data til å fastslå samlet antall kvoter for perioden 2028–2030 bør de regulerte enhetene som har en tillatelse når ordningen starter i 2025, rapportere sine historiske utslipp for 2024.
- 89) Gjennomsliktighet med hensyn til karbonkostnader og i hvilken grad de føres over på forbrukerne, er av stor betydning for å muliggjøre raske og kostnadseffektive utslippsreduksjoner i alle sektorer av økonomien. Dette er særlig viktig i en ordning for handel med utslippskvoter som er basert på forpliktelser oppstrøms. Den nye ordningen for handel med utslippskvoter er ment å gi regulerte enheter insentiv til å redusere brenslenes karboninnhold, og slike enheter bør ikke oppnå urettmessig fortjeneste ved å føre flere karbonkostnader over på forbrukerne enn de pådrar seg. Selv om full auksjonering av utslippskvoter innenfor rammen av ordningen for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer allerede begrenser forekomsten av slik urettmessig fortjeneste, bør Kommisjonen overvåke i hvilken grad regulerte enheter fører over karbonkostnader, slik at uventede gevinster unngås. I forbindelse med kapittel IVa bør Kommisjonen årlig, om mulig per brenseltype, rapportere om det gjennomsnittlige nivået for karbonkostnadene som er blitt ført over på forbrukerne i Unionen.
- 90) Det bør innføres tiltak for å håndtere den potensielle risikoen for svært høye prisøkninger som, dersom de er spesielt høye ved starten av den nye ordningen for handel med utslippskvoter, kan undergrave husholdningenes og enkelt-personenes villighet til å investere i å redusere egne klimagassutslipp. Disse tiltakene bør supplere beskyttelsestiltakene i markedsstabilitetsreserven som ble tatt i bruk i 2019. Selv om karbonprisen fortsatt vil bli bestemt av markedet, vil beskyttelsestiltakene bli utløst av en regelbasert automatisk mekanisme, der kvoter frigis fra markedsstabilitetsreserven bare dersom ett eller flere konkrete utløsende vilkår basert på økningen i den gjennomsnittlige kvoteprisen er oppfylt. Denne supplerende mekanismen bør også ha en svært høy grad av reaktivitet for å håndtere svært høy volatilitet som følge av andre faktorer enn endringer i de grunnleggende markedsforholdene. Tiltakene bør tilpasses forskjellige nivåer av svært høye prisøkninger, noe som vil føre til forskjellige grader av intervensjon. De utløsende vilkårene bør overvåkes nøye av Kommisjonen, og Kommisjonen bør vedta tiltakene så raskt som mulig når disse vilkårene er oppfylt. Dette bør ikke berøre eventuelle oppfølgingstiltak som medlemsstatene måtte vedta for å håndtere negative sosiale virkninger.

- 91) For å gi borgerne økt sikkerhet for at karbonprisen i de første årene av den nye ordningen for handel med utslippskvoter ikke overstiger EUR 45, bør en ytterligere prisstabilitetsmekanisme inkluderes for å frigi kvoter fra markedsstabilitetsreserven dersom karbonprisen overstiger dette nivået. I prinsippet bør dette tiltaket få anvendelse én gang i løpet av en tolv månedersperiode. Det bør imidlertid også kunne anvendes på nytt i samme tolv månedersperiode dersom Kommisjonen med bistand fra Komiteen for klimaendringer vurderer at prisutviklingen berettiger en ny frigivelse av kvoter. I lys av denne mekanismens mål om å sikre stabilitet i de første årene av den nye ordningen for handel med utslippskvoter bør Kommisjonen vurdere hvordan den fungerer, og om den bør videreføres etter 2029.
- 92) Som en ytterligere beskyttelsesmekanisme før handelen med utslippskvoter innledes i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer, bør det være mulig å utsette anvendelsen av taket og innleveringsforpliktelsene dersom engrosprisene på gass eller olje er eksepsjonelt høye i forhold til historiske trender. Mekanismen bør være automatisk, noe som betyr at anvendelsen av taket og innleveringsforpliktelsene skal utsettes med ett år dersom konkrete energiprisutløsende faktorer er oppfylt. Referanseprisene bør fastsettes på grunnlag av referansekontrakter på engrosmarkedene for gass og olje som er umiddelbart tilgjengelige og de mest relevante for sluttforbrukere. Separate utløsende vilkår for gass- og oljepriser bør overveies, ettersom prisutviklingen for gass og olje følger forskjellige historiske trender. Av hensyn til markedssikkerheten bør Kommisjonen i tilstrekkelig god tid skape klarhet om anvendelsen av utsettelsen gjennom en melding i *Den europeisk unions tidende*.
- 93) Bruken av handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer bør overvåkes av Kommisjonen, herunder graden av priskonvergens med den eksisterende EU ETS, og ved behov bør det foreslås en gjennomgåelse for Europaparlamentet og Rådet for å forbedre effektiviteten, administreringen og den praktiske bruken av handel med utslippskvoter for disse sektorene på grunnlag av ervervet kunnskap og økt priskonvergens. Det bør kreves at Kommisjonen framlegger den første rapporten om dette senest 1. januar 2028.
- 94) For å sikre ensartede vilkår for gjennomføringen av artikkel 3ga nr. 2, artikkel 3gf nr. 2 og 4, artikkel 10b nr. 4, artikkel 12 nr. 3-d og 3-c, artikkel 14 nr. 1, artikkel 30f nr. 3 og 5 og artikkel 30h nr. 7 i direktiv 2003/87/EF bør Kommisjonen gis gjennomføringsmyndighet. For å sikre synergier med de eksisterende rammereglene bør tildelingen av gjennomføringsmyndighet i artikkel 14 og 15 i nevnte direktiv utvides til også å omfatte bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer. Denne gjennomføringsmyndigheten, unntatt gjennomføringsmyndigheten i forbindelse med artikkel 3gf nr. 2 og artikkel 12 nr. 3-d og 3-c i direktiv 2003/87/EF, bør utøves i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011⁽³⁰⁾.
- 95) For å nå målene i dette direktivet og annet EU-regelverk, særlig målene i forordning (EU) 2021/1119, bør Unionen og medlemsstatene ved gjennomføring av forskjellige typer politikk basere seg på den nyeste vitenskapelige dokumentasjonen. Når det europeiske vitenskapelige rådgivende organ om klimaendringer gir vitenskapelig rådgivning og utferdiger rapporter om EU ETS, bør Kommisjonen derfor ta hensyn til slik rådgivning og slike rapporter, særlig når det gjelder behovet for ytterligere politikk og tiltak på unionsplan for å sikre overholdelse av målene i forordning (EU) 2021/1119 og ytterligere politikk og tiltak på unionsplan i lys av ambisjonene og den miljømessige integriteten i forbindelse med globale markedsbaserte tiltak for luftfart og sjøtransport.
- 96) For å anerkjenne EU ETS-inntektenes bidrag til klimaomstillingen bør det innføres et EU ETS-merke. Blant andre tiltak for å sikre at finansieringen fra EU ETS framgår klart, bør medlemsstatene og Kommisjonen sikre at det for prosjekter og virksomhet som får støtte gjennom moderniseringsfondet og innovasjonsfondet, tydelig framgår at dette stammer fra EU ETS-inntekter, gjennom en egnet merking.

⁽³⁰⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 182/2011 av 16. februar 2011 om fastsettelse av allmenne regler og prinsipper for medlemsstatenes kontroll med Kommisjonens utøvelse av sin gjennomføringsmyndighet (EUT L 55 av 28.2.2011, s. 13).

- 97) Med henblikk på å nå målet om klimanøytralitet fastsatt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2021/1119 bør det fastsettes et klimamål for 2040 som omfatter hele Unionen, på grunnlag av et forslag til regelverk for å endre den forordningen. EU ETS bør revideres for å bringe ordningen i samsvar med Unionens klimamål for 2040. Som følge av dette bør Kommisjonen senest i juli 2026 rapportere til Europaparlamentet og Rådet om en rekke aspekter ved EU ETS, og rapporten bør, dersom det er relevant, følges av et forslag til regelverk og en konsekvensutredning. I samsvar med forordning (EU) 2021/1119 bør reduksjon av direkte utslipp prioriteres, og disse vil måtte suppleres med økte karbonopptak for å oppnå klimanøytralitet. Kommisjonen bør derfor senest i juli 2026 blant annet rapportere til Europaparlamentet og Rådet om hvordan utslipp som tas opp fra atmosfæren og lagres på en sikker og permanent måte, for eksempel gjennom direkte fangst fra luften, potensielt kan omfattes av handel med utslippskvoter uten motregning av de nødvendige utslippsreduksjonene. Inntil alle fasene i levetiden til et produkt der det brukes fanget karbon, er underlagt karbonprising, særlig i avfallsforbrenningsfasen, vil medregning av utslipp på det tidspunktet da de frigis fra produkter til atmosfæren, føre til for lav telling av utslippene.

For å regulere fangsten av karbon på en måte som reduserer nettoutslippene og sikrer at alle utslipp medregnes, og at dobbelttelling unngås, samtidig som det skapes økonomiske insentiver, bør Kommisjonen senest i juli 2026 vurdere om alle klimagassutslippene som omfattes av direktiv 2003/87/EF, faktisk er medregnet, og om dobbelttelling faktisk er unngått. Den bør særlig vurdere medregningen av de klimagassene som anses å ha blitt fanget og brukt i et produkt på en annen måte enn den som er nevnt i artikkel 12 nr. 3b, og ta hensyn til de etterfølgende fasene, herunder disponering og avfallsforbrenning. Kommisjonen bør også rapportere til Europaparlamentet og Rådet om muligheten til å senke terskelverdien for den samlede nominelle termiske effekten på 20 MW for virksomheten angitt i vedlegg I til direktiv 2003/87/EF, idet det tas hensyn til de miljømessige fordelene og den administrative byrden.

- 98) Senest i juli 2026 bør Kommisjonen også vurdere muligheten for å inkludere kommunale avfallsforbrenningsanlegg i EU ETS, særlig med henblikk på inkludering av disse fra 2028, og framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet som følges av en vurdering av det potensielle behovet for å gi en medlemsstat mulighet til å avvike fra dette fram til utgangen av 2030, idet det tas hensyn til viktigheten av at alle sektorer bidrar til utslippsreduksjoner. Inkludering av kommunale avfallsforbrenningsanlegg i EU ETS vil bidra til den sirkulære økonomien ved at det oppmuntres til gjenvinning, gjenbruk og reparasjon av produkter, samtidig som det også vil bidra til avkarbonisering av hele økonomien. Inkludering av kommunale avfallsforbrenningsanlegg vil kunne styrke insentivene til bærekraftig avfallshåndtering i samsvar med avfallshierarkiet og skape like konkurransevilkår mellom regionene som har inkludert kommunal avfallsforbrenning i virkeområdet for EU ETS.

For å unngå at avfall fra kommunale avfallsforbrenningsanlegg omledes til deponier i Unionen, som genererer utslipp av metan, og for å unngå eksport av avfall til tredjeland, som kan ha en negativ virkning på miljøet, bør Kommisjonen i sin rapport ta hensyn til en potensiell omlodning av avfall til deponier i Unionen og eksport av avfall til tredjeland. Kommisjonen bør også ta hensyn til virkningene på det indre marked, en potensiell konkurransevidning, miljømessig integritet, tilpasning til målene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF⁽³¹⁾ og robusthet og nøyaktighet med hensyn til overvåking og beregning av utslipp. Med tanke på utslippene av metan fra deponering og for å unngå å skape ulike konkurransevilkår bør Kommisjonen også vurdere muligheten for å inkludere andre avfallshåndteringsprosesser, for eksempel deponering, fermentering, kompostering og mekanisk-biologisk behandling, i EU ETS når den vurderer om det er mulig å inkludere kommunale avfallsforbrenningsanlegg.

- 99) For å vedta allmenngyldige ikke-regelverksakter som supplerer eller endrer visse ikke-grunnleggende bestemmelser i en regelverksakt, bør myndigheten til vedta rettsakter i samsvar med artikkel 290 i TEUV delegeres til Kommisjonen med hensyn til tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering, reglene for anvendelse av vilkårsordningen, reglene for driften av innovasjonsfondet, reglene for driften av den konkurransebaserte budordningen i forbindelse med differansekontrakter og differansekontrakter for karbon, kravene for å anse at klimagasser er blitt permanent kjemisk bundet i et produkt, og utvidelse av virksomheten nevnt i vedlegg III til direktiv 2003/87/EF til andre sektorer. For å sikre synergier med de eksisterende rammereglene bør delegeringen nevnt i artikkel 10 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF som gjelder tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering, utvides til også å omfatte bygningssektoren,

⁽³¹⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).

veitranportsektoren og andre sektorer. Det er særlig viktig at Kommisjonen holder hensiktsmessige samråd under sitt forberedende arbeid, herunder på ekspertnivå, og at slike samråd gjennomføres i samsvar med prinsippene fastsatt i den tverrinstitusjonelle avtalen av 13. april 2016 om bedre regelverksutforming⁽³²⁾. For å sikre lik deltakelse i forberedelsen av delegerte rettsakter er det også viktig at Europaparlamentet og Rådet mottar alle dokumenter samtidig som medlemsstatenes sakkyndige, og at deres sakkyndige gis systematisk adgang til møter i Kommisjonens ekspertgrupper som omhandler forberedelsen av delegerte rettsakter.

- 100) Bestemmelsene om den eksisterende EU ETS og utvidelsen av den til også å omfatte sjøtransport bør får anvendelse fra 2024 i tråd med behovet for raske klimatiltak og behovet for at alle sektorer bidrar til utslippsreduksjoner på en kostnadseffektiv måte. Medlemsstatene bør derfor innarbeide bestemmelsene om disse sektorene i nasjonal rett senest 31. desember 2023. Fristen for innarbeiding av bestemmelsene om ordningen for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitranportsektoren og andre sektorer bør imidlertid være 30. juni 2024, ettersom reglene for overvåking, rapportering, verifisering og tillatelse for disse sektorene får anvendelse fra 1. januar 2025 og krever at det gis tilstrekkelig tid for å sikre korrekt gjennomføring. Som et unntak bør medlemsstatene for å sikre gjennomsiktighet og robust rapportering i nasjonal rett innarbeide forpliktelsen til å rapportere om historiske utslipp for disse sektorene senest 31. desember 2023, ettersom denne forpliktelsen gjelder utslippene i 2024. I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽³³⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene i de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at det er berettiget å oversende slike dokumenter.
- 101) En velfungerende og reformert EU ETS som omfatter et markedsstabiliserende instrument, er et viktig middel for at Unionen skal kunne nå målet for 2030 om å redusere nettutslippene av klimagasser i hele økonomien, Unionens mål om klimanøytralitet senest i 2050 og målet om deretter å oppnå negative utslipp som fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 samt målene i Parisavtalen. Hensikten med markedsstabilitetsreserven er å rette opp ubalansen mellom tilbud av og etterspørsel etter kvoter på markedet. I henhold til artikkel 3 i beslutning (EU) 2015/1814 skal reserven gjennomgås tre år etter at den er tatt i bruk, og det skal tas særlig hensyn til prosenttallet som anvendes for å fastsette antallet utslippskvoter som skal plasseres i markedsstabilitetsreserven, terskelverdien for samlet antall kvoter i omløp som bestemmer inntaket av kvoter, og antallet kvoter som skal frigis fra reserven. Den nåværende terskelverdien for plassering av kvoter i markedsstabilitetsreserven ble fastsatt i 2018 i forbindelse med den siste gjennomgåelsen av EU ETS, mens den lineære reduksjonsfaktoren økes med dette direktivet. Som et ledd i den regelmessige gjennomgåelsen av hvordan markedsstabilitetsreserven fungerer, bør Kommisjonen også vurdere behovet for en potensiell justering av nevnte terskelverdi i samsvar med den lineære faktoren nevnt i artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF.
- 102) Med tanke på behovet for å gi et sterkere investeringssignal for å redusere utslipp på en kostnadseffektiv måte og for å styrke EU ETS bør beslutning (EU) 2015/1814 derfor endres gjennom en økning av prosentsatsene som brukes for å fastsette antallet kvoter som hvert år skal plasseres i markedsstabilitetsreserven. For lavere nivåer av samlet antall kvoter i omløp bør inntaket dessuten være lik forskjellen mellom samlet antall kvoter i omløp og terskelverdien som bestemmer inntaket av kvoter. Dette vil hindre den betydelige usikkerheten forbundet med auksjonsvolumene når samlet antall kvoter i omløp ligger tett på terskelverdien, og samtidig sikre at overskuddet når det volumområdet der karbonmarkedet anses for å fungere på en balansert måte.
- 103) For å sikre at nivået av kvoter som blir værende igjen i markedsstabilitetsreserven etter slettingen, er forutsigbart, bør slettingen av kvoter i reserven ikke lenger avhenge av auksjonsvolumene året før. Antallet kvoter i reserven bør derfor fastsettes til 400 millioner kvoter, noe som svarer til den nedre terskelverdien for verdien av samlet antall kvoter i omløp.

⁽³²⁾ EUT L 123 av 12.5.2016, s. 1.

⁽³³⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

- 104) Analysen av konsekvensutredningen som følger med forslaget til dette direktivet, har også vist at nettoetterspørselen fra luftfart bør inngå i samlet antall kvoter i omløp. Ettersom luftfartskvoter kan brukes på samme måte som generelle kvoter, vil en inkludering av luftfart i reserven gi et mer nøyaktig og dermed bedre verktøy for å sikre stabiliteten på markedet. Beregningen av samlet antall kvoter i omløp bør omfatte utslipp fra luftfart og kvoter utstedt for luftfart fra året etter at dette direktivet har trådt i kraft.
- 105) For å tydeliggjøre beregningen av samlet antall kvoter i omløp bør det i beslutning (EU) 2015/1814 presiseres at det bare er kvoter som er utstedt og ikke plassert i markedsstabilitetsreserven, som inngår i kvotetilbudet. Dessuten bør formelen ikke lenger trekke antallet kvoter i markedsstabilitetsreserven fra kvotetilbudet. Denne endringen vil ikke ha noen vesentlig innvirkning på resultatet av beregningen av samlet antall kvoter i omløp, herunder på de siste beregningene av samlet antall kvoter i omløp eller på reserven.
- 106) For å redusere risikoen for ubalanse mellom tilbud og etterspørsel i forbindelse med oppstarten av handelen med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer og for å gjøre den mer motstandsdyktig mot markedssjokk bør markedsstabilitetsreservens regelbaserte mekanisme anvendes på disse sektorene. For at reserven skal kunne brukes allerede når ordningen tas i bruk, bør den opprettes med en innledende tildeling på 600 millioner kvoter for handel med utslippskvoter i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer. De initiale nedre og øvre terskelverdiene som utløser frigivelse eller inntak av kvoter fra reserven, bør være gjenstand for en generell revisjonsklausul. Andre elementer, for eksempel offentliggjøring av samlet antall kvoter i omløp eller antallet kvoter som frigis eller plasseres i reserven, bør følge reglene for reserven for andre sektorer.
- 107) Ettersom målene for dette direktivet, som er å fremme reduksjon av klimagassutslipp på en kostnadseffektiv og økonomisk effektiv måte som står i forhold til målet for 2030 om å redusere nettoutslippene av klimagasser i hele økonomien gjennom en utvidet og endret markedsbasert mekanisme i hele Unionen, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktiv ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene.
- 108) Direktiv 2003/87/EF og beslutning (EU) 2015/1814 bør derfor endres.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endring av direktiv 2003/87/EF

I direktiv 2003/87/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 1 skal andre ledd lyde:

«I dette direktivet fastsettes det også at reduksjonene av klimagassutslippene skal økes for å bidra til reduksjonsnivåene som ifølge vitenskapen anses for å være nødvendige for å unngå farlige klimaendringer. Det bidrar til oppnåelse av Unionens mål om klimanøytralitet og Unionens klimamål som fastsatt i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119(*) og dermed til målene i Parisavtalen(**).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1119 av 30. juni 2021 om fastsettelse av en ramme for å oppnå klimanøytralitet og om endring av forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 («den europeiske klimaforordningen») (EUT L 243 av 9.7.2021, s. 1).

(**) EUT L 282 av 19.10.2016, s. 4.»

2) I artikkel 2 skal nr. 1 og 2 lyde:

«1. Dette direktivet får anvendelse på de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I og III, og på klimagassene som er oppført i vedlegg II. Dersom et anlegg som omfattes av EU ETS som følge av drift av forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW, endrer sine produksjonsprosesser for å redusere sine klimagassutslipp og ikke lenger overholder den terskelverdien, skal medlemsstaten der anlegget ligger, gi anleggsoperatøren mulighet til å fortsette å være omfattet av EU ETS fram til utgangen av den inneværende og den etterfølgende femårsperioden nevnt i artikkel 11 nr. 1 andre ledd etter endring av produksjonsprosessen. Operatøren av det aktuelle anlegget kan beslutte at anlegget fortsatt skal være omfattet av EU ETS enten fram til utgangen av den inneværende femårsperioden eller også i den etterfølgende femårsperioden etter endring av produksjonsprosessene. Den berørte medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om endringer sammenlignet med listen framlagt for Kommisjonen i henhold til artikkel 11 nr. 1.

2. Dette direktivet berører ikke eventuelle krav i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU(*).

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/75/EU av 24. november 2010 om industriutslipp (integreert forebygging og begrensning av forurensning) (EUT L 334 av 17.12.2010, s. 17).»

3) I artikkel 3 gjøres følgende endringer:

a) Bokstav b) skal lyde:

«b) «utslipp» utslipp av klimagasser fra kilder i et anlegg eller utslipp fra et luftfartøy som utfører en luftfarts virksomhet oppført i vedlegg I, eller fra skip som utfører en sjøtransportvirksomhet oppført i vedlegg I, av gassene som er angitt for den aktuelle virksomheten, eller utslipp av klimagasser som svarer til virksomheten nevnt i vedlegg III,»

b) Bokstav d) skal lyde:

«d) «utslippstillatelse for klimagasser» en tillatelse utstedt i samsvar med artikkel 5, 6 og 30b,»

c) Bokstav u) utgår.

d) Nye bokstaver skal lyde:

«w) «skipsoperatør» skipets eier eller en annen organisasjon eller person, for eksempel forvalteren eller totalbefrakteren, som har overtatt ansvaret for driften av skipet fra skipets eier, og som ved å påta seg dette ansvaret har gått med på å overta alle plikter og alt ansvar som følger av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring for drift av skip og hindring av forurensning fastsatt i vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 336/2006(*),

x) «reise» reise som definert i artikkel 3 bokstav c i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/757(**),

y) «administrerende myndighet for en skipsoperatør» myndigheten med ansvar for å administrere EU ETS for en skipsoperatør i samsvar med artikkel 3gf,

z) «anløpshavn» en havn der et skip legger til for å laste eller losse gods eller for å landsette eller ta om bord passasjerer, eller en havn der et offshoreskip legger til for å skifte besetning, med unntak av opphold bare for å fylle drivstoff, få forsyninger, skifte besetning på et annet skip enn et offshoreskip, gå i tørrdokk eller reparere skipet og/eller dets utstyr, opphold i havn fordi skipet trenger hjelp eller er i nød, omlasting mellom skip utenfor havnen, opphold bare for å søke ly ved dårlige værforhold eller fordi dette er nødvendig på grunn av lete- eller redningsvirksomhet og containerskips opphold i en nærliggende containeromlastingshavn angitt i gjennomføringsrettsakten vedtatt i henhold til artikkel 3ga nr. 2,

- aa) «cruiseskip» et passasjerskip som ikke har lastedekk, og som utelukkende er beregnet på kommersiell transport av passasjerer med innkvartering med overnatting på en sjøreise,
- ab) «differansekontrakt» en kontrakt mellom Kommisjonen og produsenten som er blitt valgt gjennom en konkurransebasert budordning, for eksempel en auksjon, av et lav- eller nullutslippsprodukt, og som sikrer produsenten støtte fra innovasjonsfondet som dekker differansen mellom den vinnende prisen, også kalt strikeprisen, på den ene siden og en referansepris utledet av prisen på det produserte lav- eller nullutslippsproduktet, markedsprisen på et nært substitutt eller en kombinasjon av disse to prisene på den andre siden,
- ac) «differansekontrakt for karbon» en kontrakt mellom Kommisjonen og produsenten som er blitt valgt gjennom en konkurransebasert budordning, for eksempel en auksjon, av et lav- eller nullutslippsprodukt, og som sikrer produsenten støtte fra innovasjonsfondet som dekker differansen mellom den vinnende prisen, også kalt strikeprisen, på den ene siden og en referansepris utledet av den gjennomsnittlige kvoteprisen på den andre siden,
- ad) «fastpriskontrakt» en kontrakt mellom Kommisjonen og produsenten som er blitt valgt ut gjennom en konkurransebasert budordning, for eksempel en auksjon, av et lav- eller nullutslippsprodukt, og som sikrer produsenten støtte i form av et fast beløp per enhet av det produserte produktet,
- ae) «regulert enhet», med henblikk på kapittel IVa, enhver fysisk eller juridisk person, bortsett fra sluttforbrukere av brenslene, som utøver virksomheten nevnt i vedlegg III, og som omfattes av en av følgende kategorier:
 - i) Dersom brenselet passerer gjennom et avgiftslager som definert i artikkel 3 nr. 11 i rådsdirektiv (EU) 2020/262(**), den godkjente lagerholderen som definert i artikkel 3 nr. 1 i det direktivet som skal betale særavgiften som skal betales i henhold til artikkel 7 i nevnte direktiv.
 - ii) Dersom punkt i) i denne bokstaven ikke får anvendelse, enhver annen person som skal betale særavgiften som skal betales i henhold til artikkel 7 i direktiv (EU) 2020/262 eller artikkel 21 nr. 5 første ledd i rådsdirektiv 2003/96/EF(****) for brenslene som omfattes av kapittel IVa i dette direktivet.
 - iii) Dersom punkt i) og ii) i denne bokstaven ikke får anvendelse, enhver annen person som skal registreres av de relevante vedkommende myndighetene i medlemsstaten med henblikk på å være forpliktet til å betale særavgiften, herunder enhver person som er fritatt for betaling av særavgiften, som nevnt i artikkel 21 nr. 5 fjerde ledd i direktiv 2003/96/EF.
 - iv) Dersom punkt i), ii) og iii) ikke får anvendelse, eller dersom flere personer er solidarisk ansvarlige for å betale den samme særavgiften, enhver annen person som er utpekt av en medlemsstat,
- af) «brensel», med henblikk på kapittel IVa i dette direktivet, ethvert energiprodukt nevnt i artikkel 2 nr. 1 i direktiv 2003/96/EF, herunder brenslene nevnt i tabell A og tabell C i vedlegg I til nevnte direktiv, samt andre produkter som er beregnet på bruk, tilbys for salg eller brukes som motorbrensel eller oppvarmingsbrensel som nevnt i artikkel 2 nr. 3 i nevnte direktiv, herunder til produksjon av elektrisk kraft,
- ag) «frigi for forbruk», med henblikk på kapittel IVa i dette direktivet, frigivelse for forbruk som definert i artikkel 6 nr. 3 i direktiv (EU) 2020/262,
- ah) «TTF-gasspris», med henblikk på kapittel IVa, prisen på futureskontrakten for gass med leveranse neste måned som handles på TTF (Title Transfer Facility), den virtuelle handelsplassen som drives av Gasunie Transport Services B.V.,

- ai) «Brent-råoljepris», med henblikk på kapittel IVa, prisen på futureskontrakten for råolje med leveranse neste måned som brukes som referansepris for kjøp av olje.

- (*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 336/2006 av 15. februar 2006 om gjennomføring av Den internasjonale norm for sikkerhetsstyring (ISM) i Fellesskapet og om oppheving av rådsforordning (EF) nr. 3051/95 (EUT L 64 av 4.3.2006, s. 1).
- (**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/757 av 29. april 2015 om overvåking, rapportering og kontroll av karbondioksidutslipp fra sjøtransport og om endring av direktiv 2009/16/EF (EUT L 123 av 19.5.2015, s. 55).
- (***) Rådsdirektiv (EU) 2020/262 av 19. desember 2019 om fastsettelse av en alminnelig ordning for særavgift (EUT L 58 av 27.2.2020, s. 4).
- (****) Rådsdirektiv 2003/96/EF av 27. oktober 2003 om en omstrukturering av fellesskapsrammen for avgifter på energiprodukter og elektrisitet (EUT L 283 av 31.10.2003, s. 51).»

- 4) I kapittel II skal overskriften lyde:

«Luftfart og sjøtransport»

- 5) Artikkel 3a skal lyde:

«Artikkel 3a

Virkeområde

Artikkel 3b–3g får anvendelse på tildeling og utstedelse av kvoter for luftfartsvirksomheten angitt i vedlegg I. Artikkel 3ga–3gg får anvendelse på sjøtransportvirksomheten angitt i vedlegg I.»

- 6) Artikkel 3g skal lyde:

«Artikkel 3g

Planer for overvåking og rapportering

Den administrerende medlemsstaten skal sikre at hver luftfartøyoperatør framlegger en overvåkingsplan for vedkommende myndighet i den medlemsstaten, der det redegjøres for tiltak som skal iverksettes for å overvåke og rapportere utslipp, og at disse planene godkjennes av vedkommende myndigheter i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14.»

- 7) Nye artikler skal lyde:

«Artikkel 3ga

Virkeområde for sjøtransportvirksomhet

1. Tildelingen av kvoter og anvendelsen av innleveringskrav i forbindelse med sjøtransportvirksomhet får anvendelse på femti prosent (50 %) av utslippene fra skip som utfører reiser som avgår fra en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og ankommer en anløpshavn utenfor en medlemsstats jurisdiksjon, femti prosent (50 %) av utslippene fra skip som utfører reiser som avgår fra en anløpshavn utenfor en medlemsstats jurisdiksjon og ankommer en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon, hundre prosent (100 %) av utslippene fra skip som utfører reiser som avgår fra en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og ankommer en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon, og hundre prosent (100 %) av utslippene fra skip i en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon.

2. Kommisjonen skal senest 31. desember 2023 ved hjelp av gjennomføringsrettsakter opprette en liste over nærliggende containeromlastingshavner og deretter oppdatere listen senest 31. desember annethvert år.

I disse gjennomføringsrettsaktene skal en havn oppføres på listen som nærliggende containeromlastingshavn dersom andelen omlasting av containere, målt i 20-fotsekvivalenter, overskrider 65 % av den samlede containertrafikken i den havnen i den siste tolv månedersperioden som det foreligger relevante data for, og dersom havnen ligger utenfor Unionen, men mindre enn 300 nautiske mil fra en havn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon. Med henblikk på dette nummeret

skal containere anses å være omlastet når de er losset fra et skip til havnen utelukkende for det formålet å bli lastet på et annet skip. Listen opprettet av Kommisjonen i henhold til første ledd skal ikke omfatte havner beliggende i et tredjeland for hvilke tredjelandet i praksis anvender tiltak tilsvarende dette direktivet.

Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2.

3. Artikkel 9, 9a og 10 får anvendelse på sjøtransportvirksomhet på samme måte som de får anvendelse på annen virksomhet som omfattes av EU ETS, med følgende unntak med hensyn til anvendelsen av artikkel 10.

Fram til 31. desember 2030 skal en andel kvoter tildeles til medlemsstater med en andel skipsoperatører som ville ha vært under deres ansvar i henhold til artikkel 3gf sammenlignet med deres respektive befolkning i 2020 og basert på tilgjengelige data for perioden 2018–2020, på over 15 skipsoperatører per million innbyggere. Antallet kvoter skal svare til 3,5 % av det ytterligere antallet kvoter som følge av hevingen av taket for sjøtransport nevnt i artikkel 9 tredje ledd i det relevante året. For 2024 og 2025 skal antallet kvoter dessuten multipliseres med prosentsatsene som gjelder for det aktuelle året i henhold til artikkel 3gb første ledd bokstav a) og b). Inntektene fra auksjoneringen av denne kvoteandelen bør brukes for formålene nevnt i artikkel 10 nr. 3 første ledd bokstav g), når det gjelder sjøfartssektoren, og bokstav f) og i). 50 % av antallet kvoter skal fordeles blant de relevante medlemsstatene på grunnlag av andelen skipsoperatører under deres ansvar, resten skal fordeles likt mellom dem.

Artikkel 3gb

Innfasing av krav for sjøtransport

Skipsoperatørene plikter å innlevere kvoter i henhold til følgende tidsplan:

- a) 40 % av verifiserte utslipp som rapporteres for 2024, og som vil være omfattet av innleveringskrav i samsvar med artikkel 12.
- b) 70 % av verifiserte utslipp som rapporteres for 2025, og som vil være omfattet av innleveringskrav i samsvar med artikkel 12.
- c) 100 % av verifiserte utslipp som rapporteres for 2026 og hvert år deretter i samsvar med artikkel 12.

Dersom det innleveres færre kvoter sammenlignet med de verifiserte utslippene fra sjøtransport for 2024 og 2025, og når forskjellen mellom verifiserte utslipp og innleverte kvoter er blitt fastslått for hvert år, skal en mengde kvoter som svarer til den forskjellen, slettes i stedet for å bli auksjonert i henhold til artikkel 10.

Artikkel 3gc

Bestemmelser om overføring av EU ETS-kostnadene fra skipsoperatøren til en annen enhet

Medlemsstatene skal treffe de tiltakene som er nødvendige for å sikre at skipsoperatøren, når det endelige ansvaret for kjøp av drivstoff til eller drift av skipet eller begge deler innehas av en annen enhet enn skipsoperatøren i henhold til en kontraktsregulert ordning, har rett til refusjon fra den enheten for kostnadene som følger av innleveringen av kvoter.

Med henblikk på denne artikkelen menes med «drift av skipet» fastsettelse av lasten som fraktes, eller skipets rute og hastighet. Skipsoperatøren er fortsatt den enheten som er ansvarlig for innlevering av kvoter som påkrevd i henhold til artikkel 3gb og 12, og for den overordnede overholdelsen av bestemmelsene i nasjonal rett som innarbeider dette direktivet. Medlemsstatene skal sikre at skipsoperatørene som de har ansvar for, oppfyller plikten til å innlevere kvoter i henhold til artikkel 3gb og 12, uten hensyn til slike skipsoperatørers rett til å få refusjon fra de kommersielle operatørene for kostnadene som følger av innleveringen.

*Artikkel 3gd***Overvåking og rapportering av utslipp fra sjøtransport**

Når det gjelder utslipp fra sjøtransportvirksomhet oppført i vedlegg I til dette direktivet, skal den administrerende myndigheten for en skipsoperatør sikre at en skipsoperatør under myndighetens ansvar overvåker og rapporterer de relevante parametrene i en rapporteringsperiode og sender inn aggregerte utslippsdata på skipsoperatørnivå til den i samsvar med kapittel II i forordning (EU) 2015/757.

*Artikkel 3ge***Verifiserings- og akkrediteringsregler for utslipp fra sjøtransport**

Den administrerende myndigheten for en skipsoperatør skal sikre at de rapporterte aggregerte utslippsdataene på skipsoperatørnivå som en skipsoperatør sender inn i henhold til artikkel 3gd i dette direktivet, verifiseres i samsvar med verifiserings- og akkrediteringsreglene fastsatt i kapittel III i forordning (EU) 2015/757.

*Artikkel 3gf***Administrerende myndighet for en skipsoperatør**

1. Den administrerende myndigheten for en skipsoperatør skal være følgende:
 - a) For en skipsoperatør som er registrert i en medlemsstat, medlemsstaten der skipsoperatøren er registrert.
 - b) For en skipsoperatør som ikke er registrert i en medlemsstat, medlemsstaten med det største anslåtte antallet havneanløp fra reiser som er utført av den skipsoperatøren i de foregående fire overvåkingsårene, og som omfattes av virkeområdet fastsatt i artikkel 3ga.
 - c) For en skipsoperatør som ikke er registrert i en medlemsstat, og som ikke har utført reiser som omfattes av virkeområdet fastsatt i artikkel 3ga i de foregående fire overvåkingsårene, medlemsstaten der et skip fra skipsoperatøren har startet eller avsluttet sin første reise som omfattes av virkeområdet fastsatt i den artikkelen.
2. Kommisjonen skal ved hjelp av gjennomføringsrettsakter og på grunnlag av den beste tilgjengelige informasjonen
 - a) før 1. februar 2024 opprette en liste over skipsoperatører som 1. januar 2024 eller med virkning fra denne datoen har utført en sjøtransportvirksomhet oppført i vedlegg I som var omfattet av virkeområdet fastsatt i artikkel 3ga, med angivelse av den administrerende myndigheten for en skipsoperatør i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen,
 - b) før 1. februar 2026 og deretter annethvert år opprette en oppdatert liste for å omfordele skipsoperatører som er registrert i en medlemsstat, til en annen administrerende myndighet for en skipsoperatør dersom de har endret registreringsmedlemsstat i Unionen i samsvar med nr. 1 bokstav a) i denne artikkelen, eller for å ta med skipsoperatører som senere har utført en sjøtransportvirksomhet oppført i vedlegg I som var omfattet virkeområdet fastsatt i artikkel 3ga, i samsvar med nr. 1 bokstav c) i denne artikkelen, og
 - c) før 1. februar 2028 og deretter hvert fjerde år opprette en oppdatert liste for å omfordele skipsoperatører som ikke er registrert i en medlemsstat, til en annen administrerende myndighet for en skipsoperatør i samsvar med nr. 1 bokstav b) i denne artikkelen.
3. En administrerende myndighet for en skipsoperatør som ifølge listen opprettet i henhold til nr. 2 er ansvarlig for en skipsoperatør, beholder dette ansvaret uansett senere endringer i skipsoperatørens virksomhet eller registrering fram til disse endringene framgår av en oppdatert liste.
4. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette nærmere regler for administrering av skipsoperatører som administrerende myndigheter for en skipsoperatør skal utføre i henhold til dette direktivet. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2.

*Artikkel 3gg***Rapportering og gjennomgåelse**

1. Dersom Den internasjonale sjøfartsorganisasjon (IMO) vedtar et globalt markedsbasert tiltak for å redusere klimagassutslipp fra sjøtransport, skal Kommisjonen gjennomgå dette direktivet i lys av det vedtatte tiltaket.

Med henblikk på dette skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet senest 18 måneder etter at et slikt markedsbasert tiltak er vedtatt, og før det trer i kraft. I denne rapporten skal Kommisjonen foreta en gjennomgåelse av det globale markedsbaserte tiltaket med hensyn til

- a) hvor ambisiøst det er i henhold til målene i Parisavtalen,
- b) tiltakets overordnede miljømessige integritet, herunder i forhold til de bestemmelsene i dette direktivet som omfatter sjøtransport, og
- c) eventuelle spørsmål som gjelder sammenhengen mellom EU ETS og tiltaket.

Dersom det er relevant, kan Kommisjonens rapport nevnt i andre ledd i dette nummeret følges av et forslag til regelverk for å endre dette direktivet med henblikk på å sikre samsvar med Unionens klimamål for 2030, målet om klimanøytralitet fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 og målet om å bevare den miljømessige integriteten og effektiviteten i Unionens klimatiltak for å sikre sammenheng mellom gjennomføringen av det globale markedsbaserte tiltaket og EU ETS, samtidig som en eventuell betydelig dobbel byrde unngås.

2. Dersom IMO ikke innen 2028 vedtar et globalt markedsbasert tiltak for å redusere klimagassutslipp fra sjøtransport i henhold til målene i Parisavtalen og minst til et nivå som kan sammenlignes med det som følger av Unionens tiltak som treffes i henhold til dette direktivet, skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet der den undersøker behovet for å anvende tildelingen av kvoter og innleveringskravene for mer enn femti prosent (50 %) av utslippene fra skip som utfører reiser mellom en anløpshavn underlagt en medlemsstats jurisdiksjon og en anløpshavn utenfor en medlemsstats jurisdiksjon, i lys av målene i Parisavtalen. I denne rapporten skal Kommisjonen særlig ta hensyn til framskritt som gjøres i IMO, og undersøke om tredjeland har et markedsbasert tiltak som er likeverdig med dette direktivet, samt vurdere risikoen for en økning i praksis med hensikt å omgå kravene, herunder ved å bytte til andre transportformer eller ved å flytte havneknutepunkter til havner utenfor Unionen.

Dersom det er relevant, skal rapporten nevnt i første ledd følges av et forslag til regelverk for å endre dette direktivet.

3. Kommisjonen skal overvåke gjennomføringen av dette kapittelet i forbindelse med sjøtransport, særlig med henblikk på å avdekke atferd med hensikt å omgå kravene for å hindre slik atferd på et tidlig stadium, herunder ved å ta hensyn til de mest fjerntliggende regionene, og skal annethvert år fra 2024 rapportere om gjennomføringen av dette kapittelet i forbindelse med sjøtransport og mulige trender som gjelder skipsoperatører som forsøker å omgå kravene i dette direktivet. Kommisjonen skal også overvåke virkninger knyttet til blant annet mulige økninger i transportkostnadene, markedsvridninger og endringer i havnetrafikken, for eksempel havneanløp med hensikt å omgå kravene og flytting av omlastingsknutepunkter, sjøfartssektorens overordnede konkurranseevne i medlemsstatene og særlig virkninger på de sjøtransporttjenestene som utgjør samfunnsviktige tjenester med hensyn til den territoriale kontinuiteten. Dersom det er relevant, skal Kommisjonen foreslå tiltak for å sikre effektiv gjennomføring av dette kapittelet i forbindelse med sjøtransport, særlig tiltak for å håndtere trender som gjelder skipsoperatører som forsøker å omgå kravene i dette direktivet.

4. Senest 30. september 2028 skal Kommisjonen vurdere om det er hensiktsmessig å forlenge anvendelsen av artikkel 3ga nr. 3 andre ledd etter 31. desember 2030, og skal, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk om dette.

5. Senest 31. desember 2026 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet der den skal undersøke de økonomiske, miljømessige og sosiale virkningene av og hvorvidt det er gjennomførbart å inkludere utslipp fra skip, herunder offshoreskip, med bruttotonnasje under 5 000, men ikke under 400, i dette direktivet, som særlig skal bygge på analysen som ledsager gjennomgåelsen av forordning (EU) 2015/757 som skal foreligge senest 31. desember 2024.

Rapporten skal også inneholde en vurdering av de innbyrdes forbindelsene mellom dette direktivet og forordning (EU) 2015/757 og bygge på erfaringene fra anvendelsen av dem. I rapporten skal Kommisjonen også undersøke hvordan dette direktivet på best mulig måte kan fremme bruken av fornybart drivstoff og lavutslippsdrivstoff innen sjøtransport på livssyklusbasis. Dersom det er relevant, kan rapporten følges av forslag til regelverk.»

- 8) Artikkel 3h skal lyde:

«Artikkel 3h

Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapitlet får anvendelse på utslippstillatelser for klimagasser og tildeling og utstedelse av kvoter for annen virksomhet oppført i vedlegg I enn luftfartsvirksomhet og sjøtransportvirksomhet.»

- 9) Artikkel 6 nr. 2 bokstav e) skal lyde:

«e) en forpliktelse til å innlevere kvoter tilsvarende anleggets samlede utslipp i hvert kalenderår, som verifisert i samsvar med artikkel 15, innen fristen fastsatt i artikkel 12 nr. 3.»

- 10) Artikkel 8 skal lyde:

«Artikkel 8

Samordning med direktiv 2010/75/EU

Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at vilkårene og framgangsmåten for utstedelse av utslippstillatelser for klimagasser for anlegg som utfører de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I til direktiv 2010/75/EU, samordnes med vilkårene og framgangsmåtene for utstedelse av tillatelser fastsatt i nevnte direktiv. Kravene fastsatt i artikkel 5, 6 og 7 i dette direktivet kan innarbeides i framgangsmåten fastsatt i direktiv 2010/75/EU.

Kommisjonen skal vurdere effektiviteten av synergier med direktiv 2010/75/EU. Miljø- og klimarelevante tillatelser skal samordnes for å sikre en effektiv og raskere gjennomføring av tiltak som er nødvendige for å oppfylle Unionens klima- og energimål. Kommisjonen kan framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet i forbindelse med en eventuell framtidig revisjon av dette direktivet.»

- 11) I artikkel 9 skal nye ledd lyde:

«I 2024 skal samlet antall kvoter i Unionen reduseres med 90 millioner kvoter. I 2026 skal samlet antall kvoter i Unionen reduseres med 27 millioner kvoter. I 2024 skal samlet antall kvoter i Unionen økes med 78,4 millioner kvoter for sjøtransport. Den lineære faktoren skal være 4,3 % fra 2024 til 2027 og 4,4 % fra 2028. Den lineære faktoren får også anvendelse på kvoter som tilsvarer de gjennomsnittlige utslippene fra sjøtransport i samsvar med forordning (EU) 2015/757 for 2018 og 2019 omhandlet i artikkel 3ga i dette direktivet. Kommisjonen skal offentliggjøre samlet antall kvoter i Unionen senest 6. september 2023.

Fra henholdsvis 1. januar 2026 og 1. januar 2027 skal antallet kvoter økes for å ta hensyn til at andre klimagassutslipp enn CO₂-utslipp fra sjøtransportvirksomhet omfattes, og til at utslipp fra offshoreskip basert på deres utslipp for det siste året som det foreligger data for, omfattes. Uten hensyn til artikkel 10 nr. 1 skal kvotene som følger av denne økningen, gjøres tilgjengelige for å støtte innovasjon i samsvar med artikkel 10a nr. 8.»

- 12) I artikkel 10 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal tredje ledd lyde:

«2 % av samlet antall kvoter mellom 2021 og 2030 skal auksjoneres for å opprette et fond for å forbedre energieffektiviteten og modernisere energisystemene i visse medlemsstater (heretter kalt «de mottakende medlemsstatene») som fastsatt i artikkel 10d (heretter kalt «moderniseringsfondet»). De mottakende medlemsstatene for den mengden kvoter skal være medlemsstater med et BNP per innbygger ved markedspriser på under 60 % av unionsgjennomsnittet i 2013. Midlene som svarer til den mengden kvoter, skal fordeles i samsvar med del A i vedlegg IIb.

I tillegg skal 2,5 % av samlet antall kvoter mellom 2024 og 2030 auksjoneres til fordel for moderniseringsfondet. De mottakende medlemsstatene for den mengden kvoter skal være medlemsstater med et BNP per innbygger ved markedspriser på under 75 % av unionsgjennomsnittet i perioden 2016–2018. Midlene som svarer til den mengden kvoter, skal fordeles i samsvar med del B i vedlegg IIb.»

b) I nr. 3 første ledd skal innledningen lyde:

«3. Medlemsstatene skal fastsette hvordan inntektene fra auksjoneringen av kvoter nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skal brukes, bortsett fra inntekter fastsatt som egne midler i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV og ført inn i Unionens budsjett. Medlemsstatene skal bruke disse inntektene, bortsett fra inntekter som brukes til å kompensere for indirekte karbonkostnader som nevnt i artikkel 10a nr. 6 i dette direktivet, eller en finansiell verdi tilsvarende disse inntektene, for ett eller flere av følgende formål:»

c) I nr. 3 skal første ledd bokstav b)–f) lyde:

«b) til å utvikle fornybar energi og nett for transport av elektrisk kraft for å oppfylle Unionens forpliktelse vedrørende fornybar energi og Unionens mål for interkonnektivitet samt til å utvikle annen teknologi som bidrar til overgangen til en sikker og bærekraftig lavutslippsøkonomi, og til å bidra til å oppfylle Unionens forpliktelse til å øke energieffektiviteten til de nivåene som er avtalt i relevante regelverksakter, herunder produksjon av elektrisk kraft fra egenforbrukere av fornybar energi og fellesskap for fornybar energi,

c) til tiltak for å hindre avskoging, støtte vern og gjenoppretting av torvmark, skoger og andre landbaserte økosystemer eller havbaserte økosystemer, herunder tiltak som bidrar til vern, gjenoppretting og bedre forvaltning av disse, særlig når det gjelder vernede havområder, øke ny- og gjenplantning av skog som fremmer det biologiske mangfoldet, herunder i utviklingsland som har ratifisert Parisavtalen, og tiltak for å overføre teknologier og lette tilpasningen til de negative virkningene av klimaendringene i disse landene,

d) til karbonbinding i skog og jord i Unionen,

e) til miljømessig sikker fangst og geologisk lagring av CO₂, særlig fra kraftverk som bruker faste fossile brenslers, og en rekke industrielle sektorer og delsektorer, herunder i tredjeland, og innovative teknologiske metoder for karbonopptak, for eksempel direkte fangst fra luften og lagring,

f) til å investere i og framskynde omstillingen til transportformer som i betydelig grad bidrar til avkarbonisering av sektoren, herunder utvikling av klimavennlig person- og godstransport på jernbane og klimavennlige busstjenester og -teknologier, tiltak for å avkarbonisere sjøfartssektoren, herunder forbedret energieffektivitet for skip, havner, innovative teknologier og infrastruktur og bærbare alternative drivstoff, for eksempel hydrogen og ammoniakk som produseres av fornybare kilder, og utslippsfrie framdriftsteknologier, og til å finansiere tiltak for å støtte avkarbonisering av lufthavner i samsvar med en europaparlaments- og rådsforordning om utbygging av en infrastruktur for alternativt drivstoff og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/94/EU og en europaparlaments- og rådsforordning om sikring av like konkurransevilkår for bærekraftig lufttransport,»

d) I nr. 3 første ledd skal bokstav h) lyde:

«h) til tiltak som er rettet mot å forbedre energieffektiviteten, fjernvarmeanlegg og isolering, til å støtte effektive oppvarmings- og kjølesystemer basert på fornybar energi eller til å støtte totalrenovering og etappevis totalrenovering av bygninger i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/31/EU(*), idet det startes med renovering av bygninger med dårligst energiytelse,

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2010/31/EU av 19. mai 2010 om bygningers energiytelse (EUT L 153 av 18.6.2010, s. 13).»

e) I nr. 3 første ledd skal nye bokstaver lyde:

- «ha) til å gi økonomisk støtte for å håndtere sosiale aspekter i husholdninger med lav og middels inntekt, herunder ved å redusere skatter som skaper skatteskjevhet, og ved målrettede reduksjoner av avgifter og gebyrer for fornybar elektrisk kraft,
- hb) til å finansiere nasjonale klimautbytteordninger med påvist positiv miljøvirkning som dokumentert i den årlige rapporten nevnt i artikkel 19 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999(*)).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/1999 av 11. desember 2018 om styringen av energiunionen og klimatiltakene, om endring av europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, europaparlaments- og rådsdirektiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, rådsdirektiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652, og om oppheving av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 av 21.12.2018, s. 1).»

f) I nr. 3 første ledd skal bokstav k) lyde:

- «k) til å fremme kompetanseutvikling og omfordeling av arbeidskraft for å bidra til en rettferdig omstilling til en klimanøytral økonomi, særlig i regioner der arbeidsmarkedet påvirkes mest av omstillingen, i nært samarbeid med partene i arbeidslivet, og til å investere i kompetanseutvikling og omskolering av arbeidstakere som kan bli berørt av omstillingen, herunder arbeidstakere innen sjøtransport,
- l) til å håndtere eventuelle gjenværende risikoer for karbonlekkasje i sektorene som omfattes av vedlegg I til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/956(*), ved å støtte omstillingen og fremme avkarbonisering av disse sektorene i samsvar med reglene for statsstøtte.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/956 av 10. mai 2023 om opprettelse av en karbongrensejusteringsmekanisme (EUT L 130 av 16.5.2023, s. 52).»

g) I nr. 3 innsettes følgende ledd etter første ledd:

«Når medlemsstatene treffer beslutning om hvordan inntektene fra auksjonering av kvoter skal brukes, skal de ta hensyn til behovet for fortsatt å øke den internasjonale klimafinansieringen i sårbare tredjeland som nevnt i første ledd bokstav j).»

h) I nr. 3 skal andre ledd lyde:

«Medlemsstatene skal anses å ha oppfylt bestemmelsene i dette nummeret dersom de har innført og gjennomført en skattemessig eller økonomisk støttepolitikk, herunder særlig i utviklingsland, eller en nasjonal reguleringspolitikk som innebærer økonomisk støtte, som er fastsatt for formålene nevnt i første ledd, og som har en verdi som svarer til inntektene nevnt i første ledd.»

i) I nr. 3 skal tredje ledd lyde:

«Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om bruken av inntektene og tiltakene som er truffet i henhold til dette nummeret, i sine rapporter som framlegges i henhold til artikkel 19 nr. 2 i forordning (EU) 2018/1999, der det, dersom det er relevant og hensiktsmessig, angis hvilke inntekter som er brukt og tiltak som er truffet for å gjennomføre deres integrerte nasjonale energi- og klimaplaner framlagt i samsvar med den forordningen, og deres territoriale planer for en rettferdig omstilling utarbeidet i samsvar med artikkel 11 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2021/1056(*)).

Rapporteringen skal være tilstrekkelig detaljert til at Kommisjonen kan vurdere om medlemsstatene overholder kravene i første ledd.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2021/1056 av 24. juni 2021 om opprettelse av Fondet for rettferdig omstilling (EUT L 231 av 30.6.2021, s. 1).»

j) I nr. 4 skal første ledd lyde:

«Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 23 i dette direktivet for å utfylle dette direktivet når det gjelder tidsskjema, administrasjon og andre sider ved auksjonering, herunder de nærmere bestemmelsene om auksjoneringen som er nødvendige for overføring av en andel av inntektene til Unionens budsjett som eksterne inntekter avsatt til et bestemt formål i samsvar med artikkel 30d nr. 4 i dette direktivet, eller som egne midler i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV, for å sikre at dette foregår på en åpen, gjennomskiktig og harmonisert måte uten forskjellsbehandling. For dette formålet skal prosessen være forutsigbar, særlig med hensyn til tidsskjemaet for og rekkefølgen av auksjoner og den anslåtte mengden kvoter som blir gjort tilgjengelig.»

k) Nr. 5 skal lyde:

«5. Kommisjonen skal overvåke hvordan det europeiske karbonmarkedet fungerer. Kommisjonen skal hvert år framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet om hvordan karbonmarkedet fungerer, og om annen relevant klima- og energipolitikk, herunder om gjennomføringen av auksjoner, likviditet og mengdene som selges, samt et sammendrag av opplysningene fra Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet (ESMA) i samsvar med nr. 6 i denne artikkelen og opplysningene fra medlemsstatene om de økonomiske tiltakene nevnt i artikkel 10a nr. 6. Om nødvendig skal medlemsstatene sikre at alle relevante opplysninger sendes Kommisjonen senest to måneder før Kommisjonen vedtar rapporten.»

l) Nytt nummer skal lyde:

«6. ESMA skal regelmessig overvåke det europeiske karbonmarkedets integritet og gjennomskiktighet, særlig med hensyn til markedsvolatilitet og prisutvikling, gjennomføringen av auksjonene, handelsvirksomheten på markedet for utslippskvoter og derivater av disse, herunder OTC-handel, likviditet og volumene det handles med, samt kategoriene av markedsdeltakere og deres handelsatferd, herunder finansielle mellomledds posisjoner. ESMA skal ta med relevante funn og, om nødvendig, anbefalinger i sine vurderinger til Europaparlamentet, Rådet, Kommisjonen og Det europeiske råd for systemrisiko i samsvar med artikkel 32 nr. 3 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010(*). Med henblikk på oppgavene nevnt i første punktum i dette nummeret skal ESMA og de relevante vedkommende myndighetene samarbeide og utveksle detaljerte opplysninger om alle typer transaksjoner i samsvar med artikkel 25 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014(**).

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1095/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/77/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 84).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 596/2014 av 16. april 2014 om markedsmissbruk (markedsmissbruksforordningen) og om oppheving av europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/6/EF og kommisjonsdirektiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 1).»

13) I artikkel 10a gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 gjøres følgende endringer:

i) Følgende ledd innsettes etter andre ledd:

«Dersom et anlegg omfattes av plikten til å gjennomføre en energirevisjon eller innføre et sertifisert energistyringssystem i henhold til artikkel 8 i europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU(*), og dersom anbefalingene i revisjonsrapporten eller det sertifiserte energistyringssystemet ikke gjennomføres, med mindre tilbakebetalingstiden for de relevante investeringene overstiger tre år, eller med mindre kostnadene for disse investeringene er uforholdsmessige, skal mengden vederlagsfri tildeling reduseres med 20 %. Mengden vederlagsfri tildeling skal ikke reduseres dersom en anleggsoperatør påviser at det er gjennomført andre tiltak som fører til reduksjon av klimagassutslipp som svarer til dem som anbefales i revisjonsrapporten eller av det sertifiserte energistyringssystemet for det aktuelle anlegget.

Kommisjonen skal utfylle dette direktivet ved i de delegerte rettsaktene som vedtas i henhold til dette nummeret, og uten at det berører reglene som får anvendelse i henhold til direktiv 2012/27/EU, å fastsette administrativt enkle harmoniserte regler for anvendelsen av tredje ledd i dette nummeret og sikre at anvendelsen av vilkårsordningen ikke bringer de like konkurransevilkårene, den miljømessige integriteten eller likebehandlingen av anlegg i hele Unionen i fare. Disse harmoniserte reglene skal særlig inneholde tidsfrister, kriterier for anerkjennelse av gjennomførte energieffektivitetstiltak og alternative tiltak for reduksjon av klimagassutslipp ved hjelp av framgangsmåten for nasjonale gjennomføringstiltak i samsvar med artikkel 11 nr. 1 i dette direktivet.

I tillegg til kravene fastsatt i tredje ledd i dette nummeret skal reduksjonen på 20 % nevnt i det leddet anvendes dersom operatører av anlegg hvis nivåer av klimagassutslipp er høyere enn 80-prosentilen av utslippsnivåene for de relevante produktutslippsstandardene ikke senest 1. mai 2024 har utarbeidet en plan for klimanøytralitet for hvert av disse anleggene for virksomheten som omfattes av dette direktivet. Planen skal inneholde elementene angitt i artikkel 10b nr. 4 og utarbeides i samsvar med gjennomføringsrettsaktene fastsatt i den artikkelen. Artikkel 10b nr. 4 skal leses som en henvisning utelukkende til anleggsnivået. Oppnåelsen av målene og milepælene nevnt i artikkel 10b nr. 4 tredje ledd bokstav b) skal verifiseres for perioden fram til 31. desember 2025 og for hver periode som utløper 31. desember hvert femte år deretter, i samsvar med framgangsmåten for verifisering og akkreditering i artikkel 15. Det skal ikke tildeles vederlagsfrie kvoter over 80 % dersom oppnåelsen av delmålene og milepælene ikke er blitt verifisert for perioden fram til utgangen av 2025 eller for perioden 2026–2030.

Kvoter som ikke er tildelt på grunn av en reduksjon av den vederlagsfrie tildelingen i samsvar med tredje og femte ledd i dette nummeret, skal brukes til å unnta anlegg fra justeringen i samsvar med nr. 5 i denne artikkelen. Dersom det gjenstår slike kvoter, skal 50 % av dem gjøres tilgjengelige for å støtte innovasjon i samsvar med nr. 8 i denne artikkelen. De øvrige 50 % av disse kvotene skal auksjoneres i samsvar med artikkel 10 nr. 1 i dette direktivet, og medlemsstatene bør bruke de respektive inntektene til å håndtere en eventuell gjenværende risiko for karbonlekkasje i sektorene som omfattes av vedlegg I til forordning (EU) 2023/956, ved å støtte omstillingen og fremme avkarbonisering i disse sektorene i samsvar med reglene for statsstøtte.

Det skal ikke gis vederlagsfri tildeling til anlegg i sektorer eller delsektorer dersom de omfattes av andre tiltak for å håndtere risikoen for karbonlekkasje som fastsatt ved forordning (EU) 2023/956. Tiltakene nevnt i første ledd i dette nummeret skal tilpasses i samsvar med dette.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2012/27/EU av 25. oktober 2012 om energieffektivitet, endring av direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU og oppheving av direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 av 14.11.2012, s. 1).»

ii) Tredje ledd skal lyde:

«For hver sektor og delsektor skal utslippsstandarden i prinsippet beregnes for produkter heller enn for innsatsfaktorer, for å maksimere reduksjonen av klimagassutslippene og besparelsene i energieffektiviteten i hver produksjonsprosess i den aktuelle sektoren eller delsektoren. For ytterligere å stimulere til en reduksjon av klimagassutslippene og til å forbedre energieffektiviteten samt sikre like konkurransevilkår for anlegg som bruker ny teknologi som delvis reduserer eller helt fjerner klimagassutslipp, og anlegg som bruker eksisterende teknologi, skal fastsatte forhåndsvurderinger av utslippsstandarder på unionsplan revideres med tanke på anvendelsen av dem i perioden 2026–2030 med henblikk på en eventuell endring av definisjonene og systemgrensene for eksisterende produktutslippsstandarder, idet det som veiledende prinsipper tas hensyn til materialenes potensial for sirkulær bruk og at utslippsstandardverdiene bør være uavhengige av råvaren og typen produksjonsprosess dersom produksjonsprosessene har samme formål. Kommisjonen skal bestrebe seg på å vedta gjennomføringsrettsakter for å fastsette de reviderte utslippsstandardverdiene for vederlagsfri tildeling i samsvar med nr. 2 tredje ledd så snart som mulig og før perioden 2026–2030 innledes.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«1a. Med forbehold for anvendelsen av forordning (EU) 2023/956 skal det ikke gis vederlagsfri tildeling i forbindelse med produksjon av varer som er oppført i vedlegg I til nevnte forordning.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret omfattes produksjonen av varer oppført i vedlegg I til forordning (EU) 2023/956 i de første årene av anvendelsen av nevnte forordning av reduserte mengder vederlagsfri tildeling. Det skal anvendes en faktor som reduserer den vederlagsfrie tildelingen for produksjon av disse varene (CBAM-faktor). CBAM-faktoren skal være på 100 % for perioden mellom ikrafttreddelsen av den forordningen og utgangen av 2025 og, forutsatt at bestemmelsene nevnt i artikkel 36 nr. 2 bokstav b) i den forordningen anvendes, 97,5 % i 2026, 95 % i 2027, 90 % i 2028, 77,5 % i 2029, 51,5 % i 2030, 39 % i 2031, 26,5 % i 2032 og 14 % i 2033. Fra 2034 skal det ikke anvendes noen CBAM-faktor.

Reduksjonen av den vederlagsfrie tildelingen skal beregnes årlig som den gjennomsnittlige andelen av etterspørselen etter vederlagsfri tildeling for produksjon av varer oppført i vedlegg I til forordning (EU) 2023/956 sammenlignet med den beregnede samlede etterspørselen etter vederlagsfri tildeling for alle anlegg for den relevante perioden nevnt i artikkel 11 nr. 1 i dette direktivet. I denne beregningen skal CBAM-faktoren anvendes.

Kvoter som følger av reduksjonen av vederlagsfri tildeling, skal gjøre tilgjengelige for å støtte innovasjon i samsvar med nr. 8.

Senest 31. desember 2024 og som en del av sin årlige rapport til Europaparlamentet og Rådet i henhold til artikkel 10 nr. 5 i dette direktivet skal Kommisjonen vurdere risikoen for karbonlekkasje for varer som er underlagt CBAM, og som produseres i Unionen med henblikk på eksport til tredjeland som ikke anvender EU ETS eller en lignende karbonprismekanisme. Rapporten skal særlig inneholde en vurdering av risikoen for karbonlekkasje i sektorer som CBAM får anvendelse på, særlig hydrogens rolle og den økte bruken av hydrogen, og utviklingen med hensyn til handelstrømmer og innebygde utslipp i varer som produseres av disse sektorene på det globale markedet. Dersom det i rapporten konkluderes med at det er en risiko for karbonlekkasje for varer som produseres i Unionen med henblikk på eksport til tredjeland som ikke anvender EU ETS eller en tilsvarende karbonprismekanisme, skal Kommisjonen, dersom det er relevant, framlegge et forslag til regelverk for å håndtere denne risikoen for karbonlekkasje på en måte som er i samsvar med Verdens handelsorganisasjons regler, herunder artikkel XX i Generalavtalen om tolltariffer og handel fra 1994, og som tar hensyn til avkarbonisering av anlegg i Unionen.»

c) I nr. 2 gjøres følgende endringer:

i) I tredje ledd skal bokstav c) lyde:

«c) For perioden 2026–2030 skal utslippsstandardverdiene fastsettes på samme måte som angitt i bokstav a) og d) i dette leddet, idet det tas hensyn til bokstav e) i dette leddet, på grunnlag av opplysninger framlagt i henhold til artikkel 11 for 2021 og 2022, og på grunnlag av anvendelse av den årlige reduksjonssatsen for hvert år mellom 2008 og 2028.»

ii) I tredje ledd skal nye bokstaver lyde:

«d) Dersom den årlige reduksjonssatsen overstiger 2,5 % eller er under 0,3 %, skal utslippsstandardverdiene for perioden 2026–2030 være de utslippsstandardverdiene som gjelder i perioden 2013–2020, redusert med den av disse to prosentsetene som er relevant, for hvert år mellom 2008 og 2028.

e) For perioden 2026–2030 berøres ikke den årlige reduksjonssatsen for produktutslippsstandardene for flytende råjern av endringen av utslippsstandarddefinisjoner og systemgrenser som får anvendelse i henhold til nr. 1 åttende ledd.»

iii) Fjerde ledd skal lyde:

Som unntak med hensyn til utslippsstandardverdiene for aromater og syntesegass skal disse utslippsstandardverdiene justeres med samme prosentdel som utslippsstandarter for raffinerier for å sikre like konkurransevilkår for produsentene av disse produktene.»

d) Nr. 3 og 4 utgår.

e) Nr. 5 skal lyde:

«5. For å overholde auksjoneringsandelen fastsatt i artikkel 10 for hvert år der summen av vederlagsfrie tildelinger ikke når den høyeste mengden som overholder auksjoneringsandelen, skal de resterende kvotene opp til denne mengden brukes til å hindre eller begrense reduksjonen av vederlagsfrie tildelinger, slik at auksjoneringsandelen overholdes i senere år. Dersom den høyeste mengden likevel nås, skal vederlagsfrie tildelinger justeres tilsvarende. Slike justeringer skal utføres på en ensartet måte. Anlegg med klimagassutslippsnivåer under gjennomsnittet for de 10 % mest effektive anleggene i en sektor eller delsektor i Unionen for de relevante utslippsstandardene i et år der justeringen får anvendelse, unntas imidlertid fra denne justeringen.»

f) I nr. 6 skal første ledd lyde:

Medlemsstatene bør vedta finansielle tiltak i samsvar med andre og fjerde ledd i dette nummeret til fordel for sektorer eller delsektorer som er eksponert for en reell risiko for karbonlekkasje på grunn av betydelige indirekte kostnader som faktisk skyldes kostnader for klimagassutslipp som overføres til elektrisitetsprisene, forutsatt at slike økonomiske tiltak er i samsvar med reglene for statsstøtte, og særlig ikke forårsaker unødig konkurransevridning på det indre marked. De økonomiske tiltakene som vedtas, bør ikke kompensere indirekte kostnader som dekkes ved vederlagsfri tildeling av kvoter i samsvar med utslippsstandardene fastsatt i henhold til nr. 1 i denne artikkelen. Dersom en medlemsstat bruker et beløp som overstiger tilsvarende 25 % av auksjonsinntektene nevnt i artikkel 10 nr. 3 i året da de indirekte kostnadene oppsto, skal den oppgi årsakene til overskridelsen av dette beløpet.»

g) I nr. 7 skal andre ledd lyde:

«Fra 2021 skal kvoter som i henhold til nr. 19, 20 og 22 ikke er tildelt til anlegg, legges til den mengden kvoter som er avsatt i samsvar med første ledd første punktum i dette nummeret.»

h) Nr. 8 skal lyde:

«8. 345 millioner kvoter fra det antallet som ellers kunne ha blitt tildelt vederlagsfritt i henhold til denne artikkelen, og 80 millioner kvoter fra det antallet som ellers kunne ha blitt auksjonert i henhold til artikkel 10, og kvotene som følger av reduksjonen av den vederlagsfrie tildelingen nevnt i nr. 1a i denne artikkelen, skal gjøres tilgjengelige for et fond (heretter kalt «innovasjonsfondet») med det formålet å støtte innovasjon på området lav- og nullutslipps-teknikker, prosesser og teknologier som i vesentlig grad bidrar til avkarbonisering av sektorene som omfattes av dette direktivet, og som bidrar til at målene om nullforurensning og sirkularitet nås, herunder prosjekter som har som mål å oppskalere slike teknikker, prosesser og teknologier med henblikk på en omfattende utrulling av dem i hele Unionen. Slike prosjekter skal ha et betydelig potensial for reduksjon av klimagassutslipp og bidra til energi- og ressurs sparing i tråd med Unionens klima- og energimål for 2030.

Kommisjonen skal tilordne innovasjonsfondets kvoter i starten av perioden for å sikre at det foreligger tilstrekkelige midler til å fremme innovasjon, herunder oppskalering.

Kvoter som ikke utstedes til luftfartøyoperatører fordi de innstiller driften, og som ikke er nødvendige for å dekke manglende innlevering fra disse operatørene, skal også brukes for å støtte innovasjon som nevnt i første ledd.

Videre skal 5 millioner kvoter fra antallet nevnt i artikkel 3c nr. 5 og 7 som gjelder tildelingen av kvoter i luftfartssektoren for 2026, gjøres tilgjengelige for å støtte innovasjon som nevnt i første ledd i dette nummeret.

I tillegg skal 50 millioner ikke-tildelte kvoter fra markedsstabilitetsreserven supplere eventuelle gjenstående inntekter fra de 300 millioner kvotene som er tilgjengelige i tidsrommet 2013–2020 i henhold til kommisjonsbeslutning 2010/670/EU(*), og skal brukes på rett tidspunkt for å støtte innovasjon som nevnt i første ledd i dette nummeret.

Innovasjonsfondet skal omfatte sektorene oppført i vedlegg I og III og produkter og prosesser som erstatter karbonintensive produkter og prosesser som produseres eller brukes i sektorene oppført i vedlegg I, herunder innovative teknologier for fornybar energi og energilagring og miljømessig sikker karbonfangst og bruk (CCU) som bidrar vesentlig til å redusere klimaendringene, særlig i forbindelse med uunngåelige utslipp, og skal bidra til å stimulere til oppbygging og drift av prosjekter med miljømessig sikker fangst, transport og geologisk lagring (CCS) av CO₂ som mål, særlig i forbindelse med uunngåelige utslipp fra industrielle prosesser, og direkte fangst av CO₂ fra

atmosfæren med sikker, bærekraftig og permanent lagring (DACS) på geografisk balanserte steder. Innovasjonsfondet kan også støtte banebrytende innovative teknologier og infrastruktur, herunder produksjon av lav- og utslippsfrie drivstoffer, for å avkarbonisere sjøfarts-, luftfarts-, jernbanetransport- og veitransportsektoren, herunder kollektive transportformer som offentlig transport og turvognvirksomhet.

For luftfart kan det også støtte elektrifisering og tiltak for å redusere luftfartens samlede klimavirkning.

Kommisjonen skal legge særlig vekt på prosjekter i sektorene som omfattes av forordning (EU) 2023/956, for å støtte innovasjon på området lavutslippsteknologier, CCU, CCS, fornybar energi og energi og energilagring på en måte som bidrar til å redusere klimaendringene, med det formålet at en betydelig andel av den finansielle verdien som svarer til kvotene nevnt i nr. 1a fjerde ledd i denne artikkelen, tildeles til prosjekter i disse sektorene i perioden 2021–2030. Videre kan Kommisjonen før 2027 utstede forslagsinnbydelser spesielt rettet mot sektorene som omfattes av den forordningen.

Kommisjonen skal også legge særlig vekt på prosjekter som bidrar til avkarbonisering av sjøfartssektoren, og skal ta med emner spesielt beregnet på dette formålet i innovasjonsfondets forslagsinnbydelser, dersom det er relevant, herunder for å elektrifisere sjøtransport og håndtere den fulle klimavirkningen av dette, herunder utslipp av sot. I slike forslagsinnbydelser skal det i kriteriene som brukes ved utvelgning av prosjekter, også tas spesielt hensyn til potensialet for å øke vernet av det biologiske mangfold og for å redusere støy- og vannforurensning fra prosjekter og investeringer.

Innovasjonsfondet kan i samsvar med nr. 8a støtte prosjekter gjennom en konkurransebasert budordning, for eksempel differansekontrakter, differansekontrakter for karbon eller fastpriskontrakter for å støtte avkarboniseringsteknologier der karbonprisen kanskje ikke er et tilstrekkelig insentiv.

Kommisjonen skal etterstrebe å oppnå synergier mellom innovasjonsfondet og Horisont Europa, særlig i forbindelse med europeiske partnerskap, og skal, dersom det er relevant, etterstrebe å oppnå synergier mellom innovasjonsfondet og andre av Unionens programmer.

Prosjekter på alle medlemsstatenes territorier, herunder små og mellomstore prosjekter, skal være støtteberettiget, og for sjøfartsvirksomhet skal prosjekter med en tydelig merverdi for Unionen være støtteberettiget. Teknologier som mottar støtte, skal være innovative og ennå ikke kommersielt levedyktige i samme omfang uten støtte, men skal bestå av banebrytende løsninger eller være tilstrekkelig modne for bruk i en prekommersiell målestokk.

Kommisjonen skal sikre at kvotene som er beregnet på innovasjonsfondet, auksjoneres i samsvar med prinsippene og bestemmelsene nevnt i artikkel 10 nr. 4 i dette direktivet. Auksjonsinntekter skal utgjøre eksterne inntekter avsatt til et bestemt formål i samsvar med artikkel 21 nr. 5 i europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046(**). Budsjettforpliktelser som gjelder tiltak som strekker seg over flere enn ett regnskapsår, kan fordeles over flere år i årlige delbeløp.

Kommisjonen skal på anmodning gi teknisk bistand til medlemsstater med lav faktisk deltakelse i prosjekter innenfor rammen av innovasjonsfondet for å øke den anmodende medlemsstatens kapasitet til å støtte prosjektsøkere på eget territorium med å inngi søknader om finansiering fra innovasjonsfondet med henblikk på å bedre den faktiske geografiske deltakelsen i innovasjonsfondet og øke de innsendte prosjektenes samlede kvalitet. Kommisjonen skal bestrebe seg på å oppnå en reell, kvalitetsbasert geografisk dekning i forbindelse med finansiering fra innovasjonsfondet i hele Unionen og sikre en omfattende overvåking av framskrittene og egnet oppfølging i den forbindelse.

Forutsatt at søkerne samtykker, skal Kommisjonen, etter at en forslagsinnbydelse er avsluttet, underrette medlemsstatene om søknadene om finansiering av prosjekter på deres respektive territorier og gi dem detaljert informasjon om disse søknadene, slik at medlemsstatene lettere kan samordne støtten til prosjekter. Kommisjonen skal dessuten underrette medlemsstatene om listen over forhåndsutvalgte prosjekter før støtten tildeles.

Prosjektene skal velges ut ved hjelp av en gjennomsluttlig utvelgingsprosess, på en teknologinøytral måte i samsvar med innovasjonsfondets mål som fastsatt i første ledd i dette nummeret og på grunnlag av objektive og gjennomsluttlige kriterier, idet det tas hensyn til i hvilken grad prosjektene bidrar vesentlig til Unionens klima- og

energimål og til målene om nullforurensning og sirkularitet i samsvar med første ledd i dette nummeret, og, dersom det er relevant, i hvilken grad prosjektene bidrar til å oppnå utslippsreduksjoner som ligger godt under utslippsstandardene nevnt i nr. 2. Prosjektene skal ha potensial til å kunne brukes i stort omfang eller til i betydelig grad å kunne senke kostnadene for overgang til en klimanøytral økonomi i de berørte sektorene. Innovative teknologier og prosesser som tar for seg flere miljøvirkninger, skal prioriteres. Prosjekter som omfatter CCU, skal føre til en netto reduksjon av utslipp og sikre unngåelse eller permanent lagring av CO₂. Ved tilskudd gitt gjennom forslagsinnbydelser kan det gis støtte til opptil 60 % av de relevante prosjektkostnadene, hvorav opptil 40 % ikke behøver å være avhengig av den verifiserte mengden klimagassutslipp som kan unngås, forutsatt at forhåndsfastsatte milepæler oppnås, samtidig som det tas hensyn til teknologien som benyttes. Ved støtte gitt gjennom en konkurransebasert budordning og ved støtte til teknisk bistand kan det gis støtte til opptil 100 % av de relevante prosjektkostnadene. Potensialet for utslippsreduksjon i flere sektorer som kombinerte prosjekter gir, skal tas i betraktning i kriteriene som brukes ved utvelging av prosjekter.

Prosjekter som finansieres av innovasjonsfondet, plikter å utveksle kunnskap med andre relevante prosjekter samt med unionsbaserte forskere som har en rettmessig interesse. Kommisjonen skal i forslagsinnbydelsene definere vilkårene for utveksling av kunnskap.

Forslagsinnbydelsene skal være åpne og gjennomsiktige. Ved utarbeiding av forslagsinnbydelsene skal Kommisjonen etterstrebe å sikre at alle sektorer er behørig dekket. Kommisjonen skal treffe tiltak for å sikre at innbydelsene formidles så bredt som mulig, og særlig til små og mellomstore bedrifter.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerede rettsakter i samsvar med artikkel 23 for å utfylle dette direktivet med hensyn til regler for driften av innovasjonsfondet, herunder framgangsmåten og kriteriene for utvelging, og de støtteberettigede sektorene og teknologiske kravene til de forskjellige typene støtte.

Ingen prosjekter skal motta mer støtte via mekanismen i dette nummeret enn 15 % av samlet antall kvoter som er tilgjengelig for dette formålet. Disse kvotene skal tas i betraktning i henhold til nr. 7.

Senest 31. desember 2023 og deretter hvert år skal Kommisjonen rapportere til Komiteen for klimaendringer nevnt i artikkel 22a nr. 1 i dette direktivet om gjennomføringen av innovasjonsfondet med en analyse av prosjektene som er tildelt finansiering per sektor og per medlemsstat, og det forventede bidraget fra disse prosjektene til oppfyllelsen av målet om klimanøytralitet i Unionen som fastsatt i forordning (EU) 2021/1119. Kommisjonen skal framlegge rapporten for Europaparlamentet og Rådet og offentliggjøre den.

(*) Kommisjonsbeslutning 2010/670/EU av 3. november 2010 om fastsettelse av kriterier og tiltak for finansiering av kommersielle demonstrasjonsprosjekter med miljømessig sikker fangst og geologisk lagring av CO₂ som mål, samt demonstrasjonsprosjekter for nyskapende teknologi for fornybar energi i henhold til ordningen for handel med utslippskvoter for klimagasser i Fellesskapet fastsatt ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/87/EF (EUT L 290 av 6.11.2010, s. 39).

(**) Europaparlaments- og rådsforordning (EU, Euratom) 2018/1046 av 18. juli 2018 om finansielle regler for Unionens alminnelige budsjett, om endring av forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og beslutning nr. 541/2014/EU og om oppheving av forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 av 30.7.2018, s. 1).»

i) Nye numre skal lyde:

«8a. For differansekontrakter og differansekontrakter for karbon som tildeles etter at en konkurransebasert budordning er avsluttet, skal det sikres tilstrekkelig dekning gjennom budsjettforpliktelser som stammer fra inntektene fra auksjonering av kvoter som er tilgjengelige i innovasjonsfondet, og disse budsjettforpliktelsene kan deles opp i årlige delbeløp over flere år. I de to første rundene av den konkurransebaserte budordningen skal det sikres fullt ut at det finansielle ansvaret i forbindelse med differansekontrakter og differansekontrakter for karbon dekkes med bevilgninger som stammer fra inntektene fra auksjonering av kvoter som er tildelt innovasjonsfondet i henhold til nr. 8.

På grunnlag av en kvalitativ og kvantitativ vurdering fra Kommisjonen av de finansielle risikoene som oppstår som følge av gjennomføringen av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon, som skal foretas etter at de to første rundene av den konkurransebaserte budordningen er avsluttet, og deretter hver gang det er nødvendig, i samsvar med forsiktighetsprinsippet, der aktiva og overskudd ikke må overvurderes og gjeld og tap ikke må undervurderes, kan Kommisjonen i samsvar med myndigheten i åttende ledd beslutte å dekke bare deler av det finansielle ansvaret i forbindelse med differansekontrakter og differansekontrakter for karbon med midlene nevnt i første ledd og den gjenværende delen med andre midler. Kommisjonen skal bestrebe seg på å begrense bruken av andre dekningsmidler.

Dersom vurderingen fører til den konklusjonen at det er behov for andre dekningsmidler for å realisere det fulle potensialet av differansekontrakter og differansekontrakter for karbon, skal Kommisjonen bestrebe seg på å oppnå en balansert blanding av andre dekningsmidler. Som unntak fra artikkel 210 nr. 1 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 skal Kommisjonen fastsette omfanget av bruken av andre dekningsmidler i henhold til den delegerte rettsakten fastsatt i åttende ledd i dette nummeret.

Den gjenværende finansielle forpliktelsen skal dekkes i tilstrekkelig grad, idet det tas hensyn til prinsippene i avdeling X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046, om nødvendig tilpasset de særlige forholdene som gjelder for differansekontrakter og differansekontrakter for karbon, som unntak fra artikkel 209 nr. 2 bokstav d) og h), artikkel 210 nr. 1, artikkel 211 nr. 1, 2, 4 og 6, artikkel 212, 213 og 214, artikkel 218 nr. 1 og artikkel 219 nr. 3 og 6 i nevnte forordning. Dersom det er relevant, skal andre dekningsmidler, avsetningsnivået og de nødvendige unntakene fastsettes i en delegert rettsakt i henhold til åttende ledd i dette nummeret.

Kommisjonen skal ikke bruke mer enn 30 % av inntektene fra auksjonering av kvoter tildelt til innovasjonsfondet i henhold til nr. 8 til avsetninger for differansekontrakter og differansekontrakter for karbon.

Avsetningsnivået skal ikke være lavere enn 50 % av det samlede finansielle ansvaret som dekkes over Unionens budsjett for differansekontrakter og differansekontrakter for karbon. Ved fastsettelse av avsetningsnivået skal Kommisjonen ta i betraktning elementer som kan redusere den finansielle risikoen for Unionens budsjett, utover bevilgningene som er tilgjengelige i innovasjonsfondet, for eksempel en mulig ansvarsdeling med medlemsstatene på frivillig grunnlag, eller en mulig gjenforsikringsordning fra privat sektor. Kommisjonen skal gjennomgå avsetningsnivået minst hvert tredje år fra anvendelsesdatoen for den delegerte rettsakten der det fastsettes for første gang.

For å unngå søknader i spekulasjonshensikt kan tilgangen til den konkurransebaserte budordningen gjøres betinget av at søkeren betaler et depositum som går tapt dersom kontrakten ikke oppfylles. Slike tapte depositumer skal brukes til innovasjonsfondet som en ekstern inntekt avsatt til et bestemt formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046. Ethvert bidrag som en støttemottaker betaler til den tildelende myndigheten i samsvar med vilkårene i differansekontrakten eller differansekontrakten for karbon, skal, dersom referanseprisen er høyere enn strikeprisen («tilbakeføringer»), brukes til innovasjonsfondet som en ekstern inntekt avsatt til et bestemt formål i henhold til artikkel 21 nr. 5 i den forordningen.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 23 i dette direktivet for å utfylle dette direktivet med henblikk på å fastsette og presisere eventuelle andre dekningsmidler og, dersom det er relevant, avsetningsnivået og de nødvendige øvrige unntakene fra avdeling X i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 som fastsatt i fjerde ledd i dette nummeret, og reglene for driften av den konkurransebaserte budordningen, særlig i forbindelse med innskudd og tilbakeføringer.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 23 for å endre femte ledd i dette nummeret ved å heve grensen på 30 % nevnt i det leddet med høyst 20 prosentpoeng dersom det er nødvendig for å svare på en etterspørsel etter differansekontrakter og differansekontrakter for karbon, idet det tas hensyn til erfaringene fra de første rundene av den konkurransebaserte budordningen og behovet for å finne en egnet balanse i støtten fra innovasjonsfondet mellom tilskudd og slike kontrakter.

Den økonomiske støtten fra innovasjonsfondet skal stå i forhold til de politiske målene fastsatt i denne artikkelen og skal ikke føre til unødig konkurransevridding på det indre marked. Med henblikk på dette skal det gis støtte bare for å dekke tilleggskostnader eller investeringsrisikoer som ikke kan bæres av investorer under normale markedsforhold.

8b. 40 millioner kvoter fra antallet som ellers kunne ha blitt tildelt vederlagsfritt i henhold til denne artikkelen, og 10 millioner kvoter fra antallet som ellers kunne ha blitt auksjonert i henhold til artikkel 10 i dette direktivet, skal gjøres tilgjengelige for det sosiale klimafondet opprettet ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/955(*). Kommisjonen skal sikre at kvotene som er beregnet på det sosiale klimafondet, auksjoneres i 2025 i samsvar med prinsippene og bestemmelsene nevnt i artikkel 10 nr. 4 i dette direktivet og den delegerte rettsakten vedtatt i samsvar med den artikkelen. Inntektene fra denne auksjoneringen skal utgjøre en ekstern inntekt avsatt til et bestemt formål i samsvar med artikkel 21 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og skal brukes i samsvar med reglene som gjelder for det sosiale klimafondet.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2023/955 av 10. mai 2023 om opprettelse av et sosialt klimafond og om endring av forordning (EU) 2021/1060 (EUT L 130 av 16.5.2023, s. 1).»

j) Nr. 19 skal lyde:

«19. Det skal ikke gis vederlagsfri tildeling til et anlegg som har innstilt driften. Anlegg med en utslippstillatelse for klimagasser som er utløpt eller trukket tilbake, og anlegg der driften eller gjenopptakelse av driften er teknisk umulig, skal anses å ha innstilt driften.»

k) Nytt nummer skal lyde:

«22. Dersom det er nødvendig å korrigere vederlagsfrie tildelinger som er gitt i henhold til artikkel 11 nr. 2, skal disse korrigeringene utføres med kvoter fra eller ved å legge til kvoter til mengden kvoter som er avsatt i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen.»

14) I artikkel 10b nr. 4 skal nye ledd lyde:

«I en medlemsstat hvis andel av Unionens samlede utslipp fra fjernvarme i gjennomsnitt i årene 2014–2018 dividert med denne medlemsstatens andel av Unionens samlede BNP er større enn fem, gis det en ytterligere vederlagsfri tildeling på 30 % av antallet fastsatt i henhold til artikkel 10a til fjernvarme for perioden 2026–2030, forutsatt at et investeringsvolum som svarer til verdien av denne ytterligere vederlagsfrie tildelingen, investeres med henblikk på å oppnå en betydelig reduksjon av utslipp før 2030 i samsvar med planene for klimanøytralitet nevnt i tredje ledd i dette nummeret, og at oppnåelsen av målene og milepælene nevnt i bokstav b) i det leddet bekreftes av verifiseringen som utføres i samsvar med fjerde ledd i dette nummeret.

Senest 1. mai 2024 skal operatører av fjernvarmeanlegg utarbeide en plan for klimanøytralitet for anlegg som de søker om ytterligere vederlagsfri tildeling for, i samsvar med andre ledd i dette nummeret. Planen skal være i samsvar med målet om klimanøytralitet fastsatt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2021/1119 og skal inneholde

- a) mål og investeringer med henblikk på å oppnå klimanøytralitet innen 2050 på anleggs- eller selskapsnivå, unntatt bruk av karbonkreditter fra utslippsreducerende tiltak,
- b) delmål og milepæler for å kunne måle framgangen mot å oppnå klimanøytralitet som fastsatt i bokstav a) i dette leddet senest 31. desember 2025 og deretter senest 31. desember hvert femte år,
- c) et anslag over virkningen av hvert av tiltakene og hver av investeringene nevnt i bokstav a) i dette leddet med hensyn til reduksjon av klimagassutslipp.

Oppnåelsen av målene og milepælene nevnt i tredje ledd bokstav b) i dette leddet skal verifiseres for perioden fram til 31. desember 2025 og for hver periode som utløper 31. desember hvert femte år deretter, i samsvar med framgangsmåten for verifisering og akkreditering i artikkel 15. Det skal ikke tildeles vederlagsfrie kvoter utover mengden nevnt i første ledd i dette nummeret dersom oppnåelsen av delmålene og milepælene ikke er blitt verifisert for perioden som løper fram til utgangen av 2025, eller for perioden fra 2026 til 2030.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter for å presisere minsteinnholdet av informasjonen nevnt i tredje ledd bokstav a), b) og c) i dette leddet og formatet for klimanøytralitetsplanene nevnt i det leddet og i artikkel 10a nr. 1 femte ledd. Kommisjonen skal bestrebe seg på å oppnå synergier med lignende planer som fastsatt i unionsretten. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2.»

15) I artikkel 10c skal nr. 7 lyde:

«7. Medlemsstatene skal kreve at anlegg som produserer elektrisk kraft, og nettoperatorer som mottar kvoter, innen 28. februar hvert år rapporterer om gjennomføringen av sine utvalgte investeringer, herunder saldoen for vederlagsfri tildeling og påløpte investeringskostnader, samt hvilke typer investeringer som støttes. Medlemsstatene skal rapportere om dette til Kommisjonen, og Kommisjonen skal offentliggjøre disse rapportene.»

16) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 10ca

Tidligere frist for vederlagsfri tildeling for modernisering av energisektoren i en overgangsperiode

Som unntak fra artikkel 10c kan de berørte medlemsstatene gi vederlagsfri tildeling bare i en overgangsperiode til anlegg i samsvar med den artikkelen for investeringer som gjøres fram til 31. desember 2024. Kvoter som er tilgjengelige for de berørte medlemsstatene i samsvar med artikkel 10c for perioden 2021–2030, og som ikke brukes til slike investeringer, skal i den andelen som fastsettes av den aktuelle medlemsstaten,

- a) legges til samlet antall kvoter som den berørte medlemsstaten skal auksjonere i samsvar med artikkel 10 nr. 2, eller
- b) brukes til å støtte investeringer innenfor rammen av moderniseringsfondet nevnt i artikkel 10d, i samsvar med reglene som gjelder for inntekten fra kvoter nevnt i artikkel 10d nr. 4.

Den berørte medlemsstaten skal senest 15. mai 2024 underrette Kommisjonen om de respektive kvotemengdene som skal brukes i henhold til artikkel 10 nr. 2 første ledd bokstav a), og, som unntak fra artikkel 10d nr. 4 andre punktum, i henhold til artikkel 10d.»

17) I artikkel 10d gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Et fond for å støtte investeringer som foreslås av mottakermedlemsstatene, herunder finansiering av småskala investeringsprosjekter, for å modernisere energisystemer og forbedre energieffektiviteten skal opprettes for perioden 2021–2030 (heretter kalt «moderniseringsfondet»). Moderniseringsfondet skal finansieres gjennom auksjonering av kvoter i samsvar med artikkel 10 for mottakermedlemsstatene angitt der.

Investeringene som støttes, skal være i samsvar med målene for dette direktivet samt målene for kommisjonsmeldingen av 11. desember 2019 med tittelen «The European Green Deal» («EUs grønne giv») og forordning (EU) 2021/1119 samt de langsiktige målene angitt i Parisavtalen. Mottakermedlemsstatene kan, dersom det er relevant, bruke moderniseringsfondets midler til å finansiere investeringer som involverer tilstøtende EU-grense-regioner. Det skal ikke gis støtte fra moderniseringsfondet til energiproduksjonsanlegg der det brukes fossile brenslers. Inntekter fra kvoter som omfattes av en underretning i henhold til nr. 4 i denne artikkelen, kan imidlertid brukes til investeringer som omfatter gassformige fossile brenslers.

Videre kan inntekter fra kvoter nevnt i artikkel 10 nr. 1 tredje ledd i dette direktivet, dersom virksomheten anses som miljømessig bærekraftig i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852(*) og er behørig begrunnet av hensyn til energisikkerheten, brukes til investeringer som omfatter gassformige fossile brenslere, forutsatt at kvotene for energiproduksjon auksjoneres før 31. desember 2027, og at kvotene for investeringer som omfatter nedstrøms bruk av gass, auksjoneres før 31. desember 2028.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2020/852 av 18. juni 2020 om etablering av et rammeverk for å fremme bærekraftige investeringer og om endring av forordning (EU) 2019/2088 (EUT L 198 av 22.6.2020, s. 13).»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Minst 80 % av inntektene fra kvotene nevnt i artikkel 10 nr. 1 tredje ledd og fra kvoter som omfattes av en underretning i henhold til nr. 4 i denne artikkelen, og minst 90 % av inntektene fra kvotene nevnt i artikkel 10 nr. 1 fjerde ledd skal brukes til å støtte investeringer i følgende:

- a) Produksjon og bruk av elektrisk kraft fra fornybare kilder, herunder fornybart hydrogen.
- b) Oppvarming og kjøling fra fornybare kilder.
- c) Reduksjon av den samlede energibruken gjennom energieffektivitet, herunder innen industri, transport, bygninger, landbruk og avfall.
- d) Energilagring og modernisering av energinett, herunder styring av etterspørselen, fjernvarmeledninger, nett for transport av elektrisk kraft, styrking av forbindelser mellom medlemsstatene og infrastruktur for nullutslipps-mobilitet.
- e) Støtte til lavinntektsusholdninger, herunder i landområder og fjernliggende områder, med henblikk på å bekjempe energifattigdom og modernisere deres varmeanlegg.
- f) En rettferdig omstilling i karbonavhengige regioner i mottakermedlemsstatene med henblikk på å støtte omplassering, omskolering og kompetanseutvikling av arbeidstakere, utdanning, arbeidssøkerinitiativer og nystartede foretak i dialog med sivilsamfunnet og partene i arbeidslivet på en måte som er i samsvar med og bidrar til de relevante tiltakene som medlemsstatene har tatt med i sine territoriale planer for en rettferdig omstilling i samsvar med artikkel 8 nr. 2 første ledd bokstav k) i forordning (EU) 2021/1056, dersom det er relevant.»

c) Nr. 11 skal lyde:

«11. Investeringskomiteen skal hvert år rapportere til Kommisjonen om erfaringene med vurderingen av investeringer, særlig med hensyn til utslippsreduksjoner og reduksjonskostnader. Kommisjonen skal senest 31. desember 2024, idet det tas hensyn til investeringskomiteens konklusjoner, gjennomgå prosjektmålingene nevnt i nr. 2 og grunnlaget som komiteen baserer sine anbefalinger på.

Investeringskomiteen skal sørge for at den årlige rapporten offentliggjøres. Kommisjonen skal framlegge den årlige rapporten for Europaparlamentet og Rådet.»

18) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 10f

Prinsippet om ikke å gjøre betydelig skade

Fra 1. januar 2025 skal mottakermedlemsstatene og Kommisjonen bruke inntektene fra auksjoneringen av kvoter beregnet på innovasjonsfondet i henhold til artikkel 10a nr. 8 i dette direktivet, og av kvotene nevnt i artikkel 10 nr. 1 tredje og fjerde ledd i dette direktivet, i samsvar med kriteriene om ikke å gjøre betydelig skade fastsatt i artikkel 17 i forordning (EU) 2020/852, dersom slike inntekter brukes til en økonomisk virksomhet som det er fastsatt tekniske screeningkriterier for, for å bestemme om en økonomisk virksomhet forårsaker betydelig skade på ett eller flere av de relevante miljømålene i henhold til artikkel 10 nr. 3 bokstav b) i nevnte forordning.»

19) I artikkel 11 nr. 2 endres datoen «28. februar» til «30. juni».

20) I kapittel IV skal overskriften lyde:

«Bestemmelser for luftfart, sjøtransport og stasjonære anlegg»

21) I artikkel 12 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at kvoter utstedt av en vedkommende myndighet i en annen medlemsstat anerkjennes med henblikk på å oppfylle en anleggsoperatørs, en luftfartøyoperatørs eller en skipsoperatørs forpliktelser i henhold til nr. 3.»

b) Nr. 2a utgår.

c) Nr. 3 skal lyde:

«3. Medlemsstatene, de administrerende medlemsstatene og de administrerende myndighetene for en skipsoperatør skal senest 30. september hvert år sikre at

- a) operatøren av hvert anlegg innleverer et antall kvoter som svarer til de samlede utslippene fra det aktuelle anlegget i foregående kalenderår, som verifisert i samsvar med artikkel 15,
- b) hver luftfartøyoperatør innleverer et antall kvoter som svarer til luftfartøyoperatørens samlede utslipp i foregående kalenderår, som verifisert i samsvar med artikkel 15,
- c) hver skipsoperatør innleverer et antall kvoter som svarer til skipsoperatørens samlede utslipp i foregående kalenderår, som verifisert i samsvar med artikkel 3ge,

Medlemsstatene, de administrerende medlemsstatene og de administrerende myndighetene for en skipsoperatør skal sikre at kvoter som er innlevert i samsvar med første ledd, deretter slettes.»

d) Følgende nye numre innsettes etter nr. 3:

«3-e. Som unntak fra nr. 3 første ledd bokstav c) kan skipsoperatører innlevere 5 % færre kvoter enn deres verifiserte utslipp som finner sted fram til 31. desember 2030 fra skip med isklasse, forutsatt at slike skip har isklasse IA eller IA Super eller en tilsvarende isklasse fastsatt på grunnlag av HELCOM-anbefaling 25/7.

Dersom det innleveres færre kvoter i forhold til de verifiserte utslippene, og når forskjellen mellom verifiserte utslipp og innleverte kvoter er blitt fastslått for hvert år, skal en mengde kvoter som svarer til den forskjellen, slettes i stedet for å bli auksjonert i henhold til artikkel 10.

3-d. Som unntak fra nr. 3 første ledd bokstav c) i denne artikkelen og artikkel 16 skal Kommisjonen på anmodning fra en medlemsstat ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette at medlemsstatene skal anse kravene fastsatt i disse bestemmelsene for å være oppfylt, og at de ikke skal treffe tiltak mot skipsoperatører med tanke på utslipp som finner sted fram til 31. desember 2030 fra reiser utført av andre passasjerskip enn cruiseskip og av roro-passasjerskip mellom en havn på en øy underlagt den anmodende medlemsstatens jurisdiksjon uten vei- eller jernbaneforbindelse med fastlandet og med færre enn 200 000 fastboende i samsvar med de siste beste tilgjengelige dataene for 2022, og en havn underlagt den samme medlemsstatens jurisdiksjon, og slike skips aktiviteter i en havn i forbindelse med slike reiser.

Kommisjonen skal offentliggjøre en liste over øyene nevnt i første ledd og de berørte havnene, og skal sørge for at listen holdes oppdatert.

3-c. Som unntak fra nr. 3 første ledd bokstav c) i denne artikkelen og artikkel 16 skal Kommisjonen på felles anmodning fra to medlemsstater, der den ene ikke har en landbasert grense til en annen medlemsstat og den andre medlemsstaten er den medlemsstaten som geografisk ligger nærmest medlemsstaten uten en slik landbasert grense, ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt fastsette at medlemsstatene skal anse kravene fastsatt i disse bestemmelsene for å være oppfylt, og at de ikke skal treffe tiltak mot skipsoperatører med hensyn til utslipp som finner sted fram til

31. desember 2030 fra reiser utført med passasjerskip eller roro-passasjerskip innenfor rammen av en tverrnasjonal kontrakt om offentlig tjenesteyting eller en tverrnasjonal forpliktelse til å yte offentlig tjeneste som fastsatt i den felles anmodningen, som forbinder de to medlemsstatene, og fra slike skips aktiviteter i en havn i forbindelse med slike reiser.

3-b. Det oppstår ikke en plikt til å innlevere kvoter for utslipp som finner sted fram til 31. desember 2030 fra reiser mellom en havn i en medlemsstat mest fjerntliggende region og en havn i den samme medlemsstaten, herunder reiser mellom havner i en mest fjerntliggende region og reiser mellom havner i den samme medlemsstatens mest fjerntliggende regioner, og fra slike skips aktiviteter i en havn i forbindelse med slike reiser.»

e) Nr. 3-a skal lyde:

«3-a. Dersom og så lenge det er nødvendig for å verne den miljømessige integriteten til EU ETS, er det forbudt for anleggsoperatører, luftfartøyoperatører og skipsoperatører i EU ETS å bruke kvoter som er utstedt av en medlemsstat der forpliktelsene er falt bort for anleggsoperatører, luftfartøyoperatører og skipsoperatører. De delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 19 nr. 3 skal omfatte tiltakene som kreves i tilfellene nevnt i dette nummeret.»

f) Nytt nummer skal lyde:

«3b. Det oppstår ikke en forpliktelse til å innlevere kvoter for utslipp av klimagasser som anses å ha blitt fanget og brukt på en slik måte at de er blitt permanent kjemisk bundet i et produkt og på den måten ikke kommer ut i atmosfæren ved normal bruk, herunder enhver normal aktivitet som finner sted etter at produktet er uttjent.

Kommisjonen skal vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 23 for å utfylle dette direktivet når det gjelder kravene for å anse at klimagasser er blitt permanent kjemisk bundet som nevnt i første ledd i dette nummeret.»

g) Nr. 4 skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal treffe de nødvendige tiltakene for å sikre at kvoter når som helst blir slettet på anmodning fra kvoteinnehaveren. Dersom kapasiteten for produksjon av elektrisk kraft på en medlemsstats territorium stenges ned som følge av ytterligere nasjonale tiltak, kan medlemsstatene slette kvoter fra samlet antall kvoter som de skal auksjonere som nevnt i artikkel 10 nr. 2, opp til en mengde som svarer til gjennomsnittlige verifiserte utslipp for det aktuelle anlegget i løpet av en femårsperiode før nedstengingen. Den berørte medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om en slik planlagt sletting av kvoter, eller om årsakene til at de ikke slettes, i samsvar med delegerte rettsakter vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4.»

22) I artikkel 14 nr. 1 skal første ledd lyde:

«Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om nærmere regler for overvåking og rapportering av utslipp og, dersom det er relevant, virksomhetsdata fra de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I til dette direktivet, og ikke-CO₂-relaterte virkninger av luftfart på ruter som det rapporteres utslipp for i henhold til dette direktivet, som skal bygge på prinsippene for overvåking og rapportering fastsatt i vedlegg IV til dette direktivet og kravene fastsatt i nr. 2 og 5 i denne artikkelen. I disse gjennomføringsrettsaktene skal potensialet for global oppvarming for hver klimagass også spesifiseres, og det skal tas hensyn til oppdatert vitenskapelig kunnskap om virkningene av andre utslipp enn CO₂-utslipp fra luftfart i kravene til overvåking og rapportering av utslipp og virkningene av dem, herunder ikke-CO₂-relaterte virkninger av luftfart. I disse gjennomføringsrettsaktene skal anvendelsen av kriteriene for bærekraft og reduksjon av klimagassutslipp ved bruk av biomasse fastsatt ved direktiv (EU) 2018/2001 fastsettes, med de tilpasningene som er nødvendige for anvendelsen i henhold til dette direktivet, for at slik biomasse skal kunne nulltelles. De skal presisere hvordan lagring av utslipp fra kilder som består av en andel som kan nulltelles, og en andel som ikke kan nulltelles, skal medregnes. De skal også presisere hvordan utslipp fra fornybare drivstoffer av ikke-biologisk opprinnelse og drivstoffer basert på gjenvunnet karbon skal medregnes, og sikre at slike utslipp medregnes og at dobbelttelling unngås.»

23) I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 skal lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at navnene på anleggsoperatører, luftfartøyoperatører og skipsoperatører som ikke overholder kravene om å innlevere et tilstrekkelig antall kvoter i henhold til dette direktivet, offentliggjøres.»

b) I nr. 3 endres datoen «30. april» til «30. september».

c) Nytt nummer skal lyde:

«3a. Sanksjonene fastsatt i nr. 3 får også anvendelse på skipsoperatører.»

d) Nytt nummer skal lyde:

«11a. Dersom en skipsoperatør ikke har oppfylt innleveringsforpliktelsene i to eller flere påfølgende rapporteringsperioder, og dersom andre håndhevingstiltak ikke har ført til at kravene oppfylles, kan vedkommende myndighet i anløpshavnens medlemsstat, etter å ha gitt den berørte skipsoperatøren mulighet til å framsette sine synspunkter, utstede et pålegg om bortvisning som skal meldes til Kommissjonen, Det europeiske sjøsikkerhetsbyrå (EMSA), de andre medlemsstatene og den berørte flaggstaten. Som følge av utstedelsen av et slikt pålegg om bortvisning skal hver medlemsstat, unntatt medlemsstaten som skipet fører flagget til, nekte skipene som den berørte skipsoperatøren har ansvar for, å anløpe sine havner fram til skipsoperatøren har oppfylt sine innleveringsforpliktelser i samsvar med artikkel 12. Dersom skipet fører en medlemsstats flagg og anløper eller befinner seg i en av dens havner, skal den berørte medlemsstaten, etter å ha gitt den berørte skipsoperatøren mulighet til å framsette sine synspunkter, holde tilbake skipet fram til skipsoperatøren har oppfylt sine innleveringsforpliktelser.

Dersom et skip fra en skipsoperatør som nevnt i første ledd befinner seg i en av havnene i medlemsstaten som skipet fører flagget til, kan den berørte medlemsstaten, etter å ha gitt den berørte skipsoperatøren mulighet til å framsette sine synspunkter, utstede et pålegg om tilbakeholding av skipet fram til skipsoperatøren har oppfylt sine forpliktelser. Den skal underrette Kommissjonen, EMSA og de andre medlemsstatene om dette. Som følge av utstedelsen av et slikt pålegg om tilbakeholding skal hver medlemsstat treffe de samme tiltakene som de som kreves ved utstedelse av et pålegg om bortvisning i samsvar med første ledd annet punktum.

Dette nummeret berører ikke internasjonale sjøfartsregler for skip i nød.»

24) Artikkel 18b skal lyde:

«Artikkel 18b

Bistand fra Kommissjonen, EMSA og andre relevante organisasjoner

1. For å oppfylle sine forpliktelser i henhold til artikkel 3c nr. 4 og artikkel 3g, 3gd, 3ge, 3gf, 3gg og 18a kan Kommissjonen, den administrerende medlemsstaten og de administrerende myndighetene for en skipsoperatør be om bistand fra EMSA eller en annen relevant organisasjon, og kan for dette formålet inngå hensiktsmessige avtaler med disse organisasjonene.

2. Kommissjonen skal med bistand fra EMSA bestrebe seg på å utvikle egnede verktøy og veiledning for å lette og koordinere verifiserings- og håndhevingssaktiviteter knyttet til anvendelsen av dette direktivet på sjøtransport. Så langt det er praktisk mulig, skal slik veiledning og slike verktøy gjøres tilgjengelige for medlemsstatene og verifikatørene med henblikk på informasjonsutveksling og for bedre å sikre en robust håndheving av de nasjonale bestemmelsene som innarbeider dette direktivet.»

25) I artikkel 23 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 2 og 3 skal lyde:

«2. Myndigheten til å vedta delegerte rettsakter nevnt i artikkel 3c nr. 6, artikkel 3d nr. 3, artikkel 10 nr. 4, artikkel 10a nr. 1, 8 og 8a, artikkel 10b nr. 5, artikkel 12 nr. 3b, artikkel 19 nr. 3, artikkel 22, artikkel 24 nr. 3, artikkel 24a nr. 1, artikkel 25a nr. 1, artikkel 28c og artikkel 30j nr. 1 gis Kommisjonen på ubestemt tid fra 8. april 2018.

3. Den delegerte myndigheten nevnt i artikkel 3c nr. 6, artikkel 3d nr. 3, artikkel 10 nr. 4, artikkel 10a nr. 1, 8 og 8a, artikkel 10b nr. 5, artikkel 12 nr. 3b, artikkel 19 nr. 3, artikkel 22, artikkel 24 nr. 3, artikkel 24a nr. 1, artikkel 25a nr. 1, artikkel 28c og artikkel 30j nr. 1 kan når som helst tilbakekalles av Europaparlamentet eller Rådet. En beslutning om tilbakekalling innebærer at den delegerte myndigheten som angis i beslutningen, opphører å gjelde. Den får anvendelse dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende* eller på et senere tidspunkt angitt i beslutningen. Den berører ikke gyldigheten av delegerte rettsakter som allerede er trådt i kraft.»

b) Nr. 6 skal lyde:

«6. En delegert rettsakt vedtatt i henhold til artikkel 3c nr. 6, artikkel 3d nr. 3, artikkel 10 nr. 4, artikkel 10a nr. 1, 8 eller 8a, artikkel 10b nr. 5, artikkel 12 nr. 3b, artikkel 19 nr. 3, artikkel 22, artikkel 24 nr. 3, artikkel 24a nr. 1, artikkel 25a nr. 1, artikkel 28c eller artikkel 30j nr. 1 trer i kraft bare dersom verken Europaparlamentet eller Rådet har gjort innsigelse innen en frist på to måneder etter at rettsakten ble meddelt Europaparlamentet og Rådet, eller dersom Europaparlamentet og Rådet innen utløpet av denne fristen begge har underrettet Kommisjonen om at de ikke har til hensikt å gjøre innsigelse. På Europaparlamentets eller Rådets initiativ forlenges denne fristen med to måneder.

26) Artikkel 29 skal lyde:

«Artikkel 29

Rapport for å sikre at karbonmarkedet fungerer bedre

Dersom de regelmessige rapportene om karbonmarkedet nevnt i artikkel 10 nr. 5 og 6 inneholder dokumentasjon på at karbonmarkedet ikke fungerer korrekt, skal Kommisjonen innen en frist på tre måneder framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet. Rapporten kan ved behov følges av et forslag til regelverk som har som mål å øke gjennomsiktigheten og integriteten til karbonmarkedet, herunder relaterte markeder for derivater, og treffe korrigerende tiltak for å forbedre måten markedet fungerer på, samt forbedre forebyggingen og avdekkingen av markedsmissbruk.»

27) Artikkel 29a skal lyde:

«Artikkel 29a

Tiltak ved svært høye prissvingninger

1. Dersom den gjennomsnittlige kvoteprisen for de seks foregående kalendermånedene er mer enn 2,4 ganger den gjennomsnittlige kvoteprisen for den foregående referanseperioden på to år, skal 75 millioner kvoter frigis fra markedsstabilitetsreserven i samsvar med artikkel 1 nr. 7 i beslutning (EU) 2015/1814.

Kvoteprisen nevnt i første ledd i dette nummeret skal for kvoter som omfattes av kapittel II og III, være prisen på auksjoner gjennomført i samsvar med de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4.

Den foregående referanseperioden på to år nevnt i første ledd skal være toårsperioden som utløper før den første måneden i perioden på seks kalendermåneder nevnt i det leddet.

Dersom vilkåret i første ledd i dette nummeret er oppfylt og nr. 2 ikke får anvendelse, skal Kommisjonen offentliggjøre en melding i *Den europeiske unions tidende* med en angivelse av datoen da vilkåret ble oppfylt.

Kommisjonen skal innen de tre første virkedagene i hver måned offentliggjøre den gjennomsnittlige kvoteprisen for de foregående seks kalendermånedene og den gjennomsnittlige kvoteprisen for den foregående referanseperioden på to år. Dersom vilkåret nevnt i første ledd ikke er oppfylt, skal Kommisjonen også offentliggjøre nivået som den gjennomsnittlige kvoteprisen vil måtte nå den neste måneden for å oppfylle vilkåret nevnt i det leddet.

2. Når vilkåret for frigivelse av kvoter fra markedsstabilitetsreserven i henhold til nr. 1 er oppfylt, skal vilkåret nevnt i det nummeret ikke anses for å være oppfylt igjen før tidligst tolv måneder etter at den forrige frigivelsen er avsluttet.

3. De nærmere reglene for gjennomføringen av tiltakene nevnt i nr. 1 og 2 i denne artikkelen skal fastsettes i de delegerte rettsaktene nevnt i artikkel 10 nr. 4.»

28) I artikkel 30 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Dette direktivet skal gjennomgås jevnlig på bakgrunn av den internasjonale utviklingen og innsatsen for å nå de langsiktige målene i Parisavtalen og alle relevante forpliktelser som følger av partskonferansen under De forente nasjoners rammekonvensjon om klimaendring.»

b) Nr. 2 skal lyde:

«2. Tiltakene for å støtte visse energiintensive industrisektorer som kan bli utsatt for karbonlekkasje som nevnt i artikkel 10a og 10b i dette direktivet, skal også gjennomgås jevnlig på bakgrunn av klimapolitiske tiltak i andre store økonomier. I den forbindelse skal Kommisjonen også undersøke om tiltak som gjelder kompensasjon for indirekte kostnader bør harmoniseres ytterligere. Tiltakene som gjelder for CBAM-sektorer, skal gjennomgås jevnlig på bakgrunn av forordning (EU) 2023/956. Før 1. januar 2028 og deretter annethvert år skal Kommisjonen som en del av sine rapporter til Europaparlamentet og Rådet i henhold til artikkel 30 nr. 6 i den forordningen vurdere hvilken innvirkning CBAM har på risikoen for karbonlekkasje, herunder i forbindelse med eksport.

Rapporten skal inneholde en vurdering av behovet for å treffe tilleggstiltak, herunder lovgivningsmessige tiltak, for å håndtere risikoen for karbonlekkasje. Ved behov skal rapporten følges av et forslag til regelverk.»

c) Nr. 3 skal lyde:

«3. Kommisjonen skal framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet innenfor rammen av hver globale gjennomgåelse som er avtalt i henhold til Parisavtalen, særlig med hensyn til behovet for ytterligere politikk og tiltak på unionsplan med henblikk på nødvendige klimagassreduksjoner i Unionen og dens medlemsstater, herunder i forbindelse med den lineære faktoren nevnt i artikkel 9 i dette direktivet. Kommisjonen kan, dersom det er relevant, framlegge forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet om endring av dette direktivet, særlig for å sikre samsvar med målet om klimanøytralitet fastsatt i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) 2021/1119 og Unionens klimamål fastsatt i artikkel 4 i den forordningen. Når Kommisjonen framlegger sine forslag til regelverk, skal den blant annet ta hensyn til Unionens veiledende framskrevne budsjett for klimagasser for perioden 2030–2050 som nevnt i artikkel 4 nr. 4 i nevnte forordning.»

d) Nye numre skal lyde:

«5. Kommisjonen skal senest 31. juli 2026 rapportere til Europaparlamentet og Rådet om følgende forhold, eventuelt fulgt av et forslag til regelverk og en konsekvensutredning:

a) Hvordan negative utslipp som skyldes klimagasser som tas opp fra atmosfæren og lagres sikkert og permanent, kan medregnes, og hvordan disse negative utslippene kan dekkes av handel med utslippskvoter, dersom det er relevant, herunder et tydelig virkeområde og strenge kriterier for en slik dekning, og sikkerhetstiltak for å sikre at slike opptak ikke kompenserer for utslippsreduksjonene som kreves i samsvar med Unionens klimamål fastsatt i forordning (EU) 2021/1119.

b) Muligheten for å senke terskelverdiene for samlet nominell termisk effekt på 20 MW for de formene for virksomhet som er angitt i vedlegg I, fra 2031.

- c) Hvorvidt alle klimagassutslipp som omfattes av dette direktivet, faktisk medregnes, og hvorvidt dobbelttelling faktisk unngås. Den skal særlig vurdere medregningen av klimagassutslippene som anses for å være fanget og brukt i et produkt på en annen måte enn den som er nevnt i artikkel 12 nr. 3b.

6. Ved gjennomgåelse av dette direktivet i samsvar med nr. 1, 2 og 3 i denne artikkelen skal Kommisjonen analysere hvordan det kan opprettes forbindelser mellom EU ETS og andre karbonmarkeder uten at oppnåelsen av målet om klimanøytralitet og Unionens klimamål fastsatt i forordning (EU) 2021/1119 undergraves.

7. Senest 31. juli 2026 skal Kommisjonen vurdere muligheten for å inkludere kommunale avfallsforbrenningsanlegg i EU ETS, særlig med henblikk på inkludering av disse fra 2028, og framlegge en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet med en vurdering av det potensielle behovet for å gi en medlemsstat mulighet til å avvike fra dette fram til 31. desember av 2030. I den forbindelse skal Kommisjonen ta hensyn til viktigheten av at alle sektorer bidrar til utslippsreduksjoner, og til en potensiell omledning av avfall til deponier i Unionen og eksport av avfall til tredjeland. Kommisjonen skal også ta hensyn til relevante kriterier, for eksempel virkningene på det indre marked, en potensiell konkurransevridning, miljømessig integritet, tilpasning til målene i europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF(*) og robusthet og nøyaktighet med hensyn til overvåking og beregning av utslipp. Dersom det er relevant, og uten at det berører artikkel 4 i nevnte direktiv, skal Kommisjonen la rapporten følges av et forslag til regelverk med henblikk på å anvende bestemmelsene i dette kapittelet på utslippstillatelser for klimagasser og tildeling og utstedelse av ytterligere kvoter for kommunale avfallsforbrenningsanlegg og på å forebygge en potensiell omledning av avfall.

I rapporten nevnt i første ledd skal Kommisjonen også vurdere muligheten for å inkludere andre avfallshåndteringsprosesser i EU ETS, særlig deponering som genererer metan- og dinitrogenoksidutslipp i Unionen. Kommisjonen kan, dersom det er relevant, også la rapporten følges av et forslag til regelverk for å inkludere slike andre avfallshåndteringsprosesser i EU ETS.

(*) Europaparlaments- og rådsdirektiv 2008/98/EF av 19. november 2008 om avfall og om oppheving av visse direktiver (EUT L 312 av 22.11.2008, s. 3).»

29) Etter artikkel 30 innsettes følgende kapittel:

«Kapittel IVa

Ordning for handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer

Artikkel 30a

Virkeområde

Bestemmelsene i dette kapittelet får anvendelse på utslipp, utslippstillatelser for klimagasser, utstedelse og innlevering av kvoter og overvåking, rapportering og verifisering i forbindelse med virksomheten nevnt i vedlegg III. Dette kapittelet får ikke anvendelse på utslipp som omfattes av kapittel II og III.

Artikkel 30b

Utslippstillatelser for klimagasser

1. Medlemsstatene skal fra 1. januar 2025 sikre at regulerte enheter ikke utøver virksomheten nevnt i vedlegg III, med mindre den regulerte enheten har en tillatelse utstedt av en vedkommende myndighet i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen.

2. En søknad fra den regulerte enheten til vedkommende myndighet i henhold til nr. 1 i denne artikkelen om en utslippstillatelse for klimagasser i henhold til dette kapittelet skal minst inneholde en beskrivelse av

- a) den regulerte enheten,

- b) typen brenslers som frigis for forbruk, og som brukes til forbrenning i sektorene nevnt i vedlegg III, og på hvilken måte disse brenslene frigis for forbruk,
- c) sluttbruken av brenslene som frigis for forbruk i forbindelse med virksomheten nevnt i vedlegg III,
- d) planlagte tiltak for å overvåke og rapportere utslipp i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14 og 30f,
- e) et ikke-teknisk sammendrag av opplysningene nevnt i bokstav a)–d) i dette nummeret.

3. Vedkommende myndighet skal utstede en utslippstillatelse for klimagasser til den regulerte enheten nevnt i nr. 1 i denne artikkelen for virksomheten nevnt i vedlegg III dersom den finner det godtgjort at enheten er i stand til å overvåke og rapportere utslipp som svarer til brenselmengdene som frigis for forbruk i henhold til vedlegg III.

4. Utslippstillatelser for klimagasser skal minst inneholde følgende:

- a) Den regulerte enhetens navn og adresse.
- b) En beskrivelse av hvordan den regulerte enheten frigir brenslene for forbruk i sektorene som omfattes av dette kapittelet.
- c) En beskrivelse av brenslene som den regulerte enheten frigir for forbruk i sektorene som omfattes av dette kapittelet.
- d) En overvåkingsplan som oppfyller kravene fastsatt ved gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14.
- e) Rapporteringskrav fastsatt ved gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14.
- f) En forpliktelse til å innlevere kvoter utstedt i henhold til dette kapittelet tilsvarende de samlede utslippene i hvert kalenderår, som verifisert i samsvar med artikkel 15, innen fristen fastsatt i artikkel 30e nr. 2.

5. Medlemsstatene kan tillate at de regulerte enhetene oppdaterer overvåkingsplanene uten å endre tillatelsen. Regulerte enheter skal framlegge eventuelle oppdaterte overvåkingsplaner for vedkommende myndighet for godkjenning.

6. Den regulerte enheten skal underrette vedkommende myndighet om eventuelle planlagte endringer i sin virksomhet eller brenslene den frigir for forbruk, som kan kreve at utslippstillatelsen for klimagasser oppdateres. Dersom det er relevant, skal vedkommende myndighet oppdatere tillatelsen i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14. Dersom identiteten til den regulerte enheten som omfattes av dette kapittelet, endres, skal vedkommende myndighet oppdatere tillatelsen slik at den inneholder navnet på og adressen til den regulerte enheten.

Artikkel 30c

Samlet antall kvoter i Unionen

1. Samlet antall kvoter i Unionen som utstedes i henhold til dette kapittelet hvert år fra 2027, skal reduseres lineært fra og med 2024. Verdien for 2024 skal defineres som utslippsgrensene for 2024 beregnet på grunnlag av referanseutslippene i henhold til artikkel 4 nr. 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842(*) for sektorene som omfattes av dette kapittelet, og ved anvendelse av det lineære reduksjonsforløpet for alle utslipp som omfattes av nevnte forordning. Antallet skal reduseres hvert år etter 2024 med en lineær reduksjonsfaktor på 5,10 %. Senest 1. januar 2025 skal Kommisjonen offentliggjøre samlet antall kvoter i Unionen for 2027.

2. Samlet antall kvoter i Unionen som utstedes i henhold til dette kapittelet hvert år fra 2028, skal reduseres lineært fra 2025 på grunnlag av de gjennomsnittlige utslippene som rapporteres i henhold til dette kapittelet for perioden 2024–2026. Antallet kvoter skal reduseres med en lineær reduksjonsfaktor på 5,38 %, med mindre vilkårene fastsatt i nr. 1 i vedlegg IIIa får anvendelse, i så fall skal antallet reduseres med en lineær reduksjonsfaktor justert i samsvar med reglene fastsatt i nr. 2 i vedlegg IIIa. Senest 30. juni 2027 skal Kommisjonen offentliggjøre samlet antall kvoter i Unionen for 2028 og ved behov den justerte lineære reduksjonsfaktoren.

3. Samlet antall kvoter i Unionen som utstedes i henhold til dette kapittelet, skal justeres for hvert år fra 2028 for å kompensere for antallet kvoter som er innlevert i tilfeller der det ikke var mulig å unngå dobbelttelling av utslipp, eller dersom det er innlevert kvoter for utslipp som ikke omfattes av dette kapittelet, som nevnt i artikkel 30f nr. 5. Justeringen skal svare til den samlede mengden kvoter som omfattes av dette kapittelet, og som det ble kompensert for i det relevante rapporteringsåret i henhold til gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 30f nr. 5 andre ledd.

4. En medlemsstat som i henhold til artikkel 30j ensidig utvider virksomheten nevnt i vedlegg III til sektorer som ikke er oppført i det vedlegget, skal sikre at de berørte regulerte enhetene senest 30. april framlegger en behørig begrunnet rapport for relevant vedkommende myndighet i samsvar med artikkel 30f. Dersom de framlagte dataene er behørig begrunnet, skal vedkommende myndighet underrette Kommisjonen om dette senest 30. juni i det relevante året. Antallet kvoter som skal utstedes i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, skal justeres, idet det tas hensyn til den behørig begrunnede rapporten framlagt av de regulerte enhetene.

Artikkel 30d

Auksjonering av kvoter for virksomheten nevnt i vedlegg III

1. Fra 2027 skal kvoter som omfattes av dette kapittelet, auksjoneres, med mindre de plasseres i markedsstabilitetsreserven opprettet ved beslutning (EU) 2015/1814. Kvotene som omfattes av dette kapittelet, skal auksjoneres atskilt fra kvotene som omfattes av kapittel II og III i dette direktivet.

2. Auksjoneringen av kvoter i henhold til dette kapittelet skal starte i 2027 med en mengde som svarer til 130 % av auksjonsvolumene for 2027 fastsatt på grunnlag av samlet antall kvoter i Unionen for det året og de respektive auksjonsandelene og -volumene i henhold til nr. 3–6 i denne artikkelen. De ytterligere 30 % som skal auksjoneres, skal bare brukes til innlevering av kvoter i henhold til artikkel 30e nr. 2 og kan auksjoneres fram til 31. mai 2028. De ytterligere 30 % skal trekkes fra auksjonsvolumene for perioden 2029–2031. Vilåårene for auksjonene omhandlet i dette nummeret skal fastsettes i samsvar med nr. 7 i denne artikkelen og artikkel 10 nr. 4.

I 2027 skal det opprettes 600 millioner kvoter som omfattes av dette kapittelet, som beholdninger i markedsstabilitetsreserven i henhold til artikkel 1a nr. 3 i beslutning (EU) 2015/1814.

3. 150 millioner kvoter utstedt i henhold til dette kapittelet skal auksjoneres, og alle inntektene fra disse auksjonene skal gjøres tilgjengelige for det sosiale klimafondet opprettet ved forordning (EU) 2023/955 fram til 2032.

4. Fra den resterende mengden kvoter og for, sammen med inntektene fra kvotene nevnt i nr. 3 i denne artikkelen og artikkel 10a nr. 8b i dette direktivet, å generere et maksimalt beløp på EUR 65 000 000 000 skal Kommisjonen sikre at en ytterligere mengde kvoter som omfattes av dette kapittelet, auksjoneres, og at inntektene fra disse auksjonene gjøres tilgjengelige for det sosiale klimafondet opprettet ved forordning (EU) 2023/955 fram til 2032.

Kommisjonen skal sikre at kvotene som er beregnet på det sosiale klimafondet nevnt i nr. 3 i denne artikkelen og i dette nummeret, auksjoneres i samsvar med prinsippene og bestemmelsene nevnt i artikkel 10 nr. 4 og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til nevnte artikkel.

Inntektene fra auksjoneringen av kvotene nevnt i nr. 2 i denne artikkelen og i dette nummeret skal utgjøre en ekstern inntekt avsatt til et bestemt formål i samsvar med artikkel 21 nr. 5 i forordning (EU, Euratom) 2018/1046 og skal brukes i samsvar med reglene som gjelder for det sosiale klimafondet.

Det årlige beløpet som tildeles det sosiale klimafondet i samsvar med artikkel 10a nr. 8b punkt 3 i denne artikkelen og dette nummeret skal ikke overstige

a) EUR 4 000 000 000 for 2026,

b) EUR 10 900 000 000 for 2027,

- c) EUR 10 500 000 000 for 2028,
- d) EUR 10 300 000 000 for 2029,
- e) EUR 10 100 000 000 for 2030,
- f) EUR 9 800 000 000 for 2031,
- g) EUR 9 400 000 000 for 2032.

Dersom ordningen for handel med utslippskvoter opprettet i samsvar med dette kapittelet utsettes til 2028 i henhold til artikkel 30k, skal det maksimale beløpet som skal gjøres tilgjengelig for det sosiale klimafondet i samsvar med første ledd i dette nummeret, være EUR 54 600 000 000. I så fall skal de årlige beløpene som tildeles til det sosiale klimafondet, ikke overstige EUR 4 000 000 000 sammenlagt for 2026 og 2027, og for perioden fra 1. januar 2028 til 31. desember 2032 skal det relevante årlige beløpet ikke overstige

- a) EUR 11 400 000 000 for 2028,
- b) EUR 10 300 000 000 for 2029,
- c) EUR 10 100 000 000 for 2030,
- d) EUR 9 800 000 000 for 2031,
- e) EUR 9 000 000 000 for 2032.

Dersom inntekten fra auksjoneringen nevnt i nr. 5 i denne artikkelen fastsettes som egne midler i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV, får artikkel 10a nr. 8b i dette direktivet, nr. 3 i denne artikkelen og dette nummeret ikke anvendelse.

5. Samlet antall kvoter som omfattes av dette kapittelet etter fradrag av antallet fastsatt i nr. 3 og 4 i denne artikkelen, skal auksjoneres av medlemsstatene og fordeles mellom dem i andeler som er identiske med andelen av referanseutslipp i henhold til artikkel 4 nr. 2 i forordning (EU) 2018/842, for de kategoriene av utslippskilder som er nevnt i andre ledd bokstav b), c) og d) i vedlegg III til dette direktivet, for gjennomsnittet i perioden 2016–2018 i den berørte medlemsstaten i henhold til den omfattende gjennomgåelsen omhandlet i artikkel 4 nr. 3 i nevnte forordning.

6. Medlemsstatene skal fastsette hvordan inntektene fra auksjoneringen av kvoter nevnt i nr. 5 i denne artikkelen skal brukes, bortsett fra inntektene som utgjør eksterne inntekter avsatt til et bestemt formål i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen, eller inntektene fastsatt som egne midler i samsvar med artikkel 311 tredje ledd i TEUV og ført inn i Unionens budsjett. Medlemsstatene skal bruke sine inntekter eller den tilsvarende finansielle verdien av disse inntektene for ett eller flere av formålene nevnt i artikkel 10 nr. 3 i dette direktivet, idet de prioriterer virksomhet som kan bidra til å håndtere sosiale aspekter av handelen med utslippskvoter i henhold til dette kapittelet, eller for ett eller flere av følgende formål:

- a) Tiltak beregnet på å bidra til avkarbonisering av oppvarming og kjøling av bygninger eller til å redusere energibehovet i bygninger, herunder integrering av fornybar energi og relaterte tiltak i samsvar med artikkel 7 nr. 11 og artikkel 12 og 20 i direktiv 2012/27/EU, samt tiltak for å gi økonomisk støtte til lavinntektshusholdninger i bygninger med dårligst energiytelse.
- b) Tiltak beregnet på å akselerere innføringen av nullutslippskjøretøyer eller på å gi økonomisk støtte til etablering av fullt ut samvirkende infrastruktur for fylling av drivstoff og lading for nullutslippskjøretøyer, eller tiltak for å oppmuntre til en overgang til offentlig transport og forbedre multimodaliteten eller for å gi økonomisk støtte for å håndtere sosiale aspekter som gjelder transportbrukere med lav og middels inntekt.
- c) Til å finansiere sin sosiale klimaplan i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) 2023/955.
- d) Til å gi finansiell kompensasjon til sluttforbrukere av brensel i tilfeller der det ikke har vært mulig å unngå dobbelttelling av utslipp, eller der det er innlevert kvoter for utslipp som ikke omfattes av dette kapittelet, som nevnt i artikkel 30f nr. 5.

Medlemsstatene skal anses å ha oppfylt bestemmelsene i dette nummeret dersom de har innført og gjennomført en skattemessig eller økonomisk støttepolitikk eller reguleringspolitikk som innebærer økonomisk støtte, som er fastsatt for formålene nevnt i første ledd i dette nummeret, og som har en verdi som svarer til inntektene nevnt i det leddet fra auksjoneringen av kvoter nevnt i dette kapittelet.

Medlemsstatene skal underrette Kommisjonen om bruken av inntektene og tiltakene som er truffet i henhold til dette nummeret, ved å ta med disse opplysningene i sine rapporter som framlegges i henhold til forordning (EU) 2018/1999.

7. Artikkel 10 nr. 4 og 5 får anvendelse på kvotene utstedt i henhold til dette kapittelet.

Artikkel 30e

Overføring, innlevering og sletting av kvoter

1. Artikkel 12 får anvendelse på utslipp, regulerte enheter og kvoter som omfattes av dette kapittelet, unntatt nr. 3 og 3a, nr. 4 andre og tredje punktum og nr. 5 i nevnte artikkel. I den forbindelse

- a) skal enhver henvisning til utslipp forstås som en henvisning til utslippene som omfattes av dette kapittelet,
- b) skal enhver henvisning til anleggsoperatører forstås som en henvisning til de regulerte enhetene som omfattes av dette kapittelet,
- c) skal enhver henvisning til kvoter forstås som en henvisning til kvotene som omfattes av dette kapittelet.

2. Fra 1. januar 2028 skal medlemsstatene sikre at den regulerte enheten senest 31. mai hvert år innleverer en mengde kvoter som omfattes av dette kapittelet, som er lik den regulerte enhetens samlede utslipp som svarer til brenselmengden frigitt for forbruk i henhold til vedlegg III i det foregående kalenderåret som verifisert i samsvar med artikkel 15 og 30f, og at disse kvotene deretter slettes.

3. Dersom en regulert enhet etablert i en gitt medlemsstat er underlagt en nasjonal CO₂-avgift som gjelder for perioden 2027–2030, og som omfatter virksomheten nevnt i vedlegg III, kan vedkommende myndighet i den berørte medlemsstaten som unntak fra nr. 1 og 2 i denne artikkelen fram til 31. desember 2030 unnta den regulerte enheten fra forpliktelsen til å innlevere kvoter i henhold til nr. 2 i denne artikkelen for et gitt referanseår, forutsatt at

- a) den berørte medlemsstaten underretter Kommisjonen om den nasjonale CO₂-avgiften senest 31. desember 2023, og at nasjonal rett som fastsetter avgiftssatsene for perioden 2027–2030, har trådt i kraft innen den datoen; den berørte medlemsstaten skal underrette Kommisjonen om eventuelle etterfølgende endringer av den nasjonale CO₂-avgiften,
- b) den nasjonale CO₂-avgiften for referanseåret i den berørte medlemsstaten som den regulerte enheten faktisk betaler, er høyere enn den gjennomsnittlige auksjonsprisen for ordningen for handel med utslippskvoter opprettet i henhold til dette kapittelet,
- c) den regulerte enheten fullt ut oppfylder forpliktelsene i henhold til artikkel 30b om utslippstillatelser for klimagasser og artikkel 30f om overvåking, rapportering og verifisering av sine utslipp,
- d) den berørte medlemsstaten underretter Kommisjonen om anvendelsen av slike unntak og den tilsvarende kvotemengden som skal slettes i samsvar med bokstav g) i dette leddet og de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4, senest 31. mai i året etter referanseåret,
- e) Kommisjonen ikke gjør innsigelse mot anvendelsen av unntaket med den begrunnelse at tiltaket det er underrettet om, ikke er i samsvar med vilkårene fastsatt i dette nummeret, senest tre måneder etter en underretning i henhold til bokstav a) i dette leddet eller senest en måned etter underretningen for det relevante året i henhold til bokstav d) i dette leddet,

- f) den berørte medlemsstaten ikke auksjonerer mengden kvoter nevnt i artikkel 30d nr. 5 for et bestemt referanseår før mengden kvoter som skal slettes i henhold til dette nummeret, er fastsatt i samsvar med bokstav g) i dette leddet; den berørte medlemsstaten skal ikke auksjonere noe av den ytterligere mengden kvoter i henhold til artikkel 30d nr. 2 første ledd,
- g) den berørte medlemsstaten sletter en mengde kvoter fra samlet antall kvoter som den skal auksjonere, som nevnt i artikkel 30d nr. 5, for referanseåret, som svarer til denne regulerte enhetens verifiserte utslipp i henhold til dette kapitlet for referanseåret; dersom mengden kvoter som det gjenstår å auksjonere i referanseåret etter anvendelse av bokstav f) i dette leddet, er mindre enn mengden kvoter som skal slettes i henhold til dette nummeret, skal den berørte medlemsstaten sikre at den sletter den mengden kvoter som svarer til differansen, innen utgangen av året etter referanseåret, og
- h) den berørte medlemsstaten på tidspunktet for den første underretningen i henhold til bokstav a) i dette leddet for ett eller flere av tiltakene oppført eller nevnt i artikkel 30d bokstav 6 første ledd forplikter seg til å bruke et beløp som svarer til inntektene som artikkel 30d nr. 6 ville ha fått anvendelse på uten dette unntaket; artikkel 30d nr. 6 andre og tredje ledd får anvendelse, og Kommisjonen skal sikre at opplysningene som mottas i henhold til dette, er i samsvar med forpliktelsen i henhold til denne bokstaven.

Mengden kvoter som skal slettes i henhold til første ledd bokstav g) i dette nummeret, skal ikke påvirke de eksterne inntektene avsatt til et bestemt formål i henhold til artikkel 30d nr. 4 i dette direktivet eller, dersom de er fastsatt i henhold til artikkel 311 tredje ledd i TEUV, de egne midlene i Unionens budsjett i henhold til rådsbeslutning (EU, Euratom) 2020/2053(**) fra inntektene fra auksjonering av kvoter i samsvar med artikkel 30d i dette direktivet.

- 4. Sykehus som ikke omfattes av kapittel III, kan motta finansiell kompensasjon for kostnadene som føres over på dem som følge av innlevering av kvoter i henhold til dette kapitlet. Med henblikk på dette gjelder de bestemmelsene i dette kapitlet som får anvendelse på tilfeller av dobbelttelling, tilsvarende med nødvendige endringer.

Artikkel 30f

Overvåking, rapportering og verifisering av utslipp og akkreditering

- 1. Artikkel 14 og 15 får anvendelse på utslippene, de regulerte enhetene og kvotene som omfattes av dette kapitlet. I den forbindelse

- a) skal enhver henvisning til utslipp forstås som en henvisning til utslippene som omfattes av dette kapitlet,
- b) skal enhver henvisning til en virksomhet oppført i vedlegg I forstås som en henvisning til virksomheten nevnt i vedlegg III,
- c) skal enhver henvisning til anleggsoperatører forstås som en henvisning til de regulerte enhetene som omfattes av dette kapitlet,
- d) skal enhver henvisning til kvoter forstås som en henvisning til kvotene som omfattes av dette kapitlet,
- e) skal henvisningen til datoen i artikkel 15 forstås som en henvisning til 30. april.

- 2. Medlemsstatene skal sikre at hver regulerte enhet for hvert kalenderår fra 2025 overvåker utslippene som svarer til brenselmengdene som er frigitt for forbruk i henhold til vedlegg III. De skal også sikre at hver regulerte enhet rapporterer disse utslippene til vedkommende myndigheter i året som følger, med start i 2026, i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14 nr. 1.

- 3. Fra 1. januar 2028 skal medlemsstatene sikre at hver regulerte enhet senest 30. april hvert år fram til 2030 rapporterer den gjennomsnittlige andelen kostnader forbundet med innleveringen av kvoter i henhold til dette kapitlet som den har ført over på forbrukerne i det foregående året. Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter som gjelder kravene til og malene for slike rapporter. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2. Kommisjonen skal vurdere de fremlagte rapportene og skal hvert år rapportere sine resultater til Europaparlamentet og Rådet. Dersom Kommisjonen fastslår at det forekommer feilaktig praksis med hensyn til overføring av karbonkostnader, kan rapporten, dersom det er relevant, følges av forslag til regelverk som har som mål å korrigere slik feilaktig praksis.

4. Medlemsstatene skal sikre at hver regulerte enhet som 1. januar 2025 har en tillatelse i samsvar med artikkel 30b, rapporterer sine historiske utslipp for 2024 senest 30. april 2025.

5. Medlemsstatene skal sikre at de regulerte enhetene på en pålitelig og nøyaktig måte kan identifisere og dokumentere, per brenseltype, de nøyaktige brenselmengdene frigitt for forbruk som er brukt til forbrenning i sektorene nevnt i vedlegg III, og sluttbruken av brenslene frigitt for forbruk av de regulerte enhetene. Medlemsstatene skal treffe egnede tiltak for å begrense risikoen for dobbelttelling av utslipp som omfattes av dette kapittelet, og utslipp i henhold til kapittel II og III samt risikoen for at det innleveres kvoter for utslipp som ikke omfattes av dette kapittelet.

Kommisjonen skal vedta gjennomføringsrettsakter om nærmere regler for å unngå dobbelttelling og at det innleveres kvoter for utslipp som ikke omfattes av dette kapittelet, samt for å gi finansiell kompensasjon til sluttforbrukerne av brenslers slik dobbelttelling eller innlevering ikke kan unngås. Disse gjennomføringsrettsaktene skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2. Beregningen av den finansielle kompensasjonen til sluttforbrukerne av brenslene skal bygge på den gjennomsnittlige kvoteprisen i auksjonene som gjennomføres i samsvar med de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4 i det relevante rapporteringsåret.

6. Prinsippene for overvåking og rapportering av utslipp som omfattes av dette kapittelet, er angitt i vedlegg IV del C.

7. Kriteriene for verifisering av utslipp som omfattes av dette kapittelet, er angitt i vedlegg V del C.

8. Medlemsstatene kan tillate forenklede overvåkings-, rapporterings- og verifiseringstiltak for regulerte enheter hvis årlige utslipp som tilsvarer brenselmengdene som frigis for forbruk, er mindre enn 1 000 tonn CO₂-ekvivalenter, i samsvar med gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14 nr. 1.

Artikkel 30g

Forvaltning

Artikkel 13 og 15a, artikkel 16 nr. 1, 2, 3, 4 og 12 og artikkel 17, 18, 19, 20, 21, 22, 22a, 23 og 29 får anvendelse på utslippene, de regulerte enhetene og kvotene som omfattes av dette kapittelet. I den forbindelse

- a) skal enhver henvisning til utslipp forstås som en henvisning til utslipp som omfattes av dette kapittelet,
- b) skal enhver henvisning til anleggsoperatører forstås som en henvisning til regulerte enheter som omfattes av dette kapittelet,
- c) skal enhver henvisning til kvoter forstås som en henvisning til kvotene som omfattes av dette kapittelet.

Artikkel 30h

Tiltak ved svært høy prisøkning

1. Dersom gjennomsnittsprisen for kvoter på auksjoner som gjennomføres i samsvar med de delegerte rettsaktene vedtatt i henhold til artikkel 10 nr. 4 i dette direktivet, i mer enn tre påfølgende måneder er mer enn to ganger den gjennomsnittlige kvoteprisen i de seks foregående påfølgende månedene på auksjonene for kvotene som omfattes av dette kapittelet, skal 50 millioner kvoter som omfattes av dette kapittelet, frigis fra markedsstabilitetsreserven i samsvar med artikkel 1a nr. 7 i beslutning (EU) 2015/1814.

For 2027 og 2028 er vilkårene nevnt i første ledd oppfylt når gjennomsnittsprisen for kvoter i mer enn tre påfølgende måneder er mer enn 1,5 ganger gjennomsnittsprisen for kvoter i referanseperioden på de seks foregående påfølgende månedene.

2. Dersom gjennomsnittsprisen for kvoter nevnt i nr. 1 i denne artikkelen overstiger en pris på EUR 45 i en periode på to påfølgende måneder, skal 20 millioner kvoter som omfattes av dette kapittelet, frigis fra markedsstabilitetsreserven i samsvar med artikkel 1a nr. 7 i beslutning (EU) 2015/1814. Indeksering basert på den europeiske konsumprisindeksen for 2020 får anvendelse. Kvotene skal frigis gjennom mekanismen fastsatt i dette nummeret fram til 31. desember 2029.

3. Dersom gjennomsnittsprisen for kvoter nevnt i nr. 1 i denne artikkelen er mer enn tre ganger den gjennomsnittlige kvoteprisen i de seks foregående påfølgende månedene, skal 150 millioner kvoter som omfattes av dette kapittelet, frigis fra markedsstabilitetsreserven i samsvar med artikkel 1a nr. 7 i beslutning (EU) 2015/1814.
4. Dersom vilkåret nevnt i nr. 2 er oppfylt samme dag som vilkåret nevnt i nr. 1 eller 3, skal ytterligere kvoter frigis bare i henhold til nr. 1 eller 3.
5. Før 31. desember 2029 skal Kommisjonen framlegge en rapport for Europaparlamentet og Rådet med en vurdering av om mekanismen nevnt i nr. 2 har vært effektiv, og om den bør videreføres. Dersom det er relevant, skal Kommisjonen la rapporten følges av et forslag til regelverk til Europaparlamentet og Rådet for å endre dette direktivet og tilpasse mekanismen.
6. Dersom ett eller flere av tiltakene nevnt i nr. 1, 2 eller 3 er oppfylt og har ført til frigivelse av kvoter, skal det ikke frigis ytterligere kvoter i henhold til denne artikkelen tidligere enn tolv måneder deretter.
7. Dersom vilkåret nevnt i nr. 2 i denne artikkelen igjen er oppfylt i løpet av den andre halvdelen av tolv-månedersperioden nevnt i nr. 6 i denne artikkelen, skal Kommisjonen med bistand fra komiteen nedsatt ved artikkel 44 i forordning (EU) 2018/1999 vurdere om tiltaket er effektivt, og kan ved hjelp av en gjennomføringsrettsakt beslutte at nr. 6 i denne artikkelen ikke får anvendelse. Denne gjennomføringsrettsakten skal vedtas i samsvar med undersøkelsesprosedyren nevnt i artikkel 22a nr. 2 i dette direktivet.
8. Dersom ett eller flere av vilkårene nevnt i nr. 1, 2 eller 3 er oppfylt og nr. 6 ikke får anvendelse, skal Kommisjonen straks offentliggjøre en melding i *Den europeiske unions tidende* om datoen da det eller de vilkårene ble oppfylt.
9. Medlemsstater som omfattes av forpliktelsen til å framlegge en plan for korrigerende tiltak i samsvar med artikkel 8 i forordning (EU) 2018/842, skal ta behørig hensyn til virkningen av en frigivelse av ytterligere kvoter i henhold til nr. 2 i denne artikkelen i de foregående to årene når de vurderer ytterligere tiltak som skal gjennomføres i henhold til artikkel 8 nr. 1 første ledd bokstav c) i den forordningen for å oppfylle sine forpliktelser i henhold til nevnte forordning.

Artikkel 30i

Gjennomgåelse av dette kapittelet

Senest 1. januar 2028 skal Kommisjonen rapportere til Europaparlamentet og Rådet om gjennomføringen av bestemmelsene i dette kapittelet med hensyn til hvor effektive de er, og administreringen og den praktiske anvendelsen av dem, herunder anvendelsen av reglene i henhold til beslutning (EU) 2015/1814. Dersom det er relevant, skal Kommisjonen la rapporten følges av et forslag til regelverk for å endre dette kapittelet. Senest 31. oktober 2031 skal Kommisjonen vurdere muligheten for å integrere sektorene som omfattes av vedlegg III til dette direktivet, i EU ETS som omfatter sektorene oppført i vedlegg I til dette direktivet.

Artikkel 30j

Framgangsmåter for ensidig utvidelse av virksomheten nevnt i vedlegg III til andre sektorer som ikke omfattes av kapittel II og III

1. Fra 2027 kan medlemsstatene utvide virksomheten nevnt i vedlegg III til sektorer som ikke er oppført i det vedlegget, og dermed anvende handel med utslippskvoter i samsvar med dette kapittelet i slike sektorer, idet det tas hensyn til alle relevante kriterier, særlig virkningene på det indre marked, en mulig konkurransevridning, den miljømessige integriteten til ordningen med handel for utslippskvoter som opprettes i henhold til dette kapittelet, og det planlagte overvåkings- og rapporteringssystemets pålitelighet, forutsatt at utvidelsen av virksomheten nevnt i det vedlegget godkjennes av Kommisjonen.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta delegerte rettsakter i samsvar med artikkel 23 for å utfylle dette direktivet når det gjelder godkjenning av en utvidelse som nevnt i første ledd i dette nummeret, tillatelse til utstedelse av ytterligere kvoter og tillatelse for andre medlemsstater til å utvide virksomheten nevnt i vedlegg III. Kommisjonen kan også, når den vedtar slike delegerte rettsakter, supplere utvidelsen med ytterligere regler for tiltak for å håndtere mulige tilfeller av dobbelttelling, herunder for utstedelse av ytterligere kvoter for å kompensere for kvoter som innleveres for bruk av brenslers i de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I. Eventuelle økonomiske tiltak fra medlemsstatenes side til fordel for selskaper i sektorer og delsektorer som er eksponert for en reell risiko for karbonlekkasje på grunn av betydelige indirekte kostnader som skyldes kostnader for klimagassutslipp som føres over på brenselprisene på grunn av den ensidige utvidelsen, skal være i samsvar med reglene for statsstøtte og skal ikke føre til unødig konkurransevridning på det indre marked.

2. Ytterligere kvoter utstedt ved en tillatelse i henhold til denne artikkelen skal auksjoneres i samsvar med kravene fastsatt i artikkel 30d. Uten hensyn til artikkel 30d nr. 1–6 skal medlemsstater som ensidig har utvidet virksomheten nevnt i vedlegg III i samsvar med denne artikkelen, fastsette bruken av inntektene fra auksjoneringen av disse ytterligere kvotene.

Artikkel 30k

Utsettelse av handel med utslippskvoter for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer fram til 2028 i tilfelle eksepsjonelt høye energipriser

1. Senest 15. juli 2026 skal Kommisjonen offentliggjøre en melding i *Den europeiske unions tidende* om hvorvidt ett av eller begge følgende vilkår er oppfylt:

- a) Den gjennomsnittlige TTF-gassprisen for de seks kalendermånedene som slutter 30. juni 2026, var høyere enn den gjennomsnittlige TTF-gassprisen i februar og mars 2022.
- b) Den gjennomsnittlige Brent-råoljeprisen for de seks kalendermånedene som slutter 30. juni 2026, var mer enn to ganger den gjennomsnittlige Brent-råoljeprisen i de fem foregående årene. Referanseperioden på fem år er femårsperioden som utløper før den første måneden i perioden på seks kalender måneder.

2. Dersom ett av eller begge vilkårene nevnt i nr. 1 er oppfylt, får følgende regler anvendelse:

- a) Som unntak fra artikkel 30c nr. 1 skal det første året som samlet antall kvoter i Unionen fastsettes for, være 2028, og som unntak fra artikkel 30c nr. 3 skal det første året som samlet antall kvoter i Unionen justeres for, være 2029.
- b) Som unntak fra artikkel 30d nr. 1 og 2 skal starten på auksjoneringen av kvoter i henhold til dette kapittelet utsettes til 2028.
- c) Som unntak fra artikkel 30d nr. 2 skal den ytterligere mengden kvoter for det første auksjonsåret trekkes fra auksjonsvolumene for perioden 2030–2032, og de innledende beholdningene i markedsstabilitetsreserven skal opprettes i 2028.
- d) Som unntak fra artikkel 30e nr. 2 skal fristen for den første innleveringen av kvoter utsettes til 31. mai 2029 for de samlede utslippene i 2028.
- e) Som unntak fra artikkel 30i skal Kommisjonens frist for å rapportere til Europaparlamentet og Rådet utsettes til 1. januar 2029.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2018/842 av 30. mai 2018 om medlemsstatenes bindende årlige reduksjoner av klimagassutslipp i tidsrommet 2021–2030 som bidrag til klimatiltak for å oppfylle forpliktelsene i henhold til Paris-avtalen, og om endring av forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 av 19.6.2018, s. 26).

(**) Rådsbeslutning (EU, Euratom) 2020/2053 av 14. desember 2020 om systemet for Den europeiske unions egne midler og om oppheving av beslutning 2014/335/EU, Euratom (EUT L 424 av 15.12.2020, s. 1).»

30) Nytt kapittel skal lyde:

«Kapittel IVb

Vitenskapelig rådgivning og synliggjøring av finansieringen

Artikkel 30l

Vitenskapelig rådgivning

Det europeiske vitenskapelige rådgivende organ om klimaendringer (heretter kalt «det rådgivende organet») opprettet i henhold til artikkel 10a i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 401/2009(*) kan på eget initiativ yte vitenskapelig rådgivning og utarbeide rapporter om dette direktivet. Kommisjonen skal ta hensyn til det rådgivende organets relevante råd og rapporter, særlig når det gjelder

- a) behovet for ytterligere politikk og tiltak på unionsplan for å sikre samsvar med målene nevnt i artikkel 30 nr. 3 i dette direktivet,
- b) behovet for ytterligere politikk og tiltak på unionsplan med henblikk på avtaler om globale tiltak i ICAO for å redusere luftfartens klimavirkning og ambisjonen i og den miljømessige integriteten til IMOs globale markedsbaserte tiltak nevnt i artikkel 3gg i dette direktivet.

Artikkel 30m

Informasjon, kommunikasjon og offentlighet

1. Kommisjonen skal sikre at finansieringen fra EU ETS-auksjonsinntektene nevnt i artikkel 10a nr. 8 synliggjøres ved å

- a) sikre at mottakerne av slik finansiering tilkjennegir disse midlenes opprinnelse og synliggjør unionsfinansieringen, særlig når de fremmer prosjektene og resultatene av dem, ved å gi sammenhengende, effektiv og forholdsmessig målrettet informasjon til ulike målgrupper, herunder medier og offentligheten, og
- b) sikre at mottakerne av slik finansiering bruker en egnet merking med ordlyden «(sam-)finansiert av EUs ordning for handel med utslippskvoter (innovasjonsfondet)» sammen med Unionens emblem og en angivelse av finansieringsbeløpet. Dersom det ikke er mulig å bruke en slik merking, skal innovasjonsfondet nevnes i forbindelse med alle kommunikasjonsaktiviteter, herunder på oppslagstavler på strategiske steder som er synlige for offentligheten.

Kommisjonen skal i den delegerte rettsakten nevnt i artikkel 10a nr. 8 fastsette de nødvendige kravene for å sikre synliggjøring av finansieringen fra innovasjonsfondet, herunder et krav om at fondet skal nevnes.

2. Medlemsstatene skal sikre synliggjøring av finansieringen fra EU ETS-auksjonsinntektene nevnt i artikkel 10d som tilsvarende det som er nevnt i nr. 1 første ledd bokstav a) og b) i denne artikkelen, herunder ved et krav om at moderniseringsfondet skal nevnes.

3. Idet det tas hensyn til nasjonale forhold, skal medlemsstatene bestrebe seg på å sikre synliggjøring av kildene til finansiering av tiltak eller prosjekter som finansieres av EU ETS-auksjonsinntektene, for hvilke de fastsetter bruken i samsvar med artikkel 3d nr. 4, artikkel 10 nr. 3 og artikkel 30d nr. 6.

(*) Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 401/2009 av 23. april 2009 om Det europeiske miljøvernbyrå og Det europeiske nettet for miljøinformasjon og miljøobservasjon (EUT L 126 av 21.5.2009, s. 13).»

31) Vedlegg I, IIb, IV og V til direktiv 2003/87/EF endres i samsvar med vedlegg I til dette direktivet, og vedlegg III og IIIa innsettes i direktiv 2003/87/EF som fastsatt i vedlegg I til dette direktivet.

*Artikkel 2***Endring av beslutning (EU) 2015/1814**

I beslutning (EU) 2015/1814 gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 1 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. Kommisjonen skal offentliggjøre samlet antall kvoter i omløp hvert år senest 1. juni det påfølgende året. Samlet antall kvoter i omløp i et gitt år skal være det kumulative antallet kvoter som er utstedt for anlegg og skipsoperatører og ikke overført til reserven i perioden siden 1. januar 2008, herunder det antallet som er utstedt i henhold til artikkel 13 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF, i den utgaven som var i kraft 18. mars 2018, i nevnte periode, og rettighetene til å bruke internasjonale kreditter som er utøvd av anlegg som omfattes av EU ETS, til og med 31. desember i det gitte året, minus det kumulative antallet tonn verifiserte utslipp fra anlegg og skipsoperatører som omfattes av EU ETS i perioden 1. januar 2008–31. desember i det samme gitte året, og eventuelle kvoter som er slettet i samsvar med artikkel 12 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF. Det skal ikke tas hensyn til utslipp i treårsperioden som begynner i 2005 og slutter i 2007, eller til utslippskvoter som er utstedt for disse utslippene. Den første offentliggjøringen skal finne sted senest 15. mai 2017.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«4a. Fra 2024 skal beregningen av samlet antall kvoter i omløp i et gitt år omfatte det kumulative antallet kvoter utstedt for luftfart og det kumulative antallet tonn verifiserte utslipp fra luftfart som omfattes av EU ETS, unntatt utslipp fra flygninger på ruter som omfattes av kompensasjoner som beregnes i henhold til artikkel 12 nr. 6 i direktiv 2003/87/EF, i perioden 1. januar 2024–31. desember i det samme gitte året.

Kvotene som slettes i henhold til artikkel 3gb i direktiv 2003/87/EF, skal anses som utstedt med henblikk på beregningen av samlet antall utslippskvoter i omløp.»

c) Nr. 5 og 5a skal lyde:

«5. Dersom samlet antall kvoter i omløp i et gitt år er mellom 833 millioner og 1 096 millioner, skal et antall kvoter tilsvarende differansen mellom samlet antall kvoter i omløp som nevnt i den seneste offentliggjøringen nevnt i nr. 4 i denne artikkelen, og 833 millioner trekkes fra mengden kvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF, og plasseres i reserven i en periode på tolv måneder som begynner 1. september samme år. Dersom samlet antall kvoter i omløp overstiger 1 096 millioner kvoter, skal antallet kvoter som skal trekkes fra mengden kvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i direktiv 2003/87/EF og plasseres i reserven i en periode på tolv måneder som begynner 1. september samme år, tilsvarende 12 % av samlet antall kvoter i omløp. Som unntak fra andre punkter i dette nummeret skal prosentatsen nevnt i det punktet fordobles fram til 31. desember 2030.

Uten at det berører samlet antall kvoter som skal trekkes fra i henhold til dette nummeret fram til 31. desember 2030, skal det ved beregning av medlemsstatenes andeler som inngår i dette samlede antallet, ikke tas hensyn til utslippskvotene nevnt i artikkel 10 nr. 2 første ledd bokstav b) i direktiv 2003/87/EF.

5a. Med mindre noe annet besluttet ved den første gjennomgåelsen som utføres i samsvar med artikkel 3, er kvoter som inngår i reserven utover de 400 millioner kvotene, ikke lenger gyldige fra 2023.»

d) Nr. 7 skal lyde:

«7. Dersom nr. 6 i denne artikkelen ikke får anvendelse i et gitt år og vilkåret i artikkel 29a nr. 1 i direktiv 2003/87/EF ikke er oppfylt, skal 75 millioner kvoter frigis fra reserven og legges til antallet kvoter som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 10 nr. 2 i nevnte direktiv. Dersom det er færre enn 75 millioner kvoter i reserven, skal alle kvotene i reserven frigis i henhold til dette nummeret. Dersom vilkåret i artikkel 29a nr. 1 i nevnte direktiv er

oppfylt, skal volumene som skal frigis fra reserven i samsvar med nevnte artikkel, fordeles jevnt i en periode på tre måneder som begynner senest to måneder etter datoen da vilkåret i artikkel 29a nr. 1 i det direktivet er oppfylt som meddelt av Kommisjonen i samsvar med fjerde ledd i nevnte artikkel.»

2) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 1a

Anvendelse av markedsstabilitetsreserven for bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer

1. Kvoter som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF, skal plasseres i og frigis fra en separat del av reserven opprettet i henhold til artikkel 1 i denne beslutningen i samsvar med reglene fastsatt i denne artikkelen.

2. Plasseringen av kvoter i reserven i henhold til denne artikkelen skal skje fra 1. september 2028. Kvotene som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF, skal plasseres i, oppbevares i og frigis fra reserven atskilt fra kvotene som omfattes av artikkel 1 i denne beslutningen.

3. I 2027 skal delen nevnt i nr. 1 i denne artikkelen opprettes i samsvar med artikkel 30d nr. 2 andre ledd i direktiv 2003/87/EF. Fra 1. januar 2031 er utslippskvotene nevnt i nevnte ledd som ikke er blitt frigitt fra reserven, ikke lenger gyldige.

4. Kommisjonen skal hvert år senest 1. juni i det etterfølgende året offentliggjøre samlet antall kvoter i omløp som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF, atskilt fra antall kvoter i omløp i henhold til artikkel 1 nr. 4 i denne beslutningen. Samlet antall kvoter i omløp i henhold til denne artikkelen i et gitt år skal være det kumulative antallet kvoter som omfattes av det kapittelet, og som er utstedt i perioden siden 1. januar 2027, minus det kumulative antallet tonn verifiserte utslipp som omfattes av det kapittelet for perioden 1. januar 2027–31. desember i det samme gitte året, og eventuelle kvoter som omfattes av det kapittelet, og som er slettet i samsvar med artikkel 12 nr. 4 i direktiv 2003/87/EF. Den første offentliggjøringen skal finne sted senest 1. juni 2028.

5. Dersom samlet antall kvoter i omløp i et gitt år, som fastsatt i den seneste offentliggjøringen nevnt i nr. 4 i denne artikkelen, er over 440 millioner kvoter, skal 100 millioner kvoter trekkes fra mengden kvoter som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF, og som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 30d i nevnte direktiv og plasseres i reserven i en periode på tolv måneder som begynner 1. september det året.

6. Dersom samlet antall kvoter i omløp i et gitt år er lavere enn 210 millioner, skal 100 millioner kvoter som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF, frigis fra reserven og legges til mengden kvoter som omfattes av det kapittelet, og som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 30d i nevnte direktiv. Dersom det er færre enn 100 millioner kvoter i reserven, skal alle kvotene i reserven frigis i henhold til dette nummeret.

7. Volumene som skal frigis fra reserven i samsvar med artikkel 30h i direktiv 2003/87/EF, skal legges til mengden kvoter som omfattes av kapittel IVa i nevnte direktiv, og som skal auksjoneres av medlemsstatene i henhold til artikkel 30d i nevnte direktiv. Volumene som skal frigis fra reserven, skal fordeles jevnt over en periode på tre måneder som skal starte senest to måneder etter datoen da vilkårene ble oppfylt i samsvar med offentliggjøringen av dette i *Den europeiske unions tidende* i henhold til artikkel 30h nr. 8 i direktiv 2003/87/EF.

8. Artikkel 1 nr. 8 og artikkel 3 i denne beslutningen får anvendelse på kvotene som omfattes av kapittel IVa i direktiv 2003/87/EF.

9. Som unntak fra nr. 2, 3 og 4 i denne artikkelen gjelder at dersom ett av eller begge av vilkårene nevnt i artikkel 30k nr. 1 i direktiv 2003/87/EF er oppfylt, skal plasseringen av kvoter i reserven nevnt i nr. 2 i denne artikkelen skje 1. september 2029, og datoene nevnt i nr. 3 og 4 i denne artikkelen skal utsettes med ett år.»

3) Artikkel 3 skal lyde:

*«Artikkel 3***Gjennomgåelse**

Kommisjonen skal overvåke hvordan reserven fungerer innenfor rammen av rapporten fastsatt i artikkel 10 nr. 5 i direktiv 2003/87/EF. I rapporten bør det tas hensyn til relevante virkninger på konkurranseevnen, særlig i industrisektoren, herunder med hensyn til indikatorer for BNP, sysselsetting og investeringer. Kommisjonen skal innen tre år etter at reserven er tatt i bruk, og deretter hvert femte år, på grunnlag av en analyse av hvordan karbonmarkedet i Europa fungerer, foreta en gjennomgåelse av reserven og ved behov framlegge et forslag til regelverk for Europaparlamentet og Rådet. Ved hver gjennomgåelse skal det tas særlig hensyn til prosenttallet som anvendes for å fastsette antallet kvoter som skal plasseres i reserven i henhold til artikkel 1 nr. 5 i denne beslutningen, tallverdien for terskelen for samlet antall kvoter i omløp, herunder med henblikk på en eventuell justering av den terskelen i samsvar med den lineære faktoren nevnt i artikkel 9 i direktiv 2003/87/EF, og antallet kvoter som skal frigis fra reserven i henhold til artikkel 1 nr. 6 eller 7 i denne beslutningen. I sin gjennomgåelse skal Kommisjonen også se nærmere på reservens innvirkning på veksten og sysselsettingen i og konkurranseevnen til industrien i Unionen og risikoen for karbonlekkasje.

*Artikkel 3***Innarbeiding i nasjonal rett**

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme artikkel 1 i dette direktivet, innen 31. desember 2023. De skal anvende disse bestemmelsene fra 1. januar 2024.

Medlemsstatene skal innen 30. juni 2024 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme følgende artikler:

- a) Artikkel 1 nr. 3 bokstav d) i dette direktivet med hensyn til artikkel 3 bokstav ae)–ai) i direktiv 2003/87/EF som tilføyd ved nevnte bokstav.
- b) Artikkel 1 nr. 29 i dette direktivet, unntatt artikkel 30f nr. 4 i direktiv 2003/87/EF som innsatt ved nevnte nummer.
- c) Artikkel 1 nr. 31 i dette direktivet angående vedlegg III og IIIa til direktiv 2003/87/EF som innsatt ved nevnte nummer.

De skal underrette Kommisjonen umiddelbart om bestemmelsene vedtatt i samsvar med første og andre ledd.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

*Artikkel 4***Overgangsbestemmelser**

For å oppfylle sine forpliktelser som fastsatt i artikkel 3 nr. 1 i dette direktivet skal medlemsstatene sikre at deres nasjonale lovgivning som innarbeider artikkel 3 bokstav u), artikkel 10a nr. 3 og 4, artikkel 10c nr. 7 og vedlegg I nr. 1 og 3 i direktiv 2003/87/EF i den utgaven som var i kraft 4. juni 2023, fortsatt får anvendelse fram til 31. desember 2025. Som unntak fra artikkel 3 nr. 1 første ledd siste punktum skal de anvende sine nasjonale bestemmelser som innarbeider endringene av disse bestemmelsene fra 1. januar 2026.

*Artikkel 5***Ikrafttredelse og anvendelse**

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 2 får anvendelse fra 1. januar 2024.

*Artikkel 6***Adressater**

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 10. mai 2023.

For Europaparlamentet

R. METSOLA

President

For Rådet

J. ROSWALL

Formann

VEDLEGG

1) I vedlegg I til direktiv 2003/87/EF gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Anlegg eller deler av anlegg som brukes til forskning, utvikling og testing av nye produkter og prosesser, omfattes ikke av dette direktivet. Anlegg der det i løpet av den foregående relevante femårsperioden nevnt i artikkel 11 nr. 1 andre ledd har vært utslipp fra forbrenning av biomasse som oppfyller kriteriene fastsatt i artikkel 14, som gjennomsnittlig bidrar til mer enn 95 % av de samlede gjennomsnittlige klimagassutslippene, omfattes ikke av dette direktivet.»

b) Nr. 3 skal lyde:

«3. Når et anleggs samlede nominelle termiske effekt beregnes for å fastslå om det skal inkluderes i EU ETS, skal den samlede termiske effekten i alle anleggets tekniske enheter som forbrenner brensler, legges sammen. Disse enhetene kan omfatte alle typer kjeler, brennere, turbiner, varmeanlegg, industrioovner, forbrenningsovner, kalsineringsovner, brenneovner, ovner, tørkeovner, motorer, brenselceller, enheter for kjemisk sirkulasjonsforbrenning, fakler og termiske eller katalytiske etterbrennere. Enheter med en nominell termisk effekt på under 3 MW skal ikke tas med i denne beregningen.»

c) I tabellen gjøres følgende endringer:

i) Den første raden skal lyde:

«Forbrenning av brensler på anlegg med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW (unntatt på anlegg for forbrenning av farlig eller kommunalt avfall). Fra 1. januar 2024 forbrenning av brensler på anlegg for forbrenning av kommunalt avfall med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW med henblikk på artikkel 14 og 15.	Karbondioksid»
---	----------------

ii) Andre rad skal lyde:

«Raffinering av olje der det brukes forbrenningsenheter med en samlet nominell termisk effekt på mer enn 20 MW.	Karbondioksid»
---	----------------

iii) Femte rad skal lyde:

Produksjon av jern eller stål (første- eller andregangs smelting), herunder kontinuerlig støping, med en kapasitet på over 2,5 tonn per time.	Karbondioksid»
---	----------------

iv) Sjuende rad skal lyde:

Produksjon av primæraluminium eller alumina.	Karbondioksid og perfluorkarboner»
--	------------------------------------

v) Femtende rad skal lyde:

«Tørring eller brenning av gips eller produksjon av gipsplater og andre gipsprodukter med en produksjonskapasitet for brent gips eller tørket sekundær gips på over 20 tonn per dag.	Karbondioksid»
--	----------------

vi) Attende rad skal lyde:

«Produksjon av karbonstøv som omfatter forkulling av organiske stoffer som olje, tjære og cracking- og destillasjonsrester med en produksjonskapasitet på over 50 tonn per dag.	Karbondioksid»
---	----------------

vii) Tjuefjerde rad skal lyde:

«Produksjon av hydrogen (H ₂) og syntesegass med en produksjonskapasitet på over 5 tonn per dag.	Karbondioksid»
--	----------------

viii) Tjuesjuende rad skal lyde:

«Transport av klimagasser med henblikk på geologisk lagring på et lagringssted som er godkjent i henhold til direktiv 2009/31/EF, unntatt utslipp som omfattes av en annen virksomhet i henhold til dette direktivet.	Karbondioksid»
---	----------------

ix) Følgende rad innsettes etter den siste nye raden med en blank linje mellom:

«Sjøtransport Sjøtransportvirksomhet som omfattes av forordning (EU) 2015/757, unntatt sjøtransportvirksomhet som omfattes av artikkel 2 nr. 1a og, fram til 31. desember 2026, artikkel 2 nr. 1b i nevnte forordning.	Karbondioksid Fra 1. januar 2026: metan og dinitrogenoksid»
---	---

2) Vedlegg IIb til direktiv 2003/87/EF skal lyde:

«VEDLEGG IIb

DEL A

FORDELING AV MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDET I HENHOLD TIL ARTIKKEL 10 NR. 1 TREDJE LEDD

	Andel
Bulgaria	5,84 %
Tsjekkia	15,59 %
Estland	2,78 %
Kroatia	3,14 %
Latvia	1,44 %
Litauen	2,57 %
Ungarn	7,12 %
Polen	43,41 %
Romania	11,98 %
Slovakia	6,13 %

DEL B

FORDELING AV MIDLER FRA MODERNISERINGSFONDET I HENHOLD TIL ARTIKKEL 10 NR. 1 FJERDE LEDD

	Andel
Bulgaria	4,9 %
Tsjekkia	12,6 %
Estland	2,1 %
Hellas	10,1 %
Kroatia	2,3 %
Latvia	1,0 %
Litauen	1,9 %
Ungarn	5,8 %
Polen	34,2 %
Portugal	8,6 %
Romania	9,7 %
Slovakia	4,8 %
Slovenia	2,0 %»

- 3) Følgende vedlegg innsettes som vedlegg III og IIIa til direktiv 2003/87/EF:

«VEDLEGG III

VIRKSOMHET SOM OMFATTES AV KAPITTEL IVa

Virksomhet	Klimagasser
Frigivelse for forbruk av brensler som brukes til forbrenning i bygningssektoren, veitransportsektoren og andre sektorer. Denne virksomheten omfatter ikke a) frigivelse for forbruk av brensler som brukes i de formene for virksomhet som er oppført i vedlegg I, med mindre de brukes til forbrenning i forbindelse med transport av klimagasser med henblikk på geologisk lagring som fastsatt i rad 27 i tabellen i det vedlegget, eller til forbrenning i anlegg som er unntatt i henhold til artikkel 27a, b) frigivelse for forbruk av brensler der utslippsfaktoren er null, c) frigivelse for forbruk av farlig eller kommunalt avfall som brukes som brensel. Bygningssektoren og veitransportsektoren skal svare til følgende utslippskilder som er definert i FNs klimapanelers retningslinjer fra 2006 for nasjonale klimagassregnskap, med de nødvendige endringene av disse definisjonene som følger: a) Kraftvarmeproduksjon (kildekategorikode 1A1a ii) og varmekraft (kildekategorikode 1A1a iii), i den grad de produserer varme for kategoriene angitt i bokstav c) og d) i dette nummeret, enten direkte eller gjennom fjernvarmenett.	Karbondioksid
b) Veitransport (kildekategorikode 1A3b), unntatt bruken av landbrukskjøretøyer på asfalterte veier. c) Kommersiell/institusjonell sektor (kildekategorikode 1A4a). d) Boligsektor (kildekategorikode 1A4b).	

Virksomhet	Klimagasser
Andre sektorer skal svare til følgende utslippskilder som er definert i FNs klimapanelens retningslinjer fra 2006 for nasjonale klimagassregnskap:	
a) Energiindustri (kildekategorikode 1A1), unntatt kategoriene definert i andre ledd bokstav a) i dette vedlegget.	
b) Produksjonsindustri og anleggsvirksomhet (kildekategorikode 1A2).	

VEDLEGG IIIa

JUSTERING AV LINEÆR REDUKSJONSFAKTOR I SAMSVAR MED ARTIKKEL 30c NR. 2

1. Dersom de gjennomsnittlige utslippene som rapporteres i henhold til kapittel IVa for perioden 2024–2026, er mer enn 2 % høyere enn verdien for 2025 fastsatt i samsvar med artikkel 30c nr. 1, og dersom disse forskjellene ikke skyldes forskjellen på mindre enn 5 % mellom utslippene som rapporteres i henhold til kapittel IVa, og klimagassregnskapsdataene for Unionens klimagassutslipp fra 2025 for FNs klimakonvensjons kildekategorier for sektorene som omfattes av kapittel IVa, skal den lineære reduksjonsfaktoren beregnes ved å justere den lineære reduksjonsfaktoren nevnt i artikkel 30c nr. 1.
2. Den justerte lineære reduksjonsfaktoren i samsvar med nr. 1 skal fastsettes som følger:

$$LRF_{adj} = 100\% * [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 * LRF_{[2024]} * ESR_{[2024]})] / (5 * MRV_{[2024-2026]}),$$
 der
 LRF_{adj} er den justerte lineære reduksjonsfaktoren,
 $MRV_{[2024-2026]}$ er gjennomsnittet av verifiserte utslipp i henhold til kapittel IVa perioden 2024–2026,
 $ESR_{[2024]}$ er verdien av utslippene for 2024 definert i samsvar med artikkel 30c nr. 1 for sektorene som omfattes av kapittel IVa,
 $LRF_{[2024]}$ er den lineære reduksjonsfaktoren nevnt i artikkel 30c nr. 1.»
- 4) I vedlegg IV til direktiv 2003/87/EF gjøres følgende endringer:
 - a) I avsnittet «Beregning» i del A gjøres følgende endringer:
 - i) I tredje ledd skal siste punktum «Utslippsfaktoren for biomasse skal være lik null.» erstattes med følgende:

«Utslippsfaktoren for biomasse som oppfyller bærekraftskriteriene og kriteriene for reduksjon av klimagassutslipp fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblikk på anvendelse i henhold til dette direktivet som fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14 i dette direktivet, skal være null.»
 - ii) Femte ledd skal lyde:

«Det skal brukes standardoksidasjonsfaktorer utarbeidet i henhold til direktiv 2010/75/EU, med mindre operatøren kan godtgjøre at de virksomhetsspesifikke faktorene er mer nøyaktige.»
 - b) I del B i avsnittet «Overvåking av karbondioksidutslipp» fjerde ledd skal siste punktum «Utslippsfaktoren for biomasse skal være lik null.» erstattes med følgende:

«Utslippsfaktoren for biomasse som oppfyller bærekraftskriteriene og kriteriene for reduksjon av klimagassutslipp fastsatt i direktiv (EU) 2018/2001, med eventuelle nødvendige tilpasninger med henblikk på anvendelse i henhold til dette direktivet som fastsatt i gjennomføringsrettsaktene nevnt i artikkel 14 i dette direktivet, skal være null.»

c) Ny del skal lyde:

«DEL C

Overvåking og rapportering av utslipp som svarer til virksomheten nevnt i vedlegg III

Overvåking av utslipp

Utslippene skal overvåkes på grunnlag av beregninger.

Beregning

Utslipp skal beregnes ved hjelp av følgende formel:

Brensel som frigis for forbruk $\times$ utslippsfaktor

Brensel som frigis for forbruk, skal omfatte brenselmengden som frigis for forbruk av den regulerte enheten.

Standard utslippsfaktorer fra FNs klimapanel, tatt fra dets retningslinjer fra 2006 for klimagassregnskap eller etterfølgende oppdateringer av disse, skal brukes, med mindre det finnes mer nøyaktige virksomhetsspesifikke utslippsfaktorer identifisert av uavhengige akkrediterte laboratorier ved hjelp av godkjente analysemetoder.

Det skal foretas en separat beregning for hver regulerte enhet og hvert brensel.

Rapportering av utslipp

Hver regulerte enhet skal ta med følgende opplysninger i sin rapport:

A. Data som identifiserer den regulerte enheten, herunder

- den regulerte enhetens navn,
- dens adresse, herunder postnummer og land,
- typen brensel som den frigir for forbruk, og de formene for virksomhet der den frigir brensel for forbruk, herunder teknologien som brukes,
- adresse, telefonnummer, faksnummer og e-postadresse til en kontaktperson, og
- navn på den regulerte enhetens eier og på et eventuelt morselskap.

B. For hver type brensel som frigis for forbruk, og som brukes til forbrenning i sektorene nevnt i vedlegg III, og som det beregnes utslipp for,

- mengden brensel som frigis for forbruk,
- utslippsfaktorer,
- samlede utslipp,
- sluttbruk av brenselet som frigis for forbruk, og
- usikkerhetsfaktor.

Medlemsstatene skal treffe tiltak for å samordne rapporteringskravene med eventuelle gjeldende rapporteringskrav, slik at foretakens rapporteringsbyrde blir minst mulig.»

5) I vedlegg I til direktiv 2003/87/EF skal ny del lyde:

«DEL C

Verifisering av utslipp som svarer til virksomheten nevnt i vedlegg III

Generelle prinsipper

1. Utslipp som svarer til virksomheten nevnt i vedlegg III, skal verifiseres.
2. I verifiseringsprosessen skal det inngå en vurdering av rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 og av overvåkingen det foregående året. Verifiseringen skal omfatte overvåkingsordningenes og rapportdataenes og utslippsopplysningenes pålitelighet, troverdighet og nøyaktighet, særlig med hensyn til
 - a) rapporterte brenslar som frigis for forbruk, og tilhørende beregninger,

- b) valg og anvendelse av utslippsfaktorer,
 - c) beregningene som ligger til grunn for fastsettelsen av de samlede utslippene.
3. Rapporterte utslipp kan valideres bare dersom det er mulig å fastsette utslippene med en høy grad av sikkerhet ved hjelp av pålitelige og troverdige data og opplysninger. For å oppnå en slik høy grad av sikkerhet skal den regulerte enheten godtgjøre
- a) at det ikke er inkonsekvenser i de rapporterte dataene,
 - b) at innsamlingen av dataene er utført i samsvar med gjeldende vitenskapelige standarder, og
 - c) at den regulerte enhetens relevante registre er fullstendige og sammenhengende.
4. Verifikatøren skal ha tilgang til alle steder og opplysninger som har sammenheng med verifiseringens gjenstand.
5. Verifikatøren skal ta hensyn til om den regulerte enheten er registrert i Unionens ordning for miljøstyring og miljørevisjon (EMAS).

Metode

Strategisk analyse

6. Verifiseringen skal bygge på en strategisk analyse av alle brenselmengdene som frigis for forbruk av den regulerte enheten. Dette krever at verifikatøren har en oversikt over alle de formene for virksomhet der den regulerte enheten frigir brenslene for forbruk, og deres betydning for utslippene.

Prosessanalyse

7. Verifiseringen av de framlagte dataene og opplysningene skal om nødvendig utføres på stedet hos den regulerte enheten. Verifikatøren skal bruke stikkprøvekontroller for å fastslå om de rapporterte dataene og opplysningene er pålitelige.

Risikoanalyse

8. Verifikatøren skal vurdere alle måtene som brenslene frigis for forbruk på av den regulerte enheten med tanke på påliteligheten av dataene om den regulerte enhetens samlede utslipp.
9. På grunnlag av denne analysen skal verifikatøren uttrykkelig identifisere eventuelle elementer der risikoen for feil er stor, samt andre aspekter ved framgangsmåten for overvåking og rapportering som kan medføre feil ved fastsettelsen av de samlede utslippene. Dette omfatter særlig beregningene som må utføres for å fastsette utslippsnivået fra hver enkelt kilde. Det skal legges særlig vekt på elementer der risikoen for feil ved fastsettelsen av utslipp er stor, samt ovennevnte sider ved framgangsmåten for overvåking.
10. Verifikatøren skal ta hensyn til eventuelle effektive risikokontrollmetoder som anvendes av den regulerte enheten for å redusere graden av usikkerhet.

Rapport

11. Verifikatøren skal utarbeide en rapport om valideringsprosessen, der det angis om rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 er tilfredsstillende. I rapporten skal alle spørsmål som er relevante for det utførte arbeidet, spesifiseres. Det kan utarbeides en erklæring om at rapporten i henhold til artikkel 14 nr. 3 er tilfredsstillende dersom verifikatøren mener at angivelsen av de samlede utslippene ikke i det vesentlige er feil.

Minstekrav til verifikatørens kompetanse

12. Verifikatøren er uavhengig av den regulerte enheten og skal utføre sin oppgave på en profesjonell og objektiv måte og ha god kjennskap til
- a) bestemmelsene i dette direktivet samt i relevante standarder og retningslinjer vedtatt av Kommisjonen i henhold til artikkel 14 nr. 1,

- b) krav i lover og forskrifter som gjelder for de formene for virksomhet som utføres, og
 - c) generering av alle opplysninger knyttet til alle måtene som brenslene frigis for forbruk på av den regulerte enheten, særlig når det gjelder innsamling, måling, beregning og rapportering av data.»
-